ஸ்ரீ:

உதீசிதேவர்

அருளிய

திருக்கலம்பகம்

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

பதினறுவர் பொன்வண்ணர் பச்சை யிருவர்
மதிவண்ணர் மற்றோ ரிருவர்—கதியடைந்த
செம்மைநிறத் தோரிருவர் சேர்ந்த முகிலிருவ
ரெம்மைக்குந் தெய்வ மெமக்கு.

இதன் பொருள்.—பொன்வண்ணர் பதினறுவர்-பொன்னிறமுடையவர்களாகிய பதினாறு தீர்த்தகாரரும்; பச்சை இருவர்-பசுமைநிறமுடையவர்களாகிய இரண்டு தீர்த்தகாரரும்; மதிவண்ணர் ஓரிருவர்-சந்திரனைப்போன்ற நிறமுடையவர்களாகிய இரண்டு தீர்த்தகாரரும்; கதியடைந்த செம்மைநிறத்தோர் இருவர்-பஞ்சமகதியைச்சேர்ந்த சிவந்தவண்ணமுடையவர்களாகிய இரண்டு தீர்த்தகாரரும்; சேர்ந்தமுகில் இருவர்-பொருந்திய மேகநிறமுடையவர்களாகிய இரண்டு தீர்த்தகாரரும்; எமக்கு எம்மைக்கும் தெய்வம்-எங்கட்கு இம்மை மறுமை அம்மை என்னும் எப்பிறப்பினுக்கும் சுவாமி-என்றவாறு.

விசேடவுரை: மற்று-அசை. கதியடைந்தவென்றது இடைநிலைத்தீபம். உத்சர்ப்பிணி, அவசர்ப்பிணியென்னும் காலவிகற்பத்தின் முறையே இருபத்துநால்வராக * அவதரிப்பினும், தன்மையாலொருவரேயாதலால் தெய்வமென ஒருமையாகக் கூறினார். இயற்கையாயெண்குணமுமெய்தி, விருப்பு வெறுப்பின்றி, உருவமுமருவமுமொருங்கெய்தி, முதலியாகிய மூவுலகத்துச்சியின் விளங்குகின்ற சித்தரிடத்தில் வைத்த தியானத்தால் ...ற்பத்துச்சியாகிய அகமிந்திரலோகத்தினின்றும் அவதரித்து, மதிமேலா தலில் சுவாமி, சீயன், கருமம், வேதம், உலகம், காலமென்னும் அறுவகை நித்தியப்பொருள்களின் குணங்களை விளக்கி, காமவெகுளி மயக்கமாகிய

---

* "அணையு மொருபது வமைப ழிமாங்குரு கொடபினுடையா, நண்ணு மிருவகைக் காலத் திடையுங் குடிகொள்ளும், பெண்முவர்" என்னுந் திருநூற்றந்தாதியடிகளாலும் அவற்றின் உரையாலும் (கூ) இக்கருத்துணர்ந்துகொள்க.

குற்றமுடையவர்களைக் கடவுளென்று முன்னொருபின் மாறுபட்டுத் தீநெறியை விரிப்பதாகிய நூலை நம்பிமயங்கு மயக்கத்தை நீக்க, முத்தியடைந்தவராகையால் "முத்தியடைந்த" என்றார்.

விருஷபர், அசிதர், சம்பவர், அபிநந்தநர், சுமதி, சீதளர், சிரேயாஞ்சர், விமலர், அநந்தர், தர்மர், சாந்தி, கிரந்து, அரர், மல்லி, நமி, வர்த்தமாநர் என்னும் பதினறுவரும் பொன்வண்ணர்; பார்சுவர், சுபார்சுவர் என்னுமிருவரும் பச்சைவண்ணர்; சந்திரபிரபர், புஷ்பதந்தர் என்னுமிருவரும் வெள்ளைவண்ணர்; பத்மபிரபர், வாசுபூச்சியர் என்னுமிருவரும் சிவப்புவண்ணர்; முநிசுவ்விரதர், நேமி என்னுமிருவரும நீலவண்ணர்; இம்மை-இப்பிறப்பு. மறுமை - வருபிறப்பு. அம்மை - முத்தி.

நூல்.

கொச்சகவொருபோகுக்கலிப்பா.

பூமான்சூழ் பொதுளிவெறி திசைநான்கு போயுலவத்
தேனார்ந்து சுரும்பாடத் திகழ்பிண்டித் திருநீழல்
நிலவுமிழ்ந்து நீர்ததும்பு நிழன்மாலை நித்திலஞ்சூழ்
குலவிலகு மதிமூன்றிற் குடைமூன்று முடனிழற்றப்
பாங்கிலகு மணிக்கவரி பன்னூறு பிறழ்வசைய
வோங்கரியா சனத்தும்ப ருலகுதொழ விருந்தனையே. இது தரவு.

கபல்பிறழ்வ தெனப்பிறழுங் கருஞ்சடங்கண் ணூர்கலிச்
செயல்பிறவி வித்தென்று செறிதவர்முன் னுரைத்தருளி
தேருத பிறப்பிகந்த சித்தியெனுங் கனியுடன்
மாருத பேரின்ப மகிழ்வதுநின் குணமோ.

அடிமாற்ற லாருயிர்மே லாருது மிகுத்தகினங்
கடிமாற்றங் கருமென்று தவவரசர்க் குரைத்தருளி
இரியவிரு வினைப்பகைவ ரிகல்வாட்டி யைப்புல்லெங்
கரியகதக் கடக்களிறு காய்ந்ததுநின் னருளாமோ.

உள்ளந்தா னேவுயிர்க்கு மொத்தொழுகா தவர்பிறவி
வெள்ளத்தாழ் பவரென்று விரிதவர்முன் விரித்தருளி
அன்போடு தொழுதெழுவார்க் கமருலகை யளித்தமையா
னின்போல வரசதியு ணிழுத்துதனின் னியல்பாமோ.

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

கறையறு சுடர்மணி கதிர்தலை நிலவுவ தெனவமு தருமொரு நின்மதி
நறையலர் வெறியென நறுமலர் பொரியென நறுமெய்யல் மின்னொரு
[நின்முகம்.

விரைசெறி மூவரியின் மினைசுமந்த பெயரலமதியல விபவமுநின்
னடி, புரைபல தருகுவ துடன்பல விறைதரு மொழிபொருடபு
வும் நின்மொழி. இவை இரண்டும் அராகம்.

நறைபொதித் தோடவிழு நறும்பூமென் கணைதுரந்து
நிறைபொடப் பொருமதனை நீறாக நோக்கினையே.

அலைமாறாக் கதிக்கடலு ளழுந்துயிர்வெட் டலமருதல்
கொலைமாறாக் கொடியவெங் கூற்றினையுங் குமைத்தனையே.

எழுதருசெஞ் சுடர்போனின் றிலங்கொளிபண் டலந்திளைய
தொழுதகுவீட் டுறைவிமலர்க் நூற்றுக்குந் தாயினையே.

இவை மூன்றும் பெயர்த்துத்தாழிசை.

அலர்பொழியத் தேன்பொழிபு மகம்பொழியா முன்றினையே.
உலகடங்க வுள்ளடங்கி யொலியடங்கா வெளியினையே.

இவை நாற்சீரோரடி யிரண்டம்போதரங்கம்.

தொன்மறையை விரித்தோய் நீ; தூநயங்க ளளித்தோய் நீ;
நன்னெறியை வகுத்தோய் நீ; நமனுறுநாக் கதிபோய் நீ.

இவை முச்சீரோரடி நான்கம்போதரங்கம்.

வீரனீ; விமலனீ; விண்ணுநீ; கண்ணுநீ;
தீரனீ; சகதனீ; சிவனுநீ; கனனுநீ.

இவை இருசீரோரடி யெட்டம்போதரங்கம்.

எனவாங்கு. இது தனிச்சொல்.

ஒருதனிக் கடவுணிற் பரவுதும் பிரச
வின்னல்வெங் கனல்சூழ் பவ்வெறிக் தலைச்சென்
றுறுபுலக் கொண்மாத் திரிதரு மன்றலைப்
பிறவிக் கானத்து மறுகியுழ் றுழந்தாங்
கலமரு துயரினை யெறிந்தநின்
னிலமரு திகிரி நீடுவாழ் கெனவே.

இது சுரிதகம்.

இ-ள். பூநான்கும்...இருந்தனையே—நால்வகை மலரும் நெருங்கி அம்மலர்களின் வாசனை நான்கு திக்கினுஞ்சென்று திரிய, அம்மலர்களின் மதுவை உண்டு நால்வகை வண்டுகளும் இசைபாட, விளங்கப்படுகின்ற அசோகினுடைய அழகிய நிழலில் பிரகாசத்தை வீசிக் குணமானது துளும்ப, குளிர்ச்சிபொருந்திய முத்துமாலைகள் சூழ்ந்த, மிகவும்விளங்குகின்ற மூன்றுமதிபோல, முக்குடையும் அவ்வசோகநிழலுடன் நிழல்செய்ய, இருமருங்கினும் ஒளிர்கின்ற அழகிய சாமரைகள் நான்கு குறைந்த நாற்பது லட்சம் சுழல, உயர்ந்த சிங்காசனத்தின் நாலங்குலத்தின்மேல் மூவுலகத்தவரும் வணங்க வீற்றிருந்தாய்.

நால்வகைமலராவன:— கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, புதர்ப்பூ. நால்வகைவண்டுகளாவன:—கருவண்டு, பொன்வண்டு, ஞிமிறு, சுரும்பு. குடைமூன்றாவன:—சந்திராதித்தியம், நித்தியவிநோதம், சகலபாசநம்.

கயல்பிறழ்வ.....குணமாமோ— கயல்மீன்கள் பிறழ்வனபோலப்புரளாநின்ற கருமையாகிய பரந்த கண்களையுடைய மாதரது புணர்ச்சியாகிய தொழிலானது பிறப்பினுக்கு மூலமென்று நெருங்கிய முனிவரெதிர் சொல்லியருளி, அளவு காணப்படாத பிறப்பினின்று நீங்கிய முத்தியாகிய பெண்ணுடன் நீங்காத அனந்தவின்பத்தினை நீ பின்புறுவது நினது குணமாகுமோ?

அடுமாற்ற ..னருளாமோ— தம்மைக் கொல்லவருகின்ற பகைவருடைய சீவனிடத்தும் அடங்காமல் அதிகரித்த கோபமானது பிறவியைக்கொடுக்குமென்று முனீந்திரருக்குச்சொல்லியருளி, கெடும்படி தேசகாதி சருவகாதியென்னும் இருவினைகளாகிய மாற்றலருடைய வலியைக்கெடுத்து பஞ்சவிஷயங்களாகிய வெப்பமான கறுத்த கோபமும் மதமுமுடைய யானைகளைக் கொன்றது நினது கருணையாகுமோ?

தேசகாதியாவன—மதிஞானாவரணீயம், சுருதஞானாவரணீயம், அவதிஞானாவரணீயம், மநப்பரியயஞானாவரணீயம், சக்ஷுர்தர்சநாவரணீயம், அசக்ஷுர்தர்சநாவரணீயம், அவதிதர்சநாவரணீயம், சம்மியக்த்துவப்பிரகிருதி, ஸஞ்ஜ்வலநக்ரோதம், ஸஞ்ஜ்வலநமாநம், ஸஞ்ஜ்வலநமாயை, ஸஞ்ஜ்வலநலோபம், ஹாசியம், இரதி, அரதி, சோகம், பயம், சுகுச்சை, ஸ்திரீவேதம், பும்சவேதம், நபும்சகவேதம், தாநாந்தராயம், லாபாந்தராயம், போகாந்தராயம், உபபோகாந்தராயம், வீரியாந்தராயம்—ஆக—உ௬. *

---

* தேசகாதி ஸர்வகாதிவகைகளின் பொருள்களை, சிந்தாமணி முத்தியிலம்பகத்துவரும் "தெளிவறுத்தெழுவர்" "புணர்ப்போற்றிறு" என்னும் பாடல்களின் விசேடவுரையிற்காண்க.

சர்வகாதியாவன:—கேவலஞானாவரணீயம், கேவலதர்சனாவரணீயம், நித்திராநித்திரை, பிரசலாபிரசலை, நித்திரை, பிரசலை, ஸ்தியானசக்தி, அநந்தாநுபந்திக்ரோதம், அநந்தாநுபந்திமாநம், அநந்தாநுபந்திமாயை, அநந்தாநுபந்திலோபம், அப்பிரத்தியாக்யாநக்ரோதம், அப்பிரத்தியாக்யாநமாநம், அப்பிரத்தியாக்யாநமாயை, அப்பிரத்தியாக்யாநலோபம், பிரத்தியாக்யாநக்ரோதம், பிரத்தியாக்யாநமாநம், பிரத்தியாக்யாநமாயை, பிரத்தியாக்யாநலோபம், மித்தியாதர்சநம், சம்மியக்மித்தியாத்துவமென—உக.

ஐந்துவிடயங்களாவன:— சப்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம்.

உள்ளந்தா ..ணியல்பாமோ— உள்ளொன்பிறல் ஐவகைப்பட்டவுயிர்கட்கும் ஒத்து நின்று நடக்காதவரே பிறப்பாகிய கடலில் அழுந்துவரென்று பரந்தமுனிவர் முன் சொல்லியருளி, விருப்புடன் வணங்கியெழுபவருக்கு வானவருலகத்தைக்கொடுத்து, உன்னைப்போல, இடையாதமுத்தியில் வைக்குதல் நினைக்குத் தன்மையாமோ?

ஐவகையுயிராவன:— ஏகேந்திரியம், துவீந்திரியம், திரீந்திரியம், சதுரிந்திரியம், பஞ்சேந்திரியம்.

குறையாறு ..நின்மொழி—குற்றமற்ற வொளியையுடைய இரத்தினமானது கையினுடைய மத்தியிலிருப்பக் காண்பதுபோல உலகமனைத்தையு மறியும் உனது அநந்தஞானம்; தேன்பொருந்திய பூவினது மணம்போலவும் விளங்குகின்ற இரத்தினத்தினுடைய விளக்கம்போலவும் பொருந்திய தன்மையையுடையது உனது அநந்தசுகம்; வாசனைபொருந்திய தாமரைப்பூவின்மேல் இருபாதமுமுறையாக நடவாதனவாகவும் மிதியாதனவாகவும் நடக்கும் உனது பாதங்கள்; பதினெண்மொழிகளையும் கொடுப்பதாகியும் அதனுடன் முன்னெடுபின்மாறுபாடு இல்லாததாகியும் ஜீவகாருண்ணியத்துடன் அறுவகைப்பொருளையுந் தழுவிநிற்பது உனது பரமாகமம்.

அறுவகைப்பொருளாவன:— சீவன், புற்கலம், தர்மம், அதர்மம், ஆகாசம், காலம்.

நறைப்போட.....நோக்கினையே—தேனானது பெருக இதழ்கள் விரிகின்ற வாசனைபொருந்திய மலர்களாகிய மெல்லிய பாணங்களையேவி மனநிலைகெடப் போர்செய்கின்ற மன்மதனை நீறுபடப் பார்த்தாய்.

அலைமாறுக்...குதித்தனையே—பிறப்பாகிய திரைகள் நீங்காத நாற்கதியாகிய கடலில் முழுகுகின்ற சீவன்களை விரும்பிச்சூழுகின்ற கொல்லுந் தொழில் நீங்காத கொடுமையான வெப்பமுடைய காலனையுங் கடந்தாய்.

எழுநரசெந் ..துந்துபியினையே.—உதிக்கின்ற சூரியனைப்போல் நிலைபெற்று விளங்குகின்ற பிரபாவலயமூன்றினையுடையாய்; யாவரும் வணங்கத்தக்க முத்திநாயகியினுடைய கல்யாணத்தை அறிவிக்கின்ற துந்துபியினையுடையாய்.

பிரபாவலயமூன்றாவன:--ஆலோகம், பிரபாமுத்தி, சுப்பிரபை.

அலர்பொழி .....யெயிலினையே.—மலர்களைத் தேவர்கள்சொரிய அம்மலர்கண் மதுவைப் பொழிதலின்றேமேல் கசிவு நீங்காத முற்றத்தினையுடையாய்; மூவுலகத்தவருந் தன்னுளடங்க மத்திமலோகத்துட்டானடங்கி திவ்வியத்தொனியை அடக்காத மும்மதிலையுடையாய்.

மதின்மூன்றாவன:—உதயதரம், பிரீதிதரம், கல்யாணதரம்.

நோன்பமை .....கதியோய்நீ —பழமையாகிய வேதங்களைச்சொன்னவனீயே; ஏகாந்தவாதங்களைக் கெடுத்தவனீயே; * அநேகாந்தவாதத்தை வகுத்தவனீயே; கால்நெருங்காத முத்தியையுடையவனீயே.

ஏகாந்தவாதங்களாவன: —சைவம், வைணவம், இரணியகர்ப்பம், பிரமம், பௌத்தம், கபிலம், காணாதம்.

வீரன் ....தவனுநீ—அனந்த வீரத்தையுடையவனீயே; நிர்மலத்தையுடையவனீயே; ஏகாயத்தானத்தையுடையவனீயே; ஞானக்கண்ணினையுடையவனீயே; நிரத்தையுடையவனீயே; நன்னடையையுடையவனீயே; மங்களகரத்தையுடையவனீயே; தவத்தையுடையவனீயே.

ஏனையாங்கு— என்று இவ்வாறுக.

ஒருநாள்... ..னவே— ஒப்பற்ற அருகபரமேட்டியே! உன்னை யாந் துதிப்போம்: சீவன்கள் துன்பமாகியவெப்பம்பொருந்திய நெருப்பானது மிகுந்த அற்பமாகியவழியிற்போய்ப் பொருந்திய பஞ்சவிடயங்களான் கொலைசெய்யும் திருடர்கள் திரிகின்ற பரந்த இடத்தையுடைய பிறப்பாகிய காட்டில் நின்னெறியிற்செல்லமறந்து சுழன்று அப்பிறவிக்காட்டில் சுழல்கின்ற துன்பத்தையுழக்கின்ற உனது மூவுலகத்திலும் மருவிய அறவாழி அநந்தகாலம் வாழ்கவேண்டுமென்றேம். எ - று.

வி - ரை. அமரர், முன்றில் என்பன கடைக்குறைவிகாரம். குலவிலங்கு, ஒருதனியென்பன மீமிசைப்பதம். ஏகாரம் தேற்றம். இதனால் இறை

---

* சைனர், ஒருபொருட்கு ஒருபோதே உண்மையும் இன்மையு முதலாயின கூறுதலால், தம்மை அநேகாந்தவாதியர் எனவும், சைவவைணவர் முதலியோரை ஏகாந்தவாதியர் எனவும் கூறுவர்.

வனது பெருமையும், அவனருள்வழிப்பட்டு நடக்கும் அறவாழியினது தன்மையுஞ், சீவர்களுடைய எளிமையுங் கூறப்பட்டன. இதனுள் யாம் என்றது தோன்றாஎழுவாய்; உன்னை என்பது செயப்படுபொருள்; துதிப்போம் என்பது பயனிலை. (க)

வெண்பா.

என்மொழியி னென்னறிவி னென்னன்பின் யான்றொடுத்த
புன்மொழி மாலை புனைந்தக்கால்—பொன்மலர்மே
லம்பானூ றிந்திரர்க ளாயிரவாய்க் கொண்டேத்து
மெம்பானுக் கென்னிசையு மாறு.

இ-ள். எனது சொல்லினாலும், எனது அறிவினாலும், எனது அன்பினாலும், நாயேனியான் கட்டிய புன்மையான சொன்மாலையைத் திருவடியிற் றரித்தால், பொற்றாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற அருகபரமேட்டிக்கு, நூறிந்திரரும் ஆயிரம்வாயினை விகுர்வணையாலுருக்கொண்டு துதிக்கும் என் சுவாமிக்கு, அஃது எவ்விதம் பொருந்துமிது? எ-று.

வி-ரை. இசையாதென்பது குறிப்பெச்சம். இதனுள் இறைவனது பெருமையுந் தனது சிறுமையுங்கூறப்பட்டன. இசையுமாறு என்பது எழுவாய், என் என்பது பயனிலை.

நூறிந்திராவார்—பவணேந்திரர் நாற்பதின்மர்; வியந்தரேந்திரர் முப்பத்திருவர்; சோதிஷ்கேந்திரர் இருவர்; கற்பேந்திரர் இருபத்துநால்வர்; நரேந்திரன் ஒருவன்; மிருகேந்திரன் ஒன்று. (உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஆறுரைத் தான்பொருளைந் துரைத்தான்கதி நான்குரைத்தான
மாறுரைத் தாரை யுருக்கு மறைநவைய மூன்றிற்கும்
வேறுரைத் தான்றொல் லறமிரண் டவ்விரண் டாலும்விடு
பேறுரைத் தானயக் கொன்றுரை யாத பெருந்தகையே.

இ-ள். ஆறுவகையென்று சொன்னான் பொருளை; அத்திகாயத்தை ஐந்து வகையென்று சொன்னான்; உயிர் சென்றுதிரியுங் கதியை நான்குவகையென்று சொன்னான்; மித்தியாத்துவமாகச் சொன்னவர்கள் சொல்லைக் கெடுக்கின்ற நான்கு வேதங்களையும் மூவுலகத்தார்க்குஞ் சமத்துவமாகச் சொன்னான்; பழமையான இரண்டுவகையறத்தையுஞ் சொன்னான்; அவ்வறமிரண்டாலுங் கருமமானது சீவனைவிடுகின்ற தன்மையைச் சொன்னான்; நயக்கொன்றினையுஞ் சொல்லாத பெரியகுணத்தையுடைய சுவாமி. எ-று.

வி - ரை. இதனால் சகலதத்துவங்களையு முரைத்தவனிவனே யென்பது கூறப்பட்டது. பெருந்தகை எ-து எழுவாய்; பொருண் முதலியவைகளை எ-து செயப்படுபொருள்; சொன்னான் எ-து பயனிலை.

அத்திகாயமைந்தாவன:—சீவாஸ்திகாயம், பிரகலாஸ்திகாயம், தர்மாஸ்திகாயம், அதர்மாஸ்திகாயம், ஆகாசாஸ்திகாயம். கதிநான்காவன:—நரககதி, திரியக்கதி, மநுஷ்யகதி, தேவகதி. உலகமூன்றாவன:—சுவர்க்கம், மத்தியமம், பாதாளம். நான்கு வேதங்களாவன:—பிரதமாநுயோகம், கரணாநுயோகம், சரணாநுயோகம், திரவ்யாநுயோகம்.* அறமிரண்டாவன:—இல்லறம், துறவறம். (ரு)

எண்சீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

பெருந்தகைநின் றெய்வமொழி தோன்றத் தோன்றிப்
பிறழாநின் றூயமொழி நிற்ப நிற்கு
மருந்தகைய செய்யமொழி செல்லச் செல்லு
மகன்ஞால முழுதுடனே யென்றால் மேலோர்
பொருந்தமரர் முடிநெருக்க நெகிழ்ந்த சோதிப்
பொலந்துகளைப் பூந்துணரின் மதுநீர் மாற்ற
விருந்தமதி லுடையாய் நீயலான்மற்
றியாவர்படைத் தளித்தழிக்கு மியல்பி னோரே.

இ - ள். பெருந்தகையையுடையவனே! நின்னாற்சொல்லப்பட்ட பரமாகமம் உண்டாகத் தானுந்தோன்றி, மாறுபாடில்லாத உன்னாற்சொல்லப்பட்ட பரமாகமம் நிலைபெறத் தானுநிலைபெற்றுநின்று, நின்னாற்சொல்லப்பட்ட அருமையாகிய குணத்தையுடைய அப்பரமாகமம் நீங்க, உடனே நீங்கும் பரந்தவுலகமெல்லாம் என்று சொல்லப்பட்டால்,—தேவர்களுடைய இருளையோட்டுகின்ற தன்மையையுடைய மகுடங்கள் ஒன்றையொன்று தாக்க அதனாலுண்டாகிய விளக்கமான பொற்பொடியை அம்முடியிற்றரித்த பூங்கொத்தினின்று பிழிந்த தேனாகிய ஜலமானது தணிக்க, வீற்றிருந்த மும்மதிலையுடையவனே! நீயேயல்லாமல் வேறேயெவர் இவ்வுலகத்தை யுண்டாக்கிக் காத்து நீக்குகின்ற தன்மையையுடையவர்? எ - று.

---

* "பிரதமாநுயோகமென்பது—திரிஷஷ்டிசலாகாபுருஷசரித்திரத்தினைச் சொல்வது; கரணாநுயோகமென்பது—திரைலோக்ய ஸம்ஸ்தானத்தைச் சொல்வது; சரணாநுயோகமென்பது—சா...கனாத் (?) சரியா விசேஷத்தினைச் சொல்லும்; திரவ்யாநுயோகமென்பது ஷட்திரவ்யங்களது சுவரூபத்தினைச் சொல்லும்"—ஸ்ரீபுராணம்.

வி - ரை. இதனால் நீயே கடவுளென்பது கூறப்பட்டது. இயல்பினார் எ - து எழுவாய்; யாவர் எ - து பயனிலை. (௪)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

இயல்கொண்ட பொருளனைத்து மெஞ்சாம லெப்பொழுது முடனே காணுஞ், செயல்கொண்ட திசைமுழுதுந் திகழ்ந்திலங்குந் திருமுகத்து நின்னை யல்லான், முயல்கொண்ட கறைதுடைத்த முத்தணிந்த மும்மதிமுக் குடையா யிந்த, மயல்கொண்ட வகன்ஞாலந் திசைமுகனென் றெவ்வாறு வழங்கு மாறே.

இ - ள். குணத்தைக்கொண்ட அறுவகைப்பொருளையுங் குறையாமல் முக்காலத்தினும் ஒருதன்மையாகப் பார்க்கின்ற செயலையுடைய நான்கு திக்கினும் விளங்கி ஒளிர்கின்ற அதிசயத்தானன்குமுகத்தையுடைய உன்னையல்லாமல், முயலைத் தன்னிடத்துக்கொண்ட களங்கத்தை நீக்கி முத்துமாலைகள் தரித்த மூன்றுமதிபோன்ற மூன்றுகுடையினையுடையவனே! மயக்கத்தை மனதிற்கொண்ட அகன்ற இவ்வுலகத்தார் விகாரத்தானன்முகம்பெற்றவனைத் திசைமுகனென்று எவ்விதம் சொல்லும்விதம்! எ - று.

வி - ரை. இதனாலுலகத்தாருடைய பேதைமை கூறப்பட்டது. வழங்குமாறு எ - து எழுவாய்; எவ்வாறு எ - து பயனிலை. (௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வழங்கும் பதினெண் மொழியு மிதமு மதுரமுமாய்
முழங்குங் கலைமகள் காந்தர்கண் டீர்முது நீர்மடுவுங்
கிழங்குந் தவிர விசும்பிடைப் பூத்தலர் கிண்டிவண்டு
தழங்குங் கமலத்து வந்துல கேழையுந் தந்தவரே.

இ - ள். உலகத்தில் வழங்கும் பதினெண்பாடையும், இதமுள்ளனவாயும் மதுரமுள்ளனவாயும் ஒலிக்கின்ற சரஸ்வதியினுடைய நாயகர், பழமையான ஜலத்தையுடைய குளமும் கிழங்கும் நீங்க,ஆகாயத்திலுண்டாகி மலர்ந்த; குடைந்து வண்டுகள் இசைபாடும் தாமரைமலரிற் றோன்றி எழுவகையுலகங்களையுந் தெரிவித்தவர்; எ-து.

வி-ரை. கண்டீரென்பது முன்னிலையசை. இதனால் உலகைத்தரும் நாதனிவனெனக் கூறப்பட்டது. உலகேழையுந் தந்தவர் எ-து எழுவாய்; கலைமகள் காந்தர் எ-து பயனிலை.

எழுவகை யுலகாவன—நாகலோகம், பவணலோகம்,நரலோகம், சோதிர்லோகம், கல்பலோகம், அகமிந்திரலோகம், மோக்ஷலோகம். (௬)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

தந்த வுலகிற் பொருளனைத்துந் தமதுண் மையினு லுளவாகு
மந்த மிலதன் பிறகுணத்தி னுளவல் லனவா மெனவுரைத்தாய்
பந்த விருள்கால் சீத்திலங்கும் பகலோய் பகல்காணுப்புள்ளி
னெந்தை பெருமான் வாய்மையினை யேனோர் காணு ராணுரே.

இ-ள். நீதெரிவித்த உலகத்தில் அறுவகைப்பொருளு மவற்றினுடைய நிச்சயநயத்தினுல் நித்தியமாகுமென்றும், முடிவில்லாதனவாகிய அப்பொருளுடைய விவகார நயத்தினுல் அநித்தியமாகுமென்று சொன்னாய்; உயிரைப்பந்தித்த காதியாகிய இருளை முழுதுங் கெடுத்து ஒளிர்கின்ற ஞானசூரியனே! சூரியனை யென்றுங்காணுத கூகைபோல், என் சுவாமியாகிய பெருமானே! நினது வாக்கினை ஏகாந்தவாதிகள் அறியப் படாதவர்களானுர்கள்; எ-று.

வி-ரை. இதினுல் ஏகாந்தவாதியரிழிவு கூறப்பட்டது. ஏனோர் எ-து. எழுவாய்; வாய்மையினை எ-து செயப்படுபொருள்; காணுராணுர் எ-து பயனிலை. (௭)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

ஆனவா றுக மெய்ம்மை யறிவரி துலகிற் பல்லோர்
போனவா றல்ல தில்லைப் போநெறி யென்பா ரென்க
வானவா வியுள்வண் டார்ப்ப மலர்ந்தபூச் சுமந்த தாளெங்
கோனவா மறைகள் சொன்ன நெறியலாற் குறுக லேனே.

இ-ள். ஆனவகையாகத் தக்கது; உண்மையை அறிதலரிது; 'உலகத்திலநேகர்கள் நடந்தவழி யல்லாமல் வேறொன்றில்லை நமக்குப் போகும்வழி' என்று சொல்பவர் சொல்லுக; ஆகாயமாகிய தடாகத்தில் வண்டுகள் இசைபாட விரிந்த தாமரைப்பூவானது தாங்குகின்ற பாதத்தையுடைய எமது சுவாமியை அவாவிச்சொல்லும் நான்கு வேதங்களுஞ்சொல்லிய வழியல்லாமல் மித்தியாமார்க்கத்தை யடையேன்; எ-று

வி-ரை. இதனுல் தந்துணிவு கூறப்பட்டது. யான் எ-து எழுவாய்; மித்தியாமார்க்கத்தை எ-து செயப்படுபொருள்;குறுகலேன்எ-து பயனிலை.

எழுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

குறுகு முறைபொறி மறைபி லதுகுறையிலதுமலர்வெறியென்னவே
யுறுவ தொருசுக நிகழ நிகழ்வதொரொழிவிலொளியுமையுண்ணுமே
கறுவு பகையற வுறவி லருள்புரி கடவுண் மலரடி துன்னியோர்
மறுவி றிருவற வமிர்த வருவியின் மயல்கொ ளிருவினை மண்ணவே.

இ-ள். அடைகின்ற கிரமமும் காரணமும் மறைவும் இல்லாததும், ஒருகுறைவும் இல்லாததும், பூவினுடைய வாசனைபோலவே பொருந்துவதாகிய ஒப்பற்ற இன்பம் தோன்றும்படி தோன்றுவதுமாகிய நீங்காத முச்சோதி உங்களையடையும்; கோபிக்கின்றபகை நீங்க நட்பில்லாத கிருபையைச் செய்கின்ற அருகபரமேட்டியினுடைய தாமரைப் பூப்போன்ற பாதங்களை அடைந்து, ஒரு குற்றமுமில்லாத செல்வத்தைத்தரும் சினதருமமாகிய நீரையுடைய ஆற்றிலே அழுக்காகக்கொண்ட இருவினையையுங் கழுவினால்; எ-று.

வி-ரை. இதனால் சினதருமத்தினுடைய பெருமை கூறப்பட்டது. ஒளி எ-து எழுவாய்; உம்மை எ-து செயப்படுபொருள்; நண்ணும் எ-து பயனிலை. முச்சோதியாவன:—மநசோதி, வாக்குச்சோதி, காயச்சோதி. (க)

எழுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

மண்ணார் கதிர்மணி மலரார் செங்கையில் வைத்துக் கண்டவரொத்தென்று,மெண்ணற் றகிலமு முடனே கண்டருள் கின்றாய் நீயலதிலையென்றாய், பண்ணார் வண்டிறை கொள்ளக் கள்ளவிழ் பனிமா மலர்மிசை வருமாலே, கண்ணார் கடலுல கெல்லா மறிவதொர் கரியாதற்கெவ ருரியாரே.

இ-ள். ஒப்பனைபொருந்திய கிரணத்தையுடைய இரத்தினத்தைத் தாமரைமலர்போலே பொருந்திய செம்மையாகிய கரத்தின் நடுவில் வைத்து பார்த்தவரை யொப்பாக, எக்காலத்துஞ் சிந்தியாமலே யாவற்றையு மொருதன்மையாகப் பார்க்கின்றாய்; நீயல்லாமல் அப்படிக் காண்கின்றவர் வேறொருவரில்லை என்று சொல்லப்பட்டாய்; இசைபாடுகின்ற வண்டுகள் தங்குதல் கொள்ள, தேனையுடைய, விரிந்த குளிர்ச்சியையும் பெருமையையுமுடைய தாமரைப்பூமேல் வாராநின்ற அருகனே! இடம் பொருந்திய கடல் சூழ்ந்த உலக மெல்லாம் அறிதலிலே ஒரு சாட்சியாகுதற்கு யாவர் உரிமையுடையார்? எ-று.

வி-ரை. இதனாற் சர்வஞ்ஞனிவனே யென்பது சொல்லப்பட்டது. உரியார் எ-து எழுவாய்; எவர் எ-து பயனிலை. (கo)

எழுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

உரிமையால் யாவ னுரைவழி நடப்ப துலகெலா மவனுல காளும்
பெருமையா னென்னி னெழுநயம் பகர்ந்த பிண்டியா னலதியா ருரி
கருமைசால் வினையின் கட்டர ணழிய மட்டவிழ் கமலமா நடவி [யார்
யருமைசா லுலக பேழினு நடாத்து மாணையா யமரர்நா யகனே.

இ-ள். உரிமையினலே எவனுடைய தருமவாக்கினது நெறியில் எல்லாவுலகமும் செல்லுகின்றதோ அவனே உலகத்தை யாளுகின்ற பெருமையுடையவன் என்று சொல்லப்பட்டால், சத்தபங்க நியாயத்தைச் சொன்ன அசோகினையுடையவனே! நீயல்லது எவர்கள் உரிமையுடையவர்கள்; இருளானது மிகுந்த உயிர்களைப்பந்தித்த வினையினுடைய பந்தமாகிய வலியானது கெட* தேனானது வழிகின்ற தாமரைப் பூவாகிய யானையை நடத்தும் அருமைசான்ற ஆணையையுடையவனே! தேவர்களுக்கு நாதனே! எ-று.

வி-ரை. இதினலிவனே யுலகத்திற்கு நாதனென்பது கூறப்பட்டது. உரியார் எ-து எழுவாய்; எவர் எ-து பயனிலை.

சத்தபங்கமாவன:- சியாதஸ்தி, சியாந்நாஸ்தி, சியாதஸ்திநாஸ்தி, ஸ்சியாதவக்தவியம், சியாதஸ்தியவக்தவியம், சியாந்நாஸ்தியவக்தவியம், சியாதஸ்திநாஸ்தியவக்தவியம். (கக)

காப்பியக் கலித்துறை.

நாயக னிவனென வகிலமு நவில்வதொர் பதநண்ணிப்
பாயந லிசையொடு பலவுந் நிலவுதல் பெறினும்பேர்
தூயன பெரியன வாயிர முடையவர் சுடர்போதிற்
போயவ டிபுகழ் புலவரொ டலதுரை கலவோமே.

இ-ள். நாதனிவனென்று உலகமெல்லாஞ் சொல்லுவதாகிய ஓர் வாழ்வை யடைந்து, பரந்த நல்ல புகழுடன் கூடி, பல பொருள்களுமழியாமல் தாம் விளங்குதலை யொருவர் பெற்றாராயினும், நாமங்கள் பரிசுத்தமுடையனவும் பெருமை யுடையனவுமான ஆயிரத்தையுடையவர், ஒளிர்கின்ற தாமரைப் பூவில் நடந்தவருடைய பாதங்களைத் துதிக்கின்ற அறிவுடையவருடனல்லாமல் பேசமாட்டோம். எ-று.

வி-ரை. இதனால் மித்தியாதிருஷ்டிகள் எத்தன்மையராயினும் அறிவிலரென்பது கூறப்பட்டது. யாம் எ-து எழுவாய்; உரைகலவோம் எ-து பயனிலை. (கஉ)

---

* கெட நடாத்தும் என இயையும்.

எண்சீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

(ஊசல்)

கலவமயிற் குலமனையீ ராடாமோ வூசல்
கருங்குழன்மேற் சுரும்பிரிய வாடாமோ வூசல்
உலவுதுணைக் கயல்பிறழ வாடாமோ வூசல்
ஒளிருமணி வடமசைய வாடாமோ வூசல்
புலவுசுவைத் தொளிருபடை தொடாது முத்தி
பொருபகடிப்* பகைதுரந்த புனிதர் கோலத்
திலதமலர்ப் பதம்பாடி யாடாமோ வூசல்
செம்பொனெயில் வளம்பாடி யாடாமோ வூசல்.

இ-ள். தோகையையுடைய மயிற்கூட்டங்களை யொப்புடையீர்! ஆடுவோம்ஊஞ்சல்; கருத்த அளகமீது வண்டுகளோட ஆடுவோம்ஊஞ்சல்; திரிகின்ற இரண்டாகிய சேற்கெண்டைகள் புரள ஆடுவோம் ஊஞ்சல்; விளங்குகின்ற முத்துவடமசைய ஆடுவோம் ஊஞ்சல்; நிணங்களைப்புசித்து விளங்குகின்ற ஆயுதங்களைத் தீண்டாமல் † பேரின்பத்தை யடையாமல் தடுத்துப் போர்செய்கின்ற பிரகிருதியாகிய சத்துருவைச்செயித்த அருகருடைய அழகிய, யாவருக்குந்திலதமான, தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தைத் துதித்து ஆடுவோம்ஊஞ்சல்; சிவந்த பொன்னாலாகிய நம்மதிலினுடைய வளப்பத்தைத்துதித்து ஆடுவோம்ஊஞ்சல்; எ-று.

வி-ரை. இதனுள்ளிவனே ஊசலென்பது கூறப்பட்டது. நாம் எ-து எழுவாய்; ஊசலாடுவோம் எ-து பயனிலை. (கங)

கலிவிருத்தம்.

ஊசற்குழை நல்லார்தம தாவாறறி யாதே
நேசப்படு நெஞ்சானினை வாரேயினை வாரே
பேசப்படு மொருகுற்றமு மில்லார்தமை யொருகாற்
பேசப்படு வாரேபிற வாரேபிற வாரே.

---

* பிரகிருதி என்பது "பகடி" எனத் திரிந்துநின்றது; "பகடிப்பகைவா" என்றார் அவிரோதியாரும் (திருநூற்றந்தாதி-ரு).

† தீண்டாமல் எ-து செயித்த என்பதனுடன் இயையும்.

இ- ள். அசைகின்ற குண்டலத்தையுடைய மாதர்களது மனத்திலெண்ணும் கபடமார்க்கத்தை அறியாமல், மயல்கொள்ளும் மனத்தால் அவரை நினைக்கின்றவர்களே துக்கமடைவார்; சொல்லப்படு மொருநீங்குமில்லாத அருகபரமேட்டியை ஒருதரந் துதிப்பவரே இனிப் பிறவாதவர்களும் இறவாதவர்களுமாவார்; எ- று.

வி- ரை. இதனால் பற்றற்றவனது பற்றினைப் பற்ற வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. நினைவாரே எ- து எழுவாய்; இனைவார் எ- து பயனிலை; பேசப்படுவார் எ- து எழுவாய்; பிறவாரிறவார் எ- து பயனிலை.

எண்சீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

இறந்துதாம் பொன்றுதலே வீடென் பாரு
  மிறவாது கல்லாத லியல்பென் பாரும்
பிறந்துகோ னுடனொன்று குதலென் பாரும்
  பிறவாது சித்தளவென் பாருமென்க
வறஞ்செய்வான் றிகிரியா லகில மாண்ட
  வறவாழி யசஞ்சலர்தா மறைந்த நூலின்
றிறங்கொள்வா னச்சுதா நந்த மல்லாற்
  செய்தவத்தா லுறநினையார் தேர்கிற் பாரே.

இ- ள். கையற நசித்தலே முத்தியென்று சொல்பவரும், சாகாமற் கற்போலாகுதல் முத்தித்தன்மை யென்பவரும், உலகத்திற்பிறந்து ஈசுவரனுடன் கலத்தலே முத்தி யென்பவரும், என்றும் பிறப்பில்லாமல் ஞானத்தினுடைய அளவாதலே முத்தியென்பவரும் அப்படியே சொல்லுக; தருமத்தைச் செய்யும்பொருட்டுத் தருமசக்கரத்தினால் உலகத்தையாளுகின்ற அறக்கடலாகிய சஞ்சலமில்லாத அருகபரமேட்டி சொன்ன பரமாகமத்தினுடைய கூறுபாட்டைக் கொள்பவனுடைய கெடாத சுகமேயல்லாமல், செய்யப்பட்ட தவத்தினால் வேறான சுகத்தையடைய எண்ணார்கள் விவேகமுடையார்; எ- று.

வி- ரை. இதனால் மித்தியாதிருஷ்டிகள் கூறும் முத்திநிலை இழிக்கப்பட்டது. தேர்கிற்பார் எ- து எழுவாய்; வேறானசுகத்தை எ- து செயப்படுபொருள்; நினையார் எ- து பயனிலை. (கரு

நேரிசையாசிரியப்பா.

தேர்வதொன் றுடையன் யானே காரெனக்
கடிமலர் மாரியோ டிடிமுரசியம்புங்

கொடிநுடங் காரெயிற் கிழவனை யொருதனி
யிருவினை யிரிய மூவரண் முருக்கிய
பொருவி ருளினை யென்ப வருள்புரிந்
தறந்தரு நாவினை யமரரு மாசருந்
தொடர்ந்தன ரிறைஞ்ச நடந்தனை சென்ற
போதும் வாடல தாயின்
யாதுகொ லாங்கவை நீயடு மாறே.

இ-ள். அறியவேண்டுவது ஒன்றினையுடையேன் நான்; மேகம்போலே வாசனைபொருந்திய பூமாரியுடன் இடிபோலத் துந்துபி முழங்குகின்ற கொடிகள் அசையப்பட்ட, முறையாகப் பொருந்திய மும்மதிலினுடைய சமவசரணத்திற்கு உரியவனாகிய உன்னை, ஒப்பற்ற இருவினைகளும் ஓடமும் மலங்களைக் கெடுத்த ஒப்பில்லாத பாதங்களையுடைய என்று சாதுக்கள் சொல்லுவார்கள்; கருணையை விரும்பித் தருமத்தைத்தருகின்ற நாவினையுடையாய்! தேவர்களும் சக்கரவர்த்திகளும் தொடர்ந்து வணங்கநடந்தாய்; நடக்கப்பட்ட மலரும் வாடாததாயினால் யாதுதான் அம்மலங்களை நீ கெடுக்கும் விதம்? எ- று.

வி- ரை. இதனால் இறைவனைப் பழிப்பதுபோலக்கருமங்களைக் கெடுத்தமை கூறப்பட்டது. யான் எ- து எழுவாய்; தோல்வதோன்றுடையன எ- து பயனிலை. (கசு)

எண்சீர்க்கழிநெடிலவிருத்தம்.

அடல்விடங்கொள் பாதபங்க ளமிர்தீனுங் கால
மரியினொடு கரியுமிருந் தறங்கேட்குங் காலங்
குடரிடங்கொள் பசியினொடு பிணிநணுகாக் காலங்
குறைந்தபொறி நிறைந்தெவருங் குணம்புரியுங் காலங்
கடல்கிளர்ந்த தெனவுலகு தொடர்ந்திறைஞ்சச் செய்ய
கடிக்கமல மடிக்கமல மேந்தத் தொல்லை
யிடர்கடந்த கருணைமுகில் விசும்பிலெழுங் கால
மெம்மனமுங் காமனம்புக் கிடருழவாக் காலம்.

இ-ள். கொல்லுதலையுடைய நஞ்சத்தைக் கொண்ட எட்டிமுதலாகிய மாங்கள் அமிர்தத்தைக் கொடுக்குங்காலம், சிங்கத்துடன் யானை பகை நீங்கியிருந்து தருமத்தைக் கேள்விப்படுங் காலம், குடரையிடமாகக்கொண்ட பசி

யுடனே வியாதிகள் அணுகாத காலம், குறைவுபட்ட பஞ்சேந்திரியமும் நிறைவுபட்டு எவர்களும் நன்மையை விரும்புங்காலம், சமுத்திரம் பொங்கினதுபோல உலகத்தாரடைந்து வணங்க, சிவந்த வாசனைபொருந்திய தாமரைப்பூவானது பாதமாகியதாமரைப்பூவைத்தாங்க, பழமையாகிய துன்பங்களைக் கெடுத்த கருணையையுடைய மேகமாகிய அருகபரமேட்டி ஆகாயவீதியில் நடக்குங்காலம்; எமதுமனமும் மன்மதனுடைய பூங்கணையினால்வருந்தாதகாலம்; எ- று.

வி- ரை. இதனால் அருகபரமனை நம்பினவர்க்குச் சகலநன்மையுமுண்டாமென்பது கூறப்பட்டது. எழுங்காலம் எ-து எழுவாய்; காலமென்பன வெல்லாந் தனித்தனி பயனிலைகள். (கஎ)

வஞ்சி விருத்தம்.

காலனென்றுடல் கால்பறிந்துயிர்
மால வந்துழி மாலொழிந்துமுன்
மூல மந்திர மூலமேயென
வோல மென்பவ ரும்பர்நாதரே.

இ- ள். கூற்றுவனென்று சொல்லும் அந்தியகாலம் தேகமானது நிலைகுலைந்து சீவன் மயங்க வந்தபோது மயக்கத்தினின்று நீங்கி, அநாதியாயிருக்கின்ற * பஞ்சமந்திரத்தைக் கொண்டு ஆதியேயென்று, அடைக்கலமென்று சொல்பவர்கள் தேவேந்திரராவர். எ- று.

வி- ரை. இதனால் அருகபரமனை அந்தியகாலத்தில் நினைத்தவர் இந்திரராவாரென்பது கூறப்பட்டது. ஓலமென்பவர் எ- து எழுவாய்; உம்பர்நாதர் எ- து பயனிலை. (கஅ)

எழுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

உம்பர்நாடடைவா ரும்பரு மடைவா ரொழிந்தவ ரிழிந்தநாற்கதியிற், றுன்பமே யடைவா ரென்றுநீ விதித்த தொல்விதி கடந்தவருளரே, வம்புலாய் நிமிர்ந்து வடஞ்சுமந் தடங்கா வனமுலை மடந்தையர் கடங்க, ணம்பினு முடையா யைந்திற னுடையா யமலனே கமலவா கனனே.

---

*சிலப்பதிகாரம், நாடுகாண்காதையில் வரும் "மொழிப் பொருட்டெய்வம் வழித்துணையாகென" என்னும் அடியின் விசேடவுரையில் "ஆவது பஞ்சமந்திரம் "அ ஸி ஆ உ ஸா—அ ஸி ஆ உ ஸா" என்றமை கண்டு கொள்க. இப்பஞ்சமந்திரத்தைப் பஞ்சநமஸ்காரம் என்பர் சைநர்.

இ- ள் உயர்வான முத்திநாட்டைச் சேர்வார் நமது பாதங்களைச் சேர்பவர்; சேராதவர் இழிவுபட்ட நாற்பிறப்பினும் பிறந்து துன்பத்தையே சேர்வாரென்று நீ நியமித்த பழமையாகிய நியதியைக்கடந்தவர்கள் உண்டோ? கச்சினுள்பரந்து பூரித்து முத்துவடங்களைத்தாங்கி அடங்காத அழகிய தனங்களையுடையமாதர்களுடைய பரந்தகண்ணாகிய பாணத்தினால்கெடாத அரிய வலியை உடையவனே! நிருமலனே! தாமரைப்பூவாகிய வாகனத்தையுடையாய்! எ- று.

வி-ரை. இதனாற் றிருவாக்கினுறுதி கூறப்பட்டது. கடந்தவர் எழுவாய்; உண்டோ பயனிலை. நாற்கதியாவன:—தேவகதி, மனுஷ்யகதி, திரியக்கதி, நரககதி என்பன. (உ0)

அறுசீர்க் கழிநெடில் விருத்தம்.

வாகன மாகம் பூத்த மாமல ராக வேகு
மேகனை யுணர்ந்தி லாமை யுணர்தலவ் விரண்டி னாலும்
வேகவெங் கதியும் வீடும் விளைதரு மென்று லெண்ணில்
போகனை யன்றி யாரே புவனகா ரணரா வாரே.

இ- ள். வாகனமானது ஆகாயத்திலுண்டான பெருமைபொருந்திய தாமரைப்பூவாக நடக்கும் அருகபரமனை அறியாமையும் அறிதலுமாகியஇவ் விருசெய்கையினாலும் கடுமையான வெப்பமுடைய இழிவானகதியும் முத்தியும் சீவனுக்குண்டாகும் என்று சாதுக்களாற் சொல்லப்பட்டால், அந்த சுகத்தையுடையவனையல்லாமல் எவர்கள் உலகத்திற்கு இன்பகாரணராவார்கள்? எ- று.

வி- ரை. இதனாலுலகத்திற் கின்பகாரணனிவனே யென்று கூறப்பட்டது. காரணராவார்- எழுவாய்; யார்- பயனிலை. (உக)

அறுசீர்க கழிநெடில் விருத்தம்.

ஆவா ருனக்கு நானடிமை யென்று வல்லே மெனவுயர்ந்து
போவா ரென்றே யெப்பொழுதும் பூவும் புனலுங் கொண்டேத்தி
யோவா திறைஞ்சு மென்னகத்தே யொருநாள் வந்தா லுலகாளுந்
தேவா திபனே திருமாலே நின்றன் பெருமை சிதைவாமே.

இ- ள். அடிமையாகுமவர் நினக்கு யான் அடிமையென்று சொல்லிக் கருமத்தைக்கெடுக்கும் வல்லமையுடையோமென்று முத்தியை யடைவாரென்றறிந்து, முக்காலத்தினும் மலர்களும்சலமும் கைக்கொண்டு பூசித்து துதித்து நீங்காமல் வணங்குகின்ற எனது மனத்திலே ஒருதினம் வந்திருந்தால்

உலகத்தை ஆளுகின்ற தேவநாதனே! முத்திலக்ஷ்மியையுடைய அருகனே! உனது மேன்மையானது கெடுதியாமோ? எ-று.

வி-ரை. இதனால் பழிப்பதுபோல் முத்திக்கு நாதனிவனென்பது கூறப்பட்டது. பெருமை-எழுவாய்; சிதைவாமோ-பயனிலை. (உக)

கட்டளைக் கலித்துறை.

சிதைக்குங் கதிப்பெயர் மாயச் சகடஞ் சிதைந்தசிந்த
வுதைக்குந் திருவடிப் போதிரண் டானற வுண்டுவண்டு
துதைக்கு மலருந் தளிருஞ் சுமந்திரு ணீங்கிவையம்
புதைக்கும் பொழிற்பிண்டி யாயடி யேனைப் புரந்தருளே.

இ-ள். உயிர்களைக் கெடுக்காநின்ற நாற்கதியென்னும் பெயரையுடைய வினையாகிய பண்டியானது உடைந்து அழிய உதைத்த அழகிய பாதங்களாகிய தாமரைப்பூவிரண்டினாலும், தேனைப்புசித்து சுரும்பு நெருக்குகின்ற பூக்களையும் துளிரையும் தாங்கி இருளானது நீங்கப்பட்டு உலகத்தைக் கவிக்கும் பெருமைபொருந்திய அசோகினையுடையவனே! அடிமையானவென்னை ஆண்டருள்; எ-று.

வி-ரை. இதனால் தான் வேண்டும்பொருள் கூறப்பட்டது. நீ-எழுவாய்; அடியேனை-செயப்படுபொருள்; புரந்தருள்-பயனிலை. (உஉ)

அறுசீர்க் கழிநெடில் விருத்தம்.

புரந்தரரும் வானவரும் புகழ்ந்தடியேங் குற்றேவல் கொள்கென்றேத்தி, நிரந்தரம்வந் தனைசெய்ய விருந்தருளு மருந்தவரே நினைந்தோர்க்கெல்லாந், தரந்தரமன் றெனவொன்றும் பகராது தவிராத வனந்த நான்மை, வரந்தருமென் றுலகுரைப்ப துய்மையே வெம்மையெவண் மறந்த வாறே.

இ-ள். நூறிந்திரர்களும் நால்வகைத்தேவர்களும் குணங்களைப்பாடி அடிமையானவெங்களுடைய ஏவலை யேற்றுக் கொள்ளென்று துதித்து எப்பொழுதும் வணக்கஞ்செய்ய வீற்றிருக்கின்ற அரிய தவத்தையுடையவரே! நினைத்தவரெல்லாருக்கும் தகுதியுள்ளவரென்றும் தகுதியில்லவரென்றும் ஒன்றினையும் சொல்லாமல் நீங்காத அநந்தசதுட்டயமுளவாகமேன்மையைக் கொடுப்பாரென்று சாதுக்களினால் சொல்லப்படுவது உண்மையானால் எங்களை மறந்தவிதம் என்ன? எ-று.

வி- ரை. இதனால் வேண்டுவோர் வேண்டியது கொடுப்பவனிவனே யென்பது கூறப்பட்டது. நீர் மறந்தவிதம்-எழுவாய்; எவன் பயனிலை. உங)

கலிவிருத்தம்.

மறங்கொ ணேமி விட்டெறிந்து மன்னர் சென்னி சோரியிற்
பிறங்க வென்ற வென்றியோ ரனேக பேரு லகெல்லா
மிறைஞ்ச வெங்கண் வல்வினைத் தெவ்வர் சிந்த வெந்துபே
றறங்கொ ணேமி கொண்டு வென்ற சோதி யெங்க ளாதியே.

இ- ள். பாவத்தைக் கொண்ட சக்கரத்தை வீசிஅரசர்களுடையசிரங்கள் இரத்தத்தினால் விளங்கச்செயித்தவெற்றியையுடையோர் அநேகர்; உலகமெல்லாம்வணங்க கொடுமையானவலியையுடைய இருவினையாகிய பகைவர்கெடக் கருகிப்பெரிதாகிய தருமசக்கரத்தைத் தன்னிடத்திற்கொண்டு செயித்த சோதியானவர் எமது சுவாமி; எ- று.

வி- ரை. இதனால் மித்தியா தெய்வம் பழிக்கப்பட்டது. ஆதியானவர்- எழுவாய்; சோதி- பயனிலை. (உச)

கலிநிலைத்துறை.

ஆதியே யாதி யின்றி யகில மும் பரந்து நின்ற
சோதியே சோதி மூன்றி லெழுத ரு சுடரே வான
வீதியே வீதி போதும் வெறிமலர்ப் பாகா வேத
மோதியே நின்னை யல்லாற் பிறரையென் னோது மாறே.

இ- ள். முதல்வனே! உனக்கொருமுதலில்லாமல் உலகமுழுதும் நிறைந்திருந்தஒளியே! பிரபாவலய மூன்றினுள் உதிக்கும் சூரியனே! ஆகாயமாகிய வீதியையுடையவனே! அவ்வாகாயவீதியில் செல்கின்றவாசனைபொருந்திய பூவாகிய யானைக்குப் பாகனே! வேதங்களைச்சொன்னவனே! உன்னையல்லாமல் அன்னியரை என்னகாரணம் சிலர் துதிக்கும் விதம்? எ-று.

வி-ரை. இதனால் பிறதெய்வங்கள் துதித்தற்குத்தகுதியுடையனவல்ல வென்பது கூறப்பட்டது. ஓதுமாறு- எழுவாய்; என்- பயனிலை. (உரு)

அம்மானை- ஆசிரியவிருத்தம்.

ஓத நெடும்புவியொன் றென நின்ற முதற்பொ ருளம்மானை
யொற்றை நெடுந்தரு மச்சுடர் நேமி யுயர்த்தவ னம்மானை

யேத முனிந்தியல் வேத மொழிந்த பரா்பர னம்மானை
யிந்திரர் தந்தொழில் வந்தெவ னன்பரை யேத்துத லம்மானை
காத மகன்றொரு காதமு சென்று நிமிர்ந்தலர் தோடுதொடுங்
கான முரன்றறு கால்பருகுங்கமழ் கண்ணிறை தண்ணளினப்
போதக மல்லது போதக மேறுவ தொன்றில னம்மானை
போதி லிவன்சர ணல்ல தெவன்சில போற்றுவ தம்மானை.

இ-ள் கடல்சூழ்ந்த நீண்ட உலகத்தார் ஒன்றென்று சொல்ல இருந்த ஆதியாகிய பொருளானவன்; ஒன்றாகிய சிறந்த அறமாகிய ஒளியையுடைய சக்கரத்தைப் பிடித்தவன்; குற்றங்களைக் கெடுத்து நடக்கும் வேதங்களைச் சொன்ன சுவாமியானவன்; இந்திரர்களுடைய செய்கையானது, உலகத்தில்வந்து இந்த அருகனுடைய பக்தர்களை துதித்தல்; ஒருகாதம்பரந்து ஒன்றரைக்காதம் நீண்டு ஒன்றரைக்காதம் கனத்து மலர்ந்த,எல்லா விதழ்களினும் இராகத்தைப்பாடி வண்டுகள் குடிக்கின்ற பரிமளிக்கும் தேனானது நிறைந்த,குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைப் பூவினுடைய இடமல்லாமல் ஆனையேறுவது வேறொன்றில்லாதவன்; எப்பொழுதும் இவ்வருகனுடைய பாதங்ளல்லாமல் என்னகாரணம் வேறானசில தெய்வங்களைத் துதிப்பது? அம்மானை. எ-று.

வி - ரை, அம்மானை யென்பதிரண்டு பெண்களருகனுடைய புகழைச் சொல்லி யம்மானையாடுங் கிரமம். இதனால் வேறு தெய்வமில்லையென்பது கூறப்பட்டது. போற்றுதல்—வழுவாய்; ஏவல் பயனிலை. (௨௬)

எண்சீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

அம்மானை முடிவிலா ஞானந் தன்னா
லளவிலாப் பொருண்முழுதும் பரந்து நின்ற
பெம்மானை யுலகளவு நிறைந்த சோதிப்
பெருமானை யறியாதே பெருமால் கொண்டிங்
கிம்மான நிலனாகித் தீயாய்க் காலா
யிருசுடரா யெறிபுனலாய் வானாய் மற்று
மெம்மானெவ் வுயிர்களுமாய் நின்றா னென்றே
யியம்புவார் துணிவென்னே யிருந்தவாறே.

இ - ள். தேவாதிதேவனை, அநந்தஞானத்தினால் அளவில்லாத அறுவகைப் பொருளினும் பரவிய நாயகனை, மூந்நூற்று நாற்பத்து மூன்று கயிற்

றளவும் பூரணையால் நிரம்பிய முச்சோதியையுடைய சுவாமியைக் கருத்த னென்றறியாதே, மிகுந்தமயக்கங்கொண்டு, இவ்வுலகத்தில் அளவுபட்ட இப் பூமியாகியும் அக்கினியாகியும் வாயுவாகியும் சூரியசந்திரராகியும் அலையை வீசாநின்ற நீராகியும் ஆகாயமாகியும் இவையல்லாமலும் எங்கள்கருத்தன் அப்பஞ்சபூதங்களைத் தேகமாகக்கொண்ட உயிர்களுமாகியும் இருந்தானென் றே சொல்லுவார்களுடைய நிச்சயம் என்னவிதம் இருந்தது. எ- று.

வி - ரை. இதனால் மித்தியாதிருஷ்டிகள் சுவாமியினது நிலையுணராத வரென்பது கூறப்பட்டது. துணிவிருந்தவாறு — ஏழுவாய்: என்னே—பய னிலை. (உஎ)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

இருந்தாய் வேறே யரியணைமே லெல்லா வுலகும் மெதாழுதுலகை
யருந்தா வுமிழா திருந்தாயென் றமறயா நின்ற மறையாலும்
விருந்தார் சுரும்பு கொப்பு ளிக்கும் வேரித் துவலை பாரிப்பாப்
பெருந்தா ளசோக மொன்றுடையா யாதோ வுண்மை பேசாயே.

இ - ள். வீற்றிருந்தாய், தனியே சிங்காதனத்தின்மேல், மூவுலகும் வண ங்க: அவ்வுலகத்தை ஞானத்தாலுட்கொண்டு வெளிவிடாமல் அடக்கி யிருந் தாயென்று சொல்லாநின்றது வேதமானால், விருந்தாக பண்கிற வண்டுகள் கொப்புளிக்கின்ற தேனினுடைய துளியாகிய மழை நீங்காத பெருத்த அடி யையுடைய அசோகமென்னும் ஒரு மரத்தை யுடையவனே! எதுவோ நிச்ச யம்? தெரியச்சொல்லுவாய்: எ - று.

வி- ரை. இதனாலுலகுண்ணுங் கிரமம்மித்தியாதிருஷ்டிகளறியாதவரெ ன்பது கூறப்பட்டது. உண்மை— எழுவாய்: யாதோ —பயனிலை. நீ—எழு வாய்: பேசாய்- பயனிலை. மூவுலகமாவன:—சுவர்க்கம், மத்தியம், பாதலம்.

வெண்பா.

பேசி லகண்டமுநின் பேரறிவின் பாலதுவ்
வாசி லறிவுன் னகத்ததான் —மாசிகந்த
மெய்ஞ்ஞான வேந்தர்தொழ வீற்றிருந்தாய் நீயல்லா
லிஞ்ஞால முண்டார்மற் றியார்.

இ - ள். சொல்லுங்கால், எல்லாவுலகமும் உனது அநந்த ஞானத்தி னுள்ளடங்கியது: குற்றமில்லாத அவ்வனந்தஞானம் உனது உள்ளத்திலிரு ப்பதாகையால், குற்றத்தினின்றும் நீங்கிய நிச்சய ஞானத்தினையுடைய முனி

வர் வணங்க எழுந்தருளியிருந்தாய் நீ யல்லாமல் இவ்வுலகத்தை விழுங்கின வர் வேறே யாவர்? எ - று.

வி - ரை. இதனால் அநந்த ஞானத்தையுடையவ னிவனே யென்பது கூறப்பட்டது. உண்டார்—எழுவாய்; மற்றியார்—பயனிலை. (உக)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

யாரே கால மூன்றுமுழு தெல்லா வுலகு முடனளந்தார்
நீரே யானா லுலகளந்த நெடுமா லென்ப துமையன்றே
காரே சிறந்து மலர்கஞலிக் களிவண் டறைய நறவொழுகிப்
பாரேழ் கமழும் பூம்பிண்டி நிழலீ ரொருசொற் பகரீரே.

இ - ள். உம்மையன்றி யெவர், முக்காலத்திலும் அறுவகைப்பொருளையும் உலகமெல்லாவற்றையும் ஒரு தன்மையாகப் பேரறிவினாலளந்தவர்? நீரானால் உலகத்தையளந்த நெடுமாலென்று சொல்லுதல் உம்மையன்றோ? கருமையிருந்து பூக்கள்நெருங்கிச் செருக்கையுடைய சுரும்புகள் மோதத் தேனானது பெருகி எழுவகை யுலகமும் பரிமளியாநின்ற அழகிய அசோகினுடைய நிழலையுடையீர்! அவரிவரென்றுந் சொல்லை யானறியும்படி சொல்லுவீர். எ - று.

வி - ரை. இதனால் நெடுமாலென்பவனு மிவனென்பதுகூறப்பட்டது. நிழலீர்—எழுவாய்; ஒரு சொல்லை—செயப்படுபொருள்; பகரீர்—பயனிலை.

எண்சீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

பகரலாந் துறைக்கடல்சேர் முனிவர் சிந்தைப்
பாற்கடற்கண் வளர்ந்தபரந் தாமன் றன்னை
நிகரிலா வினைப்பகைவர் சிந்த வென்று
நெடுவிசும்பின் முகடுருவி நிமிர்ந்த மாலை
மகரவா ருதிவலயத் துலக மேழும்
வந்திறைஞ்ச வருளாழி வலங்கொண் டேந்துந்
திகரமா மணிநீல வண்ணன் றன்னைத்
தேறுதார் தாந்தம்மைத் தேறு தாரே.

இ - ள். சொல்லும்படியான நற்குணமாகிய சமுத்திரத்தைச் சேர்ந்த முனிவர்களுடைய மனமாகிய பாற்கடலிலே அமர்ந்திருக்கும் சித்தியாகிய இடத்தையுடையவனை, ஒப்பில்லாத வினைகளாகிய சத்துருக்கள் கெடும்படி கருமத்தைக் கெடுத்தவனும் நீண்ட ஆகாயத்தினுடைய உச்சியைக்கடந்து

வளர்ந்த பெருமையையுடையவனை, மகரமச்சம் பொருந்திய கடல் சூழ்ந்த வட்டத்தில் எழுவகை யுலகமும் ஆநந்தமடைந்துவணங்கத் தருமசக்கரத்தை வலது பக்கத்திற்கொண்டு தாங்குகின்ற சிகரத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய அழகிய நீலநிறம் பொருந்திய மலையைக் கடவுளென்று தெளியாதவர் தங்களுடைய குணத்தைத் தெளியாதவர்கள்; எ - று.

வி - ரை. இதனால் அருகனைக் கடவுளென்று தெளியாதவர்கள் முத்தி பெருதவரென்பது கூறப்பட்டது. தேருதார்—எழுவாய்: தம்மை- செயப்படுபொருள்: தேருதாரே—பயனிலை. (௩௧)

கலி விருத்தம்.

தேறினுர் தொழுந் தீர்த்தனை வேட்கைபோய்
ஆறி னானையெம் மச்சுதா நந்தனை
மாறி லாத மலர்மகள் காந்தனைக்
கூறி னார்மையங் கூறுநின் றார்களே.

இ - ள். பரமாகமத்தைத் தெளிந்தவர்கள் வணங்குகின்ற அருகனை: இச்சையாகிய வியாதியானது தணிந்தவனை, எங்களுடைய கெடாத இன்பத்தை யுடையவனை, மாறுபாடில்லாத முத்திமாயகியிலுடைய நாயகனைத் துதித்தவர்களே உலகத்தார் துதிக்க முத்தியினின்றவர்கள். எ - று.

வி - ரை. இதனலருகனைத் துதித்தவர் பெறும்பேறு கூறப்பட்டது. கூறினுர்—எழுவாய்: கூற நின்ருர்—பயனிலை. (௩௨)

காப்பியக் கலித்துறை.

நின்றன நின்ற குணங்களி னின்றியல் பொருள்யாவுஞ்
சென்றன சென்ற குணங்களி னென்றனை திருமாலே
குன்றலி லின்ப மரம்பெற நின்றவர் கொண்டாரிக்
தொன்றல ரொன்றல் கருங்கதி சென்றிட ருறுவாரே.

இ - ள். அழகிய பெருமையையுடை யவனே! நித்தியமாய் நின்று மூக்காலத்திலும் நடக்கின்ற அறுவகைப்பொருளும் நிச்சயநயங்களினுல் நித்தியமாயினவென்றும், வியவகார நயத்தினுலநித்தியமாயினவென்றுஞ் சொன்னுய்;இதைக்கேடில்லாத பேரின்பமாகிய மேன்மையையடையநன்னெறியினின்றவர் உண்மை யென்றே கொண்டார்; பெருத்த நரகத்தியிற் சென்று துன்பத்தை யடைபவரிருமொழியு மொன்றுதலுக்குப் பொருந்தாதவராயினுர்; எ-று.

வி - ரை. இதனால் திவ்விய தொனியினுடைய தன்மை கூறப்பட்டது நின்றவர்-எழுவாய்; கொண்டார் - பயனிலை. (௩௩)

புயவகுப்பு.

உறவுலகுகயல ரெனவெடுத்தணு வொன்றிற்றற் கணத்தளந்தியல்
ஒழிவில்பலதொழில் கருமுடித்திய லும்பெற்றி க்ரியைக்கியைந்தன
வுயிர்பருகுபர சுதனுவச்ரமெ னுஞ்செற்றப் படைக்கலந்தொடல்
ஒருவியகிலசக முழுதுமுற்பணி யும்பொற்பிற் சயத்துயர்ந்தன
விறல்கொளிருவினை யரசரைச்சுடர் வெண்கட்கத் தினிற்றடிந்தெழு
விரிபுடவியுறு படர்கெடக்ருபை யொண்சக்ரத் தினிற்புரந்தன
விழைதகுபவள மாநறவுக்கொழு குஞ்சித்ரத் தொடைச்சுரும்பிவர்
வெறிகுலவுதெரி யலணிமுத்தமு னின்தொப்பற் றுமிக்கிலங்கின
மறனிலவுகயல் விழிகளாற்கலா நஞ்சித்தத் தினைக்கவர்ந்துறை
மகளிர்வனகல சமுலைகட்கு வருந்தொற்கத் தினைக்கடந்தன
மறுவில்நலமகி ணாதலிசித்திரியெ னுஞ்சுத்தக் கொடிப்புணர்ந்தன
மலர்வெறியினள வறுவண்டிர்ந்தெழு மின்பத்திற் றிளைத்தியைந்தன
*அறனிலடல்கெழு படனக்ரம சண்டத்துட் குறக்கனன்றெறி
பனவமடுபடை யசனிவெற்பெனு மெனபத்மத் தூணர்க்கமர்ந்தன
அகிலதலவ்ர சர்கள்கவித்தநெ டுஞ்சத்ரத் திரயத்தசஞ்சல
னபரிமிதகுண வரநிதித்தலை வன்கொற்றத் திருப்புயங்களே.

இ-ள். பொருந்த உலகத்தைமலர்போலத் தாங்கியும் பரமாணுவொன்றினால் அந்தக்கணத்திற்றானே அவ்வுலகத்தையளந்தும் சாரித்திரம் நீங்காதபலசெய்கைகளும் செய்துமுடித்து மேன்மேலும் பேற்றினையுடையசெய்கைக்குப்பொருந்தின. சீவர்களையுண்கின்ற மழுவும்வில்லும்வச்சிரமுமென்னும் கொல்லுமாயுதங்களை பிடித்தலினின்றும் நீங்கி எல்லாவுலகுமுமளதிரினின்றுவணங்குகின்ற அழகுடையசெயத்திலோங்கின. வலியைக்கொண்ட இருவினைகளாகிய மன்னவரை விளங்குகின்ற சுக்கிலத்தியானமான வாளினாற்கொன்று எழுவகையாய்ப்பரந்தவுலகத்தில் பொருந்தியதுன்பங்கள் நீங்கக்கருணையாகி விளங்குகின்றசக்கரத்தினால் இரட்சித்தன. விரும்பப்படுகின்றசந்தனக்குழம்பையும் தேனானது வழிந்து ஓடாநின்றவிசித்திரமான ஒழுங்காக வண்டுகள் எருக்கின்ற வாசனையானதுவிளங்குகின்ற மாலையையும் அழ

* "வரையம் புகாமெயரி மாரிகளாயவ் வயிரியெய்த திரையம்பு காக்கடல்பூக்கடலாக" என்றார் திருநூற்றந்தாதியினும் (௩௪).

கிய முத்துக்களையும் வெறுத்து ஒப்பில்லாமல் மிகுந்து விளங்கின; பாவமானது அதிகரிக்கின்ற சேற்கெண்டைபோன்ற கண்களுடையகலகத்திஞலே நமது மனத்தைக் கிரகித்து, நம்மிடத்துப்பொருந்தும் மாதர்களுடைய அழகுபொருந்திய பொற்கலசம் போன்ற தனங்களுக்கு நோகின்ற சிறுமையைக் கெடுத்தன; களங்க மில்லாத மூன்ரும்பிறை போன்ற நெற்றியையுடையவளாகிய முத்தி யென்று சொல்லப்படும்நிர்மலமானகொடிபோன்ற கன்னியைத்தழுவின: பூவினுடைய வாசனைபோல, எண்ணிக்கைகெட உள்ளத்தில் மிகுந்து எழப்பட்ட சுகத்தைப் பொருந்திசைந்தன; நற்செய்கையில்லாத வலிபொருந்திய கமட ஞனவன், கிரமமல்லாத கொடுமையிஞலே யாவருநடுங்க வெம்பி எறியாநின்ற, அக்கினியும் கொல்லாநின்ற ஆயுதங்களும் இடியும் மலையுமென்று சொல்லும் மெல்லிய தாமரைமலர்களுக்குப் பொருந்தின; மூன்று லோகத்திஞக்கும் மன்னர்களாகிய இந்திரர்களால் பிடிக்கப்பட்ட நீண்ட முக்குடையினையுடைய சஞ்சலமில்லாதவனும் அளவில்லாத குணங்களாகிய மேலானநிதிக்கு நாயகனுமான அருகபரமேட்டியினுடைய வெற்றியையடைந்த அழகிய தோள்கள்; எ-று.

வி-ரை. இதஞல் அகருன் அநந்த வீரியனென்பது கூறப்பட்டது. புயங்கள் - எழுவாய்; பொருந்தின, உயர்ந்தன என்பன முதலானவை தனித் தனிப்பயனிலைகள்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

புயங்க ளாயிரந் திரண்டிரு மருங்கும்
பொங்கி யாயிரம் வரையெனக் குலாவக்
கயங்கொ டாமரைப் போதென மலர்ந்த
கண்க ளாயிரங் களிப்பவிண் ணவர்கோ
னயங்கொ ளாநந்த நாடக மாடி
நாம மாயிரம் பாடவந் தருளுஞ்
சயங்கொ ளாழியங் கடவுளே யெமக்குன்
சரண மாவன வரணமா வனவே.

இ-ள். ஆயிரந்தோள்கள் கூடி இரண்டுபக்கமும் விளங்கி ஆயிரமலைகள் போலப் பிரகாசிக்க, தடாகத்தை யிடமாகக்கொண்ட தாமரை மலர்கள் போல விரிந்த ஆயிரங்கண்கள் ஆநந்தமடைய, தேவேந்திரன் நன்மையைக் கொண்ட ஆநந்தக்கூத்து ஆடி ஆயிரத்தெட்டு நாமத்தையும் துதித்துப் பாட, ஆகாய வீதியில் வரும் சயத்தைக் கொண்ட தருமசக்கரத்தையுடைய அழகிய நாதனே! எங்களுக்கு உனது பாதங்களானவை காவல்களாவன; எ-று.

வி-ரை. இதனால் சீவன்கள் பிழைத்தற் காதாரமானவன் இவனே யென்பது கூறப்பட்டது. சரணமாவன-எழுவாய்; அரணமாவன - பயனிலை. (கூரு)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

அரணங் கொடிய மதின்மூன் றுமழியக் கனன்றீ ரன்றுள்ள
முரணம் பொன்றே நுமக்கங்கு முதன்மூ வருமே நும்மடியிற்
சரணம் புகுந்தா ரளித்ததவர் தம்மோ டுலக மூன்றையுமே
கரணந் தவிரப்பொருண் முழுதுங் கண்டீர்பெருமை கண்டோமே

இ-ள். காவலாகிய கொடுமையையுடைய ஆவரணங்களான முக்குற்றமும் கெடக் கோபித்தீர்; கோபிக்குங்காலத்தில், மனத்தினது வலியாகிய ஒரு கணையே உமக்கிருந்தது; அவ்விடத்தில் மூவுலகத்திருந்திரும் உமது பாதத்தில் அடைக்கலமென்று அடைந்தார்கள்; இரட்சித்தது அம்மூவர்களுடனே திரிலோகத்தையும்; ஐம்பொறிகளும் நீங்க அறுவகைப்பொருளையும் பார்த்தீர்! உமது பெருமையை யாங்கள் பார்த்தோம்; எ-று.

வி-ரை. இதனால் கருமத்தைக் கெடுத்தமை கூறப்பட்டது. யாங்கள்-எழுவாய்; பெருமையை-செயப்படுபொருள். கண்டோம்-பயனிலை. முக்குற்றங்களாவன:— காமம், வெகுளி, மயக்கம். (கூசு)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

கண்மூன்று தோற்றியிகல் காமனுடல் பொடியாகக் கனன்றாய் தூய, விண்மூன்று மதிக்குடைக்கீழ் வீற்றிருந்தாங் கறமுரைத்தாய் மேவு மாறெ, னெண்மூன்று படக்கிடந்த வெழுமூன்றி னிரட்டி மறை தோன்றச் சிந்தை, யுண்மூன்று குற்றமவித் தொருமூன்று பேருலக முணர்ந்த கோவே.

இ-ள். கேவலஞானமாகிய மூன்றாவதுகண்ணைத் தோன்றச்செய்து வலிபொருந்திய மதனனுடைய தேகம் நீறாகக் கோபித்தாய்; பரிசுத்தமான ஆகாயத்தில் மும்மதிபோன்ற முக்குடைநிழலில் எழுந்தருளியிருந்து முனிவரிடத்தில் கொல்லாவிரதத்தைச் சொன்னாய்; இரண்டும்பொருந்தும் விதம் எப்படி? கணக்கு மூன்றுவகைப்பட இருந்த இருபத்தொன்றினுடைய இரட்டிப்பாகிய நாற்பத்திரண்டு வேதங்கள் அங்கமாய்த்தோன்றச் சொல்லி மனத்தில் முக்குற்றத்தையும் கெடுத்து மூன்று வகைப்பட்ட பெரிய வுலகத்தையறிந்த நாயகனே! எ-று.

வி-ரை. இதனாலருகனுடைய திவ்ய வாக்கே மாறுபாடில்லாததென்பது கூறப்பட்டது. மேவுமாறு - எழுவாய்; என் - பயனிலை. (கூஎ)

கட்டளைக்கலிப்பா.

கோறன் மாற்றி யுதைப்பது கூற்றையே
கூறுகிற்பது மெய்ப்பொருட் கூற்றையே
யீறி லின்பத் திருக்கும் பதத்தனே
யிலங்கு பூமிசை யேகும் பதத்தனே
மாறில் லாதசொன் மாலைநின் மாலையே
மலர்ந்து நீர்ப்பது மன்னுயிர் மாலையே
சாறு கொண்டளி மூசு மசோகனே
சார்ந்த வர்க்கருள் செய்யு மசோகனே.

இ - ள். கொல்லுதலை நீக்கி காலாலுதைப்பது காலனையே; சொல்லுவது உண்மைப் பொருளினுடைய கூறுபாட்டையே; ஆநந்த சுகத்தில் வீற்றிருக்கும் இடத்தையுடையவனே, விளங்குகின்ற தாமரைப்பூமேல் நடக்கின்ற பாதத்தையுடையவனே; முன்னேடுபின் மாறுபடாத பரமாகமமாவது உன்னுடைய பரமாகமமே; எங்குஞ் சென்று நீக்குவது, நிலைபெற்ற சீவன்களுடைய மயக்கத்தையே; தேனையுண்டு வண்டுகள் மொய்க்கின்ற பிண்டிமரத்தையுடையவனே, அடைந்தவருக்குக் கிருபையைப்பண்ணுகின்ற சோகமில்லாதவன்; எ - று.

வி - ரை. இதனு லருகனுடைய தன்மை கூறப்பட்டது; நீ-எழுவாய்; கூற்றை, கூறுபாட்டை, மயக்கத்தை—தனித்தனி செயப்படுபொருள்கள்; உதைப்பது, சொல்லுவது, நீக்குவது - பயனிலைகள். (௩அ)

எண்சீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

சோக மேதருந் துன்ப வெங்கதித் தொடர்ப டுத்துல கிடர்ப டுக்குமிம், மோக மன்னனைத் தலைய ரிந்துமுன் னிடுவ னென்னை விட்டருளு மொய்த்தபோர், வேக வெங்கணைக் காமனைச்செறு பொய்பொலாமுடன் றழுவு கேவலப், போக மங்கையைத் தழுவி யின்பமே புரியு மன்பரே புவன நாதரே.

இ - ள். சோபத்தையே கொடுக்கின்ற துயரமான வெப்பத்தையுடைய நாற்கதியாகிய சங்கிலியினால் கட்டி உலகத்தை துன்பத்தில் அழுத்துகின்ற இந்த மோகனீயமென்னுமரசனைத் தலையறுத்து முன்னேவைக்கின்றேன்; என்றனை விட்டுப்போரும். நெருங்கிய யுத்தஞ் செய்யும் வேகம் பொருந்திய வெப்பமான பாணங்களையுடைய மன்மதனைக்கோபித்து தேக

மெல்லாம் ஒரு தன்மையாகத்தழுவுகின்றமுத்தியாகிய இன்பமாதை யணை த்து சுகத்தையே விரும்புகின்ற ஆசையை யுடையவரே! உலகத்திற்கு நாயக ரே! எ - று.

வி - ரை. இதனு லருகனுடைய அருள்பெற்றூர் முத்தியை யடைவரெ ன்பது கூறப்பட்டது. நீர் - எழுவாய்; என்னை - செயப்படுபொருள்; விட்டருளும் பயனிலை. (௩௯)

எழுசீர்க்கழிநெடிலவிருத்தம்.

நாதனக் கமிழ்து நன்சுவை யுதவு நற்கனி மருத்துவர் நாணு
நோய்தனைத் தணிக்கு நன்மருந் துழலு நோன்பகை யெறிதருந் திகிரி
வேதனைக் கடலின் றனிப்புணை நெஞ்சம் வேண்டிய வெலாந்தருநிதிய
மாதலிற் பரமன் மூலமந் திரமைந் தெழுத்தல தொன்றறி யேனே.

இ - ள். நாவினுக்கு அமிர்தமும் நல்லமதுரத்தைக்கொடுக்கின்ற நல்ல பழமும் வைத்தியர் வெட்குகின்ற பிறவிநோயை நீக்குகின்ற நல்ல அவிழ் தமும் நாற்கதியிற் சுழல்கின்ற வலிபொருந்திய பிறவிப்பகையை அறு க்கின்ற சக்கரமும் துன்பாகிய சமுத்திரத்துக்கு ஒப்பற்றதெப்பமும் மன மானது விரும்பினவையெல்லாம் கொடுக்கின்ற நிதியும் ஆகையினலே அரு கபரமேட்டியினுடைய மூலமந்திரமாகிய ஐந்தக்கரமேயல்லாமல் வேறொன் றையும் யான்றெளியேன்; எ - று.

வி-ரை. இதனுல் மூலமந்திரத்தினது பெருமை கூறப்பட்டது. யான்- எழுவாய்; ஒன்றையும் - செயப்படுபொருள்; அறியேன் - பயனிலை. (௪௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலவிருத்தம்.

அறிவரிய குணத்தருக னசரீரி யாசிரிய னுவாத்தி கோதஞ்
செறிவரிய முனிவரெனுந் திருநாம முதலெழுத்தோரைந்துஞ்சேர்ந்து
பிறிவரிய வோங்கார முன்னுரைப்பர் பின்னுமதன் பெருமையோரார்
பொறிவழியில் வருநாதர் பொருளில்வறும் பெயர்புனையும் புவனத் [தாரே.

இ - ள். அறிதற்கு அரிதாகிய குணங்களையுடைய அருகனும் சித்த ரும் ஆசாரியனும் உபாத்தியாயனும் குரோதமானது இல்லாத சாதுக்களும் என்று சொல்லப்படும் திருப்பெயரினுடைய ஆதியெழுத்துக்களைந்தும் கூடிப்பிறிதற்கரிதாகிய ஓங்காரத்தை முன்னே சொல்லுவார்;*பின்பும் அவ் வோங்காரத்தினுடைய உற்பத்தியினது மேன்மையைப் பகுத்தறியார்; ஐம்

* ஒ.: அ ஸி ஆ உ ஸா— ஓம்: அ. ஸி. ஆ. உ. ஸா—எனக்காண்க. இவை பஞ்சமந்திர மெனவும் பஞ்சநமஸ்காரமெனவும் வழங்கப்படும்.

பொறியினுடைய மார்க்கத்தில் திரிகின்ற தெய்வங்களுக்குப் பொருளில்லாமல் வறுமையாகிய நாமத்தை அலங்கரித்துச்சொல்லும் உலகத்தார்; எ-று.

வி - ரை. இதனால் ஓங்காரம் பஞ்சபரமேஷ்டி ஸ்வரூபம் என்பது கூறப்பட்டது. புவனத்தார் - எழுவாய்; பெருமையை - செயப்படுபொருள்; ஓரார் - பயனிலை. (சக)

எண்சீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

புவன நாதரென் றும்மை யாவரும் புகல்வ ரும்மிடத் திகல்கொள் சிந்தையுங்,கவன மாவும்வெம் படையு மில்லைநீர் காவல் செய்யுமா றியாவ தாயிரந், தவனர் கூடிநின் றனைய வாயிரந் தண்ம திக்குழா மன்ன சோதிகண், டவனி நாடுகண் குளிர வாடகப் போது மீதுலா மாதி நாதரே.

இ - ள். மூவுலகத்திற்கும் நாயகரென்று எவர்களுமும்மைச் சொல்லுவார்கள்; உம்மிடத்தில் பகைகொள்ளுகின்ற மனமும் வேகத்தையுடைய குதிரையும் வெப்பத்தையுடைய ஆயுதங்களும் இல்லையாகையால் நீரானவர் காத்தலைச் செய்யும் விதம் எவ்விதம்? ஆயிரஞ் சூரியர்கள் ஒரு கூட்டமாகக்கூடி இருந்தவொத்த பிரபாவலயத்தில் ஆயிரஞ் சந்திரருடைய கூட்டத்தினொளியொத்த காயசோதியைப் பார்த்து உலகத்தார் காண்கின்றகண்கள் குளிர்ச்சியடையப் பொற்றாமரைப் பூமேல் உலாவியருள்கின்ற ஆதிநாயகரே! எ. - று.

வி - ரை. இதனால் பழிப்பதுபோல பற்றற்றவனென்பது கூறப்பட்டது. நீ காவல் செய்யுமாறு - எழுவாய்; யாவது - பயனிலை. (சஉ)

வஞ்சித்துறை.

ஆதி நாள்புண
ரேதில் வல்வினை
கோதில் வாமனை
யோதி லோடுமே.

இ - ள். ஆதியிலேதானே சீவனுடன் கலந்த அன்னியமான வலிமை பொருந்திய வினையானது, குற்றமில்லாத அருகனைத் துதித்தால் நீங்கும்; எ - று.

வி - ரை. இதனா லருகன் வினைப்பகைவ னென்பது கூறப்பட்டது. வினை - எழுவாய்; ஓடும் - பயனிலை. (சங)

கலித்தாழிசை.

ஓடுஞ் சகடத் துருளி னுழன்றுசுழன்
றாடுங் கதியிலிளைப் பாறுந் திறமென்றோ
வாடுங் கதியிலிளைப் பாறுஞ் சுரும்பினங்கள்
பாடும் பொழிற்பிண்டிப் பண்ணவனைப் பாடவே
பாடாத வன்றடவிப் பல்பிறவி பாடுமினே.

இ - ள். ஓடுகின்ற வண்டியினுடைய சக்கரம்போல அலைந்துசுற்றிப் பிறந்திறக்கும் நாற்கதியில் வந்தவிளைப்பு ஆறும்விதம் எப்படி? அப்படிப்பிறந்திறக்கும் நாற்கதியில் வந்தவிளைப்பு நீங்கும்: நால்வகை வண்டுகளும் பாடுகின்ற பெருமை பொருந்திய அசோகினையுடைய அருகனைத் துதிக்கவே; துதியாத அந்நாளிலோவெனில் காடுபோல எழுவகைப்பிறப்புமுண்டாகும்; ஆகையாற் றுதியுங்கள் ; எ - று.

வி - ரை. இதனாலருகனைத் துதித்தவர் பெறுமின்பமுந் துதியாதவர் பெறுந்துன்பமுங் கூறப்பட்டது. நீங்கள் - எழுவாய்; பண்ணவனை - செயப்படுபொருள்; பாடுமின் - பயனிலை. எழுவகைப் பிறப்பாவன:— சூக்ஷ்மேகேந்திரியம், பாதரேகேந்திரியம், த்வீந்திரியம், த்ரீந்திரியம், சதுரிந்திரியம், அஸஞ்ஞிபஞ்சேந்திரியம், ஸஞ்ஞிபஞ்சேந்திரியம். (௪௪)

கட்டளைக் கலித்துறை.

பாடுவ துன்னடித் தாமரை பல்வினை மாசறநின்
றாடுவ துன்னடி வாரப் புனலடி யேன்றலைமேற்
சூடுவ துன்னடிச் சேட மலரென் றிணைக்கரங்கள்
கூடுவ துன்னடி கோமா னெனக்கோர் குறையிலையே.

இ - ள். யான் றுதிப்பது உனது பாத தாமரையை; பலவினைகளான அழுக்கானது நீங்க நின்று குளிப்பது உனது பாதத்திற் பட்ட சலத்திலே தான்; அடிமையான நான் சிரத்தின்மீது தரிப்பது உன்னுடைய பாதத்திற்றரித்து சேஷப்பட்ட பூக்களையே;என்னுடைய இரு கைகளும் குவிவது உனது பாதத்திற்கே;அருகனே! என்றனுக்கோர் குறையும் இல்லை; எ - று.

வி - ரை. இதனால் உதீசிதேவர் தாம்பெற்ற வின்பங்கூறப்பட்டது. ஒரு குறை - எழுவாய் ; இலை - பயனிலை. (௪௫)

எண்சீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

இலைவயங்கு கனகடகத் திமையவர்க ளமையலரா யெய்த்த வன்றோர்
தலைவயங்கு பிணிமகரக் கடலலறக் கடைந்தமிர்த மளித்த கோவே
மலைவயங்கு திருமார்பின் மலர்மடந்தை வீற்றிருப்ப மகிழ்வையாகிற்
சிலைவயங்கு தோளனங்கன் றிறலழித்த விசயமென்றோ விசையு
[மாறே.

(இ - ள். இலைபோல விளங்குகின்ற சத்திக்கும் கங்கணங்களையுடைய தேவர்கள் அடங்காதவர்களாய்த்துதிக்கவே, அந்தத்தேவர்களிடத்தில் விளங்குகின்ற நோயாகிய மகரமீன் பொருந்திய சமுத்திரமானது ஒலிக்கக் கலக்கி முத்தியைக்கொடுத்த நாதனே! மலைபோலே விளங்குகின்ற அழகிய மார்பிலே முத்திலக்குமி வீற்றியிருக்க நீ மகிழ்வாயானால், கரும்புவில்லானது விளங்குகின்ற கையையுடைய மன்மதனது வலியைக்கெடுத்த செயமானது எப்படிப் பொருந்தும் விதம்? எ - று.

வி - ரை. இதனால் பழிப்பது போல விருப்பற்றவனென்பது கூறப்பட்டது. இசையுமாறு - எழுவாய்; என் - பயனிலை. (௪௬)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

இசைபெருக வருள்பெருக மதிமலர விணையில்சுக மூழி நிலவத்
திசைபொருவு துகிலிறைவர் செழுநெறியில் வருசதுரர் சேர நினையார்
நசைபெருக வினைபெருக நலைவநலிய வுயிர்கள்பல தேய வொழியா
வசைபெருக மயல்பெருக மதுநறவு தசைநுகரு மாய நெறியே.

இ - ள். புகழானது வளரவும் சிவகாருண்ணியமானது வளரவும் அறிவானது பெருகவும் ஒப்பில்லாத பேரின்பமானது நீடூழிகாலம் விளங்கவும் திக்குகளையே பொருந்திய வஸ்திரமாகத்தரித்த அருகருடைய செழித்த மார்க்கத்தில் நடக்கும் யோக்கியர்கள் அடைய எண்ணார்கள்: ஆசையானது வளரவும் தீவினையானது வளரவும் குற்றங்களால் வரும் பிணிகள் வருத்தவும் பலசீவன்கள் குறையவும் நீங்காதநிந்தையானது வளரவும் மயக்கமானது வளரவும் தேனையும் கள்ளையும் நிணங்களையும் உண்கின்ற பொய்யான மார்க்கத்தை; எ - று.

வி - ரை. இதனால் சின சமயத்தினது நன்மையும் அன்னிய சமயத்தினது தீமையுங் கூறப்பட்டன. சதுரர் - எழுவாய்; மாயநெறியை - செயப்படுபொருள்; நினையார் - பயனிலை. (௪௭)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

மாயஞ் செய்யுங் கரியநெடு மாலு மனுகா மலரடியாய்
சீயஞ் சுமந்த மணியணைமேற் றிகழுஞ் சுடரே தீவினையேன்
காயஞ் சுமந்து தடுமாறிக் கதியொன் றறியா திழிகதியிற்
போயஞ் சியபின் னீயஞ்ச லென்னு மொழிகை போதாதே.

இ - ள். வஞ்சனையைப் பண்ணுகின்ற கருத்த நிறுகுந்த மயக்கத்தைச் செய்யும்வினையும் தொடாராத தாமரைமலர் போன்ற பாதத்தையுடையவ

னே! சிங்கமானது தாங்கியமணிகளிழைத்த ஆசனத்தின்மீது விளங்குகின்ற ஞானசூரியனே! தீயவினையையுடைய நான் தேகத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு மயங்கிப்பிறவாதகதியொன்றையறியாமல் இழிவான நாற்கதியில் பிறந்து பிறந்து பயந்தபின்பும் நீ பயப்படேல் என்று சொல்லாமல் கருணையினின்று நீங்குகை உனது தலைமைக்கேலாது; எ - று.

வி - ரை. இதனாற்றனது குறை கூறப்பட்டது. நீ யொழிகை - எழுவாய்; போதாது - பயனிலை. (௬௪)

எண்சீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

போதின்மிசைப் பிறந்திருந்து நடந்து பின்னும்
புலவர்மனப் போதுதொறும் புரிந்து வாழு
மாதிமுதற் கடவுளுக்குக் குணப்பேர் தூய
வாயிரத்தெட் டுடையவர்க்கைந் துளவாமென்ப
கோதில்புகழ்ச் சத்தியோ சாதன் வாமன்
கோரனீ சானன்றற் புருட னென்று
சாதமுதற் கலியாண மைந்தின் வானோர்
தாமன்பா லிட்டதிரு நாமந் தானே.

இ - ள். தாமரைப்பூமேல் தோன்றி வீற்றிருந்தும் தருமகண்டங்களிலுலாவியும் திரும்பவும் விவேகிகளுடைய இதயகமலந்தோறும் விரும்பி வாழ்கின்ற ஆதிமுதலாகிய சுவாமிக்கு, குணங்களைக் கூறும்பெயர் பரிசுத்தமான ஆயிரத்தெட்டை உடையரான அருகருக்கு, மேலுமைந்து நாமங்கள் உண்டாயிருக்கின்றன என்று சாதுக்கள் சொல்லுவர்; குற்றமில்லாத புகழ்ச்சியையுடைய சத்தியோசாதனென்றும் வாமனென்றும் கோரனென்றும் ஈசானனென்றும் தற்புருடனென்றும் பிறப்பு முதலாக வுண்டாகிய பஞ்சகல்யாணத்தினால் தேவர்கள் தாங்கள் அன்பினாலே வைத்த அழகிய பெயர்கள்; எ - று.

வி - ரை. இதனால் பஞ்சகல்யாண முடையவன் அருகனே யென்பது கூறப்பட்டது. சாதுக்கள் - எழுவாய்; உளவாமென்ப - பயனிலை. (௬௫)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

நாம்பரவுந் திறமென்கொ லாவாயி ரம்படைத்தும் வான வேந்தர்
தாம்பரவு மாறறியா துண்மயங்குந் தண்மலர்ப்பூம் பாதம் பாதம்
பூம்பதும வாரணத்தான் பூரணவா ரணம்பயந்த புனிதன் செய்ய
தேம்பதும வடிபணிவா ரடிபரவி யடிபரவிச் சேறு நெஞ்சே.

இ - ள். நாந் துதிக்கும்வகை எப்படி? ஆயிரநாவினை யிருர்வணையாற் பெற்றும் இந்திரர்கள் தாங்கள் புகழ்கின்றவிதத்தை யறியாமல் மனமயங் கப்பட்ட குளிர்ச்சியாகிய தாமரைப்பூப்போன்ற பொலிவினையுடைய பாதங் கள் பாதங்கள்; அழகிய தாமரையாகிய யானையையுடையவன், நிறைவான வேதங்களைத் தந்த நிருமலனுடைய சிவந்த வாசனைபொருந்திய தாமரைப் பூப்போன்ற பாதங்களை வணங்குமடியாருடைய பாதங்களைத் துதித்து அவ் வடியாருக்கடியாருடைய பதங்களைத் துதித்துச் செல்லுவோம், மனமே!

வி - ரை. இதனால் வழிபடுமுபாயங் கூறப்பட்டது. பரவுந்திறம் —எழுவாய் ; என்கொல்—பயனிலை; நாம்—எழுவாய்; சேறும்—பயனிலை.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

நெஞ்சத் தருளுடை யவர்கட் கணுகுத
லெளிதா யருவினை யவர்கட்கு
நினைவிற் குறுகலு மரிதா யொளியொடு
நீளா வடையவர் மீளாதோர்
தஞ்சத் தொடுபகை பசிநோய் மறலிகள்
சாரா திறுதியில் பேரின்பந்
தள்ளா வெள்ளமொ டெல்லா வுலகமும்
விழையத் திகழ்தரு தனிநாடா
வஞ்சத் தினினழல் வேரத் தினினிகன்
மானக் கமடன்*முன் னெறியுங்கார்
மலையைச் சொரிதரு கனலைப் பொழிதரு
மழையைக் கொலைதரு படையைப்பா
ரஞ்சத் தெறுபிடி யுருமைத் திருமல
ராகக் கொண்டருள் பெரியோனே
யலரே கொண்டுநின் னடியே தொழுமெனை
யருளா தொழுகுத லமையாதே.

இ - ள். மனத்திலே சிவகாருண்ய முடையவர்களுக்குச் சேருதல் எளிமையுடையதாய், அரிதான தீவினையை யுடையவர்களுக்கு எண்ணத்தி

---

* "அறனிலடல்கெழு கமடனக்ரம சண்டத்துட் குறக்கனன்றெறி, யனலமடுபடை யசனிவெற்பெனு மென்பத்மத் துணர்க்கமர்ந்தன" என் னூர் முன்னும் (௩௪).

ஞற் சேருதலும் அருமையுடையதாய், முச்சோதியுடன் சென்று சேருமவர் மீளப்படாமலும், எளிமையுடனே வெறுப்பும் பசியும் வியாதியும் காலன் முதலானவர்களும் சேரப்படாமலும், முடிவில்லாத அநந்த சுகமாகிய நீக்கப்படாதசமுத்திரத்துடன் உலகமெல்லாம் விரும்ப விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற முத்தி நாட்டையுடையவனே! கபடத்திலும் கோபிக்கின்றவைரத்திலும் பகைகொள்ளும் வலிமையுடைய கமடனனவன் எதிரினின்று எடுத்தெறிந்த மேகஞ்சூழ்ந்த வெற்பையும் சொரிந்தநெருப்பையும் பொழிந்த மழையையும் கொல்லும்படியான ஆயுதங்களையும் பூமியிலுள்ளார் நடுங்கக் கொல்லுகின்ற இடியேற்றையும் அழகிய பூவினங்களாக ஏற்றுக்கொண்ட மேலானவனே! மலர்களையே கைக்கொண்டு உன்னுடைய பாதங்களையே வணங்குகின்ற என்னை இரட்சியாமற் போகுதல் உனது தலைமைக்கேலாது;

வி - ரை. இதனால் தனது குறை கூறப்பட்டது. ஒழுகுதல்—எழுவாய்; அமையாது—பயனிலை. (௩௧)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

மைச்சந்த மாமுகில்கா ளுலகளந்த முகில்வண்ணன் மருவு நீல
வுச்சந்த மலைகுறுகி வலங்கொண்டு பணிந்தநீ ரும்பர் நாடு
நிச்சந்தம் வினைகெடவா டியநீர்த்த நெடுவாரி முகந்து போந்தென்
மெய்ச்சந்த மழியவரு நோய்தீர வினையேன்மேல் வீசு வீரே.

இ - ள். கருத்த அழகையுடைய பெருமை பொருந்திய மேகங்களே! உலகத்தைப் பரமாணுவாலளந்த மேகம்போன்ற நிறத்தையுடைய நேமிநாதசுவாமி பொருந்திய நீலநிறமான ஊர்ச்சயந்தகிரியை யடைந்து வலஞ்செய்து வணங்கி, நீங்கள் தேவர்களும் உலகத்தாரும் தினந்தோறும் தங்களுடைய தீவினைகள் நீங்கக் குளிக்கின்ற சுத்தமாகிய மிகுந்த சமுத்திரத்தில் மொண்டுகொண்டு வந்து எனது மெய்யழகு கெடவருகின்ற வியாதியானதுநீங்கத் தீவினையுடையேனாகிய வென்மீது, அந்த நீரைப்பொழியுங்கள்; எ - று.

வி - ரை. இதனால் அடியவருடைய பெருமை கூறப்பட்டது. நீர் - எழுவாய்; நீரை - செயப்படுபொருள்; வீசுவீர் - பயனிலை. (௩௨)

எண்சீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

வீசுடல மெறிதிரையின் மேவுகடன் மருவுபுணை
வேகவினை வனமடைய வீழவுட னெறியுமழு

வாசையயிர் பொறியரவி னுவிசெல வதிருமிடி
யாறுதரு நயமயல்க ளாயவிருள் பருகுசுடர்
மாசிலருண் முனிவர்மன வாவிநடு வலருமலர்
வானவர சர்கண்முடியின் மாமகுட சிகையின்மணி
யேசரிய சிவகதியி லேறுபவர் குறுகுநெறி
யேடவிழு நளினமிசை யேகுமவ ரடியிணையே.

இ - ள். வினையைக் கொடுக்கின்ற தேகமாகிய அடிக்கின்ற அலையி னாலே பொருந்திய பிறவிக்கடலுக்குப்பொருந்திய தெப்பமாம், வெப்பத்தை யுடைய தீவினைக்காடு முழுவதும் அழிய ஒரு தன்மையாக வெட்டுகின்ற கோடாலியாம், இச்சையாகிய விளங்குகின்ற புள்ளிகளுடைய பாம்பினுடை ய உயிரானதுநீங்க முழுங்குகின்ற இடியாம், ஆறுவகைப்பட்ட ஏகாந்த வாத மென்னும் மயக்கங்களான இருட்டைப் போக்குகின்ற சூரியனும், குற்றமி ல்லாத ஜீவகாருண்ணியத்தையுடைய முனிவர்களுடைய மனமாகிய தடா கத்தினது மத்தியில் மலர்கின்ற பூவாம், இந்திரருடைய சிரத்திற் றரிக்கும் பெருமை பொருந்திய கிரீடத்தினுடைய உச்சியிலிருக்கின்ற ஆரத்தின மாம், இகழ்வில்லாத முத்தியில் சேருகின்றவர்கள் அடைகின்ற வழியாம், இதழ் விரிகின்ற தாமரைப்பூமேல் நடக்கின்றவராகிய அருகருடைய இர ண்டு பாதங்களும்; எ - று.

வி - ரை. இதனால் அருகனது பாதத்தை நினைத்தவர்க்கு வரும் பயன் கூறப்பட்டது. அடியிணை - எழுவாய்; புணை மழு முதலியன, தனித்தனி பயனிலை. (௩௩)

ஆசிரிய விருத்தம்.

இணைவள ரிளமுலை வெற்பாலே யிடைதளர் பவர்பவ ளத்தூடே
யெழுதரு நகைபெறி லத்தாலே யெழுபுவி யொடுகில பெற்றார்போல்
லணைவுறு மகிழ்வொடு பித்தேறு வயர்பவ ரிறைமையை மெச்சாதே
யகல்வன கதிகள்பெ றிற்பேரா வகதியை யெனையது நச்சேனீள்
பணைதிசை முழுதுநெ ருக்காநேர் படரொளி யுலகுற விப்பாலோர்
பனிபடு கடலையொ துக்காவூர் பணிநில மிடைதர முற்றுவார்
பிணையல்கள் சொரிவிரை மட்டாலேழ் பெருநிலநனைதரமுட்டாதோர்
பெருகிய செயலையின் மெய்ப்பாலோர் பிறவிக ளறவமர்புத்
[தேளே.

இ—ள்:—இரண்டு மொத்துப்பூரிக்கின்ற இளமைபொருந்திய தனங்களாகிய மலைகளாலே இடையானது வருந்துமாதர்களுடைய பவளமாகிய வாயினின்று உண்டாகாநின்ற சிரிப்பைத் தாங்கள்பெற்றால் அந்தச்சிரிப்பினாலே எழுவருடனே பேரின்ப நிலையையும் அடைந்தவரைப்போல, பொருந்திய மகிழ்ச்சியுடன் பித்தேறி மயங்குபவருடைய சுவாமித்துவத்தைப் புகழாமல்நீங்குவனவாகிய மார்க்கங்களை யான்பெற்றால் எக்காலு நீங்கப்படாத முத்தியை எத்தன்மையதென்று விரும்பேன்; நீண்ட கிளைகள் எட்டுத் திக்கையும் நெருக்கி நேரேபடர்ந்துபோய் சோதிடலோகத்தை அடைய, கீழ்ப்பாலானவேரானது குளிர்ச்சிபொருந்திய சமுத்திரத்தை யடக்கி ஊர்கின்ற பவணருலகத்தைச்சேர, சூழ்பவருடைய மாலைகள் பொழிகின்ற வாசனைபொருந்திய தேனினால், எழுவகைப்பட்ட பெருமையையுடைய பிராகாரங்கள் * நனைய, முட்டுப்படாமல்வளர்ந்த அசோக நிழலில் உண்மைத்தன்மையோருடைய பிறப்புக்கள் நீங்க அமர்ந்த கடவுளே! எ—று.

வி—ரை:—இதனால் மித்தியாதெய்வங்கள் பழிக்கப்பட்டன. ஓரொன்ற விரண்டும் அசை. யான்—எழுவாய்; அகதியை—செயப்படுபொருள்; நச்சேன்—பயனிலை. (௩௪)

சித்து. ஆசிரியவிருத்தம்.

புத்தேளுலகைப் பொன்னுலக மாக்கி வடகற் குன்றினையும்
பொற்குன் றாகப் பேதித்துப் போந்தோம் பூலோ கத்தினுக்கும்
வைத்தோங் குளிகை யதுநினக்கு வகுத்தோம் வறியோ நின்பாலே
வந்தோம் வருக நன்பாலுஞ் சோறு மெனவே மயங்கிடுஞ்
சித்தோ நஞ்சித் துலகனைத்துஞ் சேவித் தேவ றனைச்செய்யத்
தேவா திபனாய் மூவாத செம்பொற் புரிசை நடுவிருக்கு
மத்தா வுனக்குக் குளிர்பிண்டி யம்மா ணைதருகின்றோ
மருந்து மருந்து மூன்றவையு மகத்தே காட்டித் தருவோமே.

இ—ள்:—தேவருலகைப் பொன்னுலகமாகச் செய்து வடக்கிருக்குங் கன்மலையையும் பொன்மலையாகப் பேதப்படுத்தி வந்தோம்; மண்ணுலகத்திற்கும் வைத்திருக்கின்றோம் இரசகுளிகையை; அக்காரியத்தை யுனக்குச் சொன்னோம்; வறுமையையுடையோம்; அப்பா! உன்னிடத்தில் மனங்கொண்டு வந்தோம்; உண்டாகுக நல்லபாலுஞ் சோறுமென்று மயக்கமடையும்

* பிராகாரங்கள் எழாவன:—மானஸ்தம்பம், ஜலகாதிகை, புஷ்பவனம், சைத்திய விருக்ஷம், துவஜபூமி, சித்தார்த்தவிருக்ஷம், ஸ்தூபஹர்மாவலி என்பன.

சித்தர்யாம். நமது சித்தவித்தையை, உலகனைத்தும் வணங்கி ஏவலைப்பண்ணத் தேவர்களுதனுக்கெடாமல் செம்பொன்னாலாகிய மும்மதிலினுடைய மத்தியில் வீற்றிருக்கின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய அசோகினுடைய அருகனுடைய ஆணைப்படி நினக்குக் கொடுக்கின்றோம்; நீ புசி; இரத்தினத்திரயமாகிய மும்மருந்துகளையும் உன்மனத்திலேதானே நாங்கள் காட்டிக்கொடுப்போம்; எ—று.

வி—ரை:—இதனால் சித்த வித்தையாற் பயனின்றென்பது கூறப்பட்டது. யாங்கள்—எழுவாய்; மருந்தவையும்—செயப்படுபொருள்; காட்டித்தருவோம்—பயனிலை. (௫௫)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

தருமத் திகிரிப் படையிற் புவனத் திரயந் தனையாள்வாய்
கருமக் கடலைச் சுவறக் கடையுங் கடவுட் கணநாதா
வொருமைப் படவுற் றனபொற் கமலச் சரணத் துளம்வைக்கும்
பெருமைத் திருவைத் தரின்மற் றடிமைத் திறனிற் பிழையேனே.

இ - ள். தருமமாகிய சக்காயுதத்தினால் மூன்றுலகத்தையும் ஆள்பவனே! வினையாகிய சமுத்திரத்தை வற்றக்கடைகின்ற முனிகணங்களுக்கு நாயகனே! ஒன்றுபடப் பொருந்தி உன்னுடைய பொன்னாலாகிய தாமரைப் பூப்போன்ற பாதங்களில் மனத்தை இருத்தும்படியான பெருமையுடைய செல்வத்தைக் கொடுத்தால், அடிமைசெய்யும் முயற்சியினின்றும் நான் தப்பிப்போகேன்; எ - று.

வி - ரை. இதனால் அருகனுடைய அருள் பெற்றவருக்குக் குறைவின்றென்பது கூறப்பட்டது. நான் - எழுவாய்; பிழையேன் - பயனிலை. (௫௬)

எண்சீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

பிழைபிறங்க நீண்டநகை பெருகவந்து வாழ்ந்தவர்கள்
பிறகுநின்று வான்கவிகள் பிணையுமைந்தர் போன்றுமத
மழைசொரிந்து காய்ந்தகரி வரதுரங்க மேந்துபிடி
மணிதயங்கு பூண்டுகில்கள் வருகவென்று வேண்டலிலன்
விழைவமைந்த பூந்தொடையன் மிஞிறுபொங்க வார்ந்துதிசை
வெறிபரந்து தேன்றுவலை விரவுதென்றல் சூழ்ந்துவெயில்
குழைவடங்க னொன்றுபுடை யிருள்செறிந்து தூங்குகுளி [னே.
ரெழில்கொள்பிண்டி வேந்தநினை யெனகுணங்கள் வேண்டுவ

இ - ள். குற்றங்கள்விளங்க மிகுந்த ஆசையானதுவளரப்பொருளை நாடிவந்து, வாழ்வடைந்தவர்களுடைய பின்னே நின்று மேலான பாட்டுக்களைப் பிணைக்கின்ற புலவர்களைப்போல, மதமாகிய மழையைப்பொழிந்து கோபிக்கும் யானைகளும், சிரேட்டமான குதிரைகளும், தரிக்கப்பட்ட ஒரு பிடிகொண்ட இரத்தினங்கள் விளங்குகின்ற ஆபரணங்களும், வத்திரங்களும் உண்டாகுகவென்று விரும்புதல் ஒருகாலத்திலுஞ் செய்கின்றிலேன்; கண்டோருக்கு விருப்பத்தைக்கொடுக்கும் பூமாலைகளிலே வண்டுகள் மிகவும் பொருந்தப்பட்டு, திக்குகளிலே வாசனைபரவப்பட்டு, தேனினுடைய துளிகள் கலந்த தென்றற்காற்றுச் சூழப்பட்டு, சூரியனொளிபோன்ற தளிர்களும் மணிமாலைகளும் தொங்கப்பட்டு, பக்கங்களில் இருளானது நெருங்கப்பட்டுக் குளிர்ச்சிதங்கிய அழகைக்கொண்ட அசோகமரத்துக்கு நாதனே! உன்னிடத்தில் எனக்குரிய வெண்குணங்களையே விரும்புதல் செய்கின்றேன்; எ - று.

வி - ரை. இதனால் இகத்திலுண்டாஞ் சுகத்தில் வெறுப்பும், பரத்திலுண்டாஞ் சுகத்தில் விருப்புங் கூறுதல்போல, நித்தியமும் அநித்தியமுங் கூறப்பட்டன. யான்வேண்டல் - எழுவாய்; இலேன் - பயனிலை; யான்-எழுவாய்; குணங்களை - செயப்படுபொருள்; வேண்டுவன் - பயனிலை. அமைத்தவென்பது அமைந்தவென மெலித்தல் விகாரம். (௩௭)

ஆசிரியத்துறை.

வேண்டுதல் வேண்டாமை யில்லாத வீரனடி
பூண்டு கிடந்தாற் புறத்திறுத்த வெங்கூற்றம் போகும் போலும்
பூண்டு கிடந்தாற் புறத்திறுத்த பின்னரும்
மீண்டது போகுமெனில் வீரனடி பேணாது விடுவ தென்னே.

இ - ள். விருப்பமும் வெறுப்பும் இயல்பாகவேயில்லாத அநந்தவீரியனாகிய அருகனுடைய பாதங்களை மனத்திற்கொண்டு திரிகரணங்களையுமடக்கி யிருந்தால் பக்கத்தில்வந்த வெப்பமான வினையாகிய கூற்றானது போகுமோ? அப்படியடக்கியிருந்தால், பக்கத்தில்வந்தபின்பும் தானேதிரும்பி அந்த வினைக்கூற்றம் போகுமேயானால், அருகனுடைய பாதங்களை ஆதரியாமல் நீக்குவது என்னகாரணம்? எ - று.

வி - ரை. இதனாலெதிரேவந்து வினைத்துன்பங்களை நீக்குபவனே சுவாமியென்னு மித்தியா திருஷ்டிகளுடைய பேதைமை பழிக்கப்பட்டது. விடுவது - எழுவாய்; என் - பயனிலை. திரிகரணங்களாவன:—மனோவந்தக்கரணம், வாக்கந்தக்கரணம், காயவந்தக்கரணம். (௩௮)

கட்டளைக்கலித்துறை.

விடுவது வெவ்வினை விட்டாற் பெறுவது வீடுவந்து
படுவது பேரின்ப வெள்ளமென் றுமெலென்றன் பாவிநெஞ்சங்
கெடுவது தான்றனக் காவதெண் ணாதுகெட் டேன்பரமன்
வடுவதில் லாநெறிச் செல்லா தொதுங்கு மனையகத்தே.

இ - ள். நம்மைவிட்டுப்போவது வெப்பம்பொருந்திய நல்வினை தீவினைகளிரண்டும்; அவ்வினைகள் நம்மைவிட்டால் நாம் பெற்றுக்கொள்வது முத்தியாம்; அதனால் வந்துண்டாவது பெரியவின்பமாகிய சமுத்திரமென்று சாதுக்களாற் சொல்லப்பட்டால், என்னுடையபாவியாகிய மனமானது தான் கெட்டுப்போவதும் தனக்காவதும் நினையாமல், ஐயோ! அருகபரமனுடைய குற்றமில்லாத மார்க்கத்தில் நடவாமல், நடக்கின்றது இல்லறத்திலே; எ - று.

வி - ரை. இதனால் நெஞ்சைப்பழித்தல்போல மித்தியாமார்க்கம் பழிக்கப்பட்டது. நெஞ்சம் - எழுவாய், ஒதுங்கும் - பயனிலை. (௫௧)

குறம். ஆசிரிய விருத்தம்.

மனைக்கு விளக்க மிகப்பெரி தின்னும் வருந்தல் பெருந்திருவே
வந்தொரு துன்ப மகன்ற தினித்துயர் வாரல நெஞ்சினுளே
நினைக்கிற தொன்றுள தத்திசை சொல்லுவ னித்திசை மேலதுகாண்
நிச்சய மேயது கூடு மனங்கனை நீறு படுத்திகல்கூர்
வினைப்பகை செற்றுடன் முற்றுமுணர்ந்தற வாணையு லோகமெலாம்
விளங்க வளங்கெழு பூமிசை வந்தவ னெண்பெறு வெற்பினில்
இனக்குறமக்களுரைப்பனபொய்யலபொய்ப்பனபுன்சமயத் [வாழ்
தேதிலர் தம்மொழி யிட்டு விறைவி டனைத்து முரைத்திடவே.

இ—ள்: இவ்வீட்டிற்கு விருத்தியுண்டாகும், மிகவுமதிகமாக; மேலும் நீ வருந்தல்; பெருமையையுடைய இலக்குமியே! முன்னொருதுன்பம் வந்து நீங்கிற்று; இனிமேற்றுன்பங்கள் ஒருகாலும் வாரா; உன் மனத்திலே எண்ணுகிறது ஒன்றுண்டு, நினைக்கின்ற திசையைச் சொல்லுகின்றேன், இப்பூமியின் கண்ணதே நன்றாகவறி, உண்மையாகவே அந்தநினைவு கைகூடும்; மன்மதனை நீறுசெய்து வலியிருந்த வினையாகிய சத்துருவைச் செயித்து ஒருதன்மையாக முழுவதும் அறிந்து தருமமாகிய ஆக்கினை உலகமெல்லாம் பிரகாசிக்க, வளப்பமானது பொருந்திய தாமரைப்பூமேல் வந்தவனுகி

ய, அருகனுடைய எண்ணிக்கைபெற்ற மலைகளில் வாழ்கின்ற கூட்டத்தையு டைய குறப்பெண்கள் சொல்லுவன பொய்ப்பனவல்ல; பொய்படுவனவாம், அற்பமாகிய சமயத்திலிருக்கும் அந்நியருடைய வசனங்கள்; சங்கையிட்டுக் கேள், எத்தன்மைப்பட்டதையும் நான் சொல்ல; எ—று.

வி—ரை. இதனால் மித்தியா மார்க்கம் பழிக்கப்பட்டது. நீ—எழு வாய்; விளுவிடு—பயனிலை. (௯0)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

உரந்திகழும் வில்லவன்றன் சிலையையிறுத் துயர்ஞான மகளை வேட்டு
வரந்திகழும் புகழ்ச்சோதி வளநாடு கைப்படுத்த வரதர் கண்டீர்
பரந்தியலுஞ்சுடர்மௌலிப்பல்லவரும் பண்ணவரும் விண்ணாடாளும்
புரந்தரருந் தொழுவுறையும் பொன்னெயில்விட் டென்னிதயநண்ணி
[னாரே.

இ—ள். வலியானது விளங்குகின்ற கரும்புவில்லையுடைய மன்மத னது தனுவை ஒடித்து, உயர்ந்த ஞானமாகிய கன்னிகையைக் கல்யாணம் பண்ணி, மேன்மையானது விளங்குகின்ற கீர்த்தியையுடைய சோதிமய மான வளப்பத்தையுடைய முத்திநாட்டைக் கைப்படுத்தின மேலானவர், பரவி நடக்கின்ற பிரகாசம் பொருந்திய கிரீடங்களையுடைய பலதேவர்க ளும் கற்பங்களை ஆளுகின்ற இந்திரர்களும் வணங்க வீற்றிருக்கும் பொன்னா லாகிய மும்மதில் சூழ்ந்த சமவசரணத்தை* விட்டு என்னுடைய மனத்தை ப்பொருந்தினவர்; எ— று.

வி—ரை. இதனா லருகனுடைய பெருமைகூறப்பட்டது. நண்ணினார்- எழுவாய்; வரதர்—பயனிலை. (௯0௧).

காப்பியக் கலித்துறை.

நண்போ டன்பு நல்லருள் பேணி யுயிர்க்கெல்லாங்
கண்போல் வாழீர் கைதவ மொன்றும் விடுகல்லீர்
வண்போ தேறும் வாமனை நாளும் பணியீரிப்
புண்பே ரென்றுங் காப்பது நன்றோ புலவீரே.

---

* சமவசரணம்:—பூமிக்கு ஐயாயிரம் வில்லுயரத்திற்கு மேலே பன்னி ரண்டு யோசனை அளவுள்ளதாய்ச் சௌதருமேந்திராதி தேவர்களால் நிரு மிக்கப்பட்ட ஜினாலயம். இதற்குப் பூமியிலிருந்து இருபதினாயிரம் படிக ளுள்ளன என்பர். இவ்வாலயத்தின் விரிவு ஸ்ரீபுராணம் முதலிய நூல்க ளில் விரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இ-ள். சினேகத்துடனே தயவையும் நல்ல கருணையையும் காத்து ஐவகைப்பட்ட எல்லாவுயிருக்கும் கண்ணைப்போல வாழமாட்டீர்கள்; எல்லாவஞ்சனைகளையும் விடமாட்டீர்கள்; வளப்பமான தாமரைப்பூவில் இருந்து வாழ்கின்ற அருகனை எக்காலமும் வணங்கமாட்டீர்கள்; அற்பமாகிய இச்சொல்லை நீர் காப்பாற்றிக்கொள்ளுதல் நன்மையோ அறிவுடையவரே. எ-று.

வி-ரை. இதனால் நன்னெறிக்கட் சேருமுபாயங் கூறப்பட்டது நீர் காப்பது-எழுவாய்; நன்றோ பயனிலை. (சஉ)

எழுசீர்க்கழி நெடில் விருத்தம்.

புலவர் மொழிந்த மொழிநாற் றொங்கல் பூநிரை கொண்டு நிரான வாள், வலவன் வலங்கொ ளடியின் வணங்கி வாழ்கென நெஞ்சு தாழுமே, இலவ மலர்ந்த வணியித ழின்சொ லேழையர் செங்கண் வேல்கள்போற், கொலைவல வெங்கண் மறலி வளைந்த கோள்வலை யுய்ந்து போவனே.

இ-ள். சாதுக்கள் உபதேசித்த பதங்களாகிய பரிமளிக்கின்ற மாலையாகிய பூக்களின் வரிசையை வாக்கிற்கொண்டு சுக்கிலத்தியானமாகிய வாளைத்தரித்த வல்லவனுடைய வெற்றிகொண்ட பாதங்களில் தொழுது வாழ்கவென்று மனமானது பொருந்தினால், இலவம்பூப்போல விரிந்த அழகிய அதரத்தையும் இனிமையான சொற்களையுமுடைய மாதர்களுடைய சிவந்த கண்களாகிய வேல்களைப்போலக் கொல்லவல்லமையுடைய கொடுமை பொருந்திய காலன் சூழக்கட்டிய குற்றமாகிய வலையினின்றும் யான் பிழைத்துப்போவன். எ-று.

வி-ரை இதனாலருகனை வணங்கினவரே கூற்றங்குதித்துய்வாரென்பது கூறப்பட்டது. யான்-எழுவாய்; உய்ந்துபோவன்-பயனிலை. (சங)

எழுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

போவார் போநெறி பலவா மந்நெறி போனா லவரொடு புகழ்வேண்டுந், தாவா வுயர்கதி யொழியப் புகுவது தவிரா வெந்துயர் நரகாநின், றோவா திங்ஙனை முழல்வேன் மற்றுன தொருவா வறநெறி பெற நல்காய், கோவா கிலவுமிழ் தரளக் குளிர்வட நிரைமுக் குடையமர் கோமானே.

இ-ள். போகுமவர்கள் போகப்பட்ட மார்க்கங்கள் அனேகமாகும்; அந்த மார்க்கங்களிற் சென்றால் அந்நெறிகளிற் சென்றவருடனே மித்தியா

தெய்வங்களைப் புகழவேண்டும்; கெடாத உயர்ந்த முத்தியானது நீங்க இழிவானகதிகளென்னை வந்தடைவது நீங்காவாகும்; வெப்பமாகிய துன்பத்தைத்தரும் நரகுண்டாக அந்நெறிக்கணின்று நீங்காமல் இப்படி உழல்பவனாகிய வெனக்கு உன்னுடைய நீங்காத நன்மார்க்கங்களை யான் பெறும்படி நீ கொடுத்தருளுவாய், கோவைசெய்யாத பிரகாசத்தை வீசாநின்ற முத்துக்களின் குளிர்ந்த சரங்களுடைய பத்திகளையுடைய முக்குடை நிழலில் அமர்ந்த அருகனே! எ-று.

வி-ரை. இதனால் மித்தியாமார்க்கங்களினிழிவுந் தனதுகுறையுங் கூறப்பட்டன; நீ-எழுவாய்; அறநெறி-செயப்படுபொருள்; நல்காய்-பயனிலை. ()

கைக்கிளை. வெண்பா.

கோமான் குளிர்முக் குடையான்பொற் கோகனக
வாமான்றேர் மேலொருகால் வாரான்கொ—லேமான்
சிலைக்கரும்பு நாணொலிக்குந் தேங்கோதை நல்லார்
முலைககரும்பு நோயுடையேன் முன்.

இ-ள். அருகன், குளிர்ந்த மூன்றுகுடையையுடையவன், பொன்னுலாகிய தாமரைப்பூவாகிய தாவுகின்ற குதிரைகட்டிய தேரின்மீது ஒருதரம் வாரானோ; பூங்கணையைப் பிரயோகிக்கப்படும் மாட்சிமை பொருந்திய கரும்பு விற்பூட்டும் நாரியினுடைய ஓசையாலும் வாசனைபொருந்திய மாலையையுடைய மாதர்களுடைய முலைக்கு உண்டாகுகின்றவியாதியை உடையனாகிய வென்னுடைய எதிரில்; எ-று.

வி-ரை. இதனால் தனது குறை கூறப்பட்டது. ஒலிக்கும்-வேற்றுமை மயக்கம். முக்குடையான்-எழுவாய்; வாரான் கொல்-பயனிலை. (சுடு)

எண்சீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

முன்னைப் பிறப்பெண்ணில் பல்கோடி யெல்லா முயன்றின்று பெற்றேன் முதற்போதி யென்றே, பின்னைப் பிறந்துற்ற யானில்லை யென்னும் பெரும்பித்த ரோபுத்த ராவார் தெளிந்தீர், பொன்னிற் பிறக்குங்கலத்திற் சலததிற் பொங்கும் தரங்கிற் பெறும்பைகடோறுந், தன்னிற் றிகழ்ந்தாவி நிற்குங்கொ லென்னுந் தனிப்புத்தர் பாதங்கள் சாரீர் விரைந்தே.

இ-ள். முன்னே யான்பிறந்த பிறப்பினை எண்ணுங்கால் பலகோடி சனனத்திலும் எல்லாவினைகளையும் செய்தனுபவித்து இப்பொழுது மதிஞா

னியென்னும் பெயரை அடைந்தேனென்று சொல்லிப் பின்பு உலகிற் பிறந்து ஞானத்தையடைந்த நானேயில்லை என்று சொல்லும் பெரிதாகிய பித்தமுடையவரோ புத்தராவார்கள்; வேதமுணர்ந்தவர்களே! பொன்னிலே உண்டாகின்ற ஆபரணங்களைப்போலவும் நீரிலே எழுகின்ற திரைகள்போலவும் எடுக்கின்ற தேகந்தோறும் எடுத்த எடுத்த தேகத்திலே நிறைந்துசீவனுனது இருக்கும் என்று சொல்லும் ஒப்பற்ற புத்தியையுடைய அருகரது சரணங்களை நீங்களடையுங்கள், வீணுள் போக்காமல்; எ-று.

வி-ரை. இதனுல் புத்த தெய்வம் பழிக்கப்பட்டது; நீங்கள் எழுவாய்; பாதங்களை-செயப்படுபொருள்; சாரீர்-பயனிலை. (௩௬)

விருத்தம்.

விரையார் மலர்மிசை வருவார் திருவறம் விழைவார் கொலையினை விழையார்பொய், யுரையார் களவினை யொழுகார் பிறர்மனை யுவவார் மிகுபொரு ளுவவார்வெஞ், சுரையா லுணர்வினை யழியா ரழிதசை துவ்வார் விடமென வெவ்வாறும், புரையார் நறவினை நுகரா ரிரவுணல் புகழார் குரவரை யிகழாரே.

இ—ள். வாசனையானது பொருந்திய தாமரைப்பூமேல்வரும் அருகபரமனுடைய அழகிய இல்லறதருமத்தை விரும்புவார், சீவகாதையை விரும்பார், பொய்யினைச்சொல்லார், களவினிடத்தில் நடவார், அயலவருடைய இல்லாளை விரும்பார், மிகுந்த பொருள்களை விரும்பார், கொடுமையானகள்ளினுலே தங்களறிவைக்கெடுக்கார், அழிகின்ற நிணத்தைப்புசியார், நஞ்சுபோல எவ்விதத்திலும் குற்றம்பொருந்திய தேனைப் புசியார், இராத்திரியில் உண்ணுதலைத் துதியார், பெரியோரை நிந்தியார்; எ—று.

வி—ரை. இதனுல் அருகசமயத்தோர் பெருமை கூறுமுகத்தான் மித்தியாமார்க்கத்தோர் செய்கை பழிக்கப்பட்டது; திருவறம் விழைவார்—எழுவாய்; கொலையினை—செயப்படுபொருள்; விழையார் (முதல்)-பயனிலை. (௩௭)

கலிவிருத்தம்.

இகழ்வார்களை வெகுளாரிட ருழவார்பிற விகழார்
புகழ்வார்களை யருளார்மகிழ் புரியார்பிறர் மகிழார்
திகழ்வான்முடி மிசைவாழ்சின வரன்யானெனு நினைவி
னிகழ்வாரிரு திறமார்துற வரசாணிரு மலரே.

இ—ள்.—நிந்திப்பவரைக் கோபியார், துன்பம் வரினும் அதிலுழந்து கொள்ளார், அன்னியமானவைகளை நிந்தியார், புகழ்பவரைவிரும்பார், மகிழ்

ச்சியைச் செய்யார், அன்னியசமயத்தாரை இச்சியார், விளங்குகின்ற கற்பத்தினுடைய சிகரமான அகமிந்திரலோகத்தினுக்கு மேலிருக்குஞ் சித்தக்ஷேத்திரத்தில் வாழ்கின்ற சினேந்திரன் நானுருவேன் என்னும் எண்ணத்துடனே நன்னெறியி னடப்பவராகிய, பாகியபரிக்கிரகம் அந்தரங்கபரிக்கிரக மென்னுமிருவகைப்பற்றினையும் துறத்தலாகிய பொருத்தமான அரசாட்சியை ஆள்கின்ற துறவறத்தவர்கள். எ—று.

வி—ரை. இதனால் சினமுனிவர் பெருமை கூறுமுகத்தான் மித்தியா மார்க்கமுனிவர் செய்கை பழிக்கப்பட்டது. திருமலர்—எழுவாய்; இகழ்வார்களை முதலிய—செயப்படுபொருள்; வெருளார் முதலிய—பயனிலை. பாஹ்யபரிக்கிரஹமாவன:—க்ஷேத்ரம், கிருகம், தனம், தான்யம், த்விபதம், சதுஷ்பதம், வாஹனம், சையாஸனம், ஆப்யம், பாண்டம் எனப்பத்தாகும்; அப்பியந்தரங்க பரிக்கிரஹமாவன:—மித்தியாத்வம், வேதம் ஹாஸ்யம், இரதி, அரதி, சோகம், பயம், ஜிகுப்ஸை, அநந்தாநுபந்தி, அப்பிரத்தியாக்யானம், பிரத்தியாக்யானம், சஞ்சலனம், ராகம், த்வேஷம் எனப் பதினான்காம்.

வெண்கலிப்பா.

மலர்தலை மணிவிசும்பின் வண்டார்ப்பப் பூத்திலங்கு
மிலகிதழா யிரத்தெட்டி னெழில்கொண்ட மலரின்மிசை
அலகையில் வினைதெறூஉ மடலாழி முன்னடப்ப
வுலகமடிப் படுத்தாய்க்கென் னுள்ளமடிப் படாதாக
விலையமில் பெருஞ்செல்வ மிரந்தோர்க்கு வரையாத
தலைவநின் றலைவண்மைக் கென்னிரவு தகாதாகக்
கொலையின்றி யுலகளுங் குடைவேந்த நின்குடைக்கீ
ழலைவெந்த னுறநின்ற வறச்செங்கோல் சேய்த்தாமோ
வாதலி, னெகிழ்தக்க தாக்கியென் னெஞ்சத் துவந்தீ
நகுதக்கார் நெஞ்ச நடுக்கிவெங் கூற்றம்
புகுதப் பொறிகலங்கும் போது.

இ—ள். பரந்த இடத்தையுடைய அழகிய ஆகாயத்தில் சுரும்புகள் இசைபாட மலர்ந்து மிகவும் விளங்குகின்ற ஆயிரத்தெட்டிதழினாலே அழகைக்கொண்ட தாமரைப்பூமேலேயிருந்து, அளவில்லாத வினைகளைக் கெடுக்கும்வெற்றியையுடைய தருமசக்கரம் முன்னே நடக்க மூவுலகத்தாரையும் வணங்கப்பண்ணினவுனக்கு, எனது மனமானது வணங்காதிருக்கினும், கேடில்லாத மிகுந்த செல்வத்தை யாசித்தவருக்கு நீங்காத நாயகனே! உன்னு

டைய தலைமையான உதாரத்துவத்துக்கு என்னுடைய இரப்புத் தகாததா யிருக்கினும், சொலையில்லாமல் உலகத்தை ஆளுகின்ற முக்குடையையுடைய நாதனே! உனது நிழற்கீழ் வருத்தம் என்னிடத்திற் பொருந்தினன்று;என்னுடைய தருமமாகிய ஆக்கினையானது தூரமாகுமோ; ஆகையால்,நெகிழத்தக்கதாகச்செய்து எனது மனதில் விரும்பியிருந்த காணிரப்பதை நீ கொடு; நகைக்கத்தக்கவர்களுடைய மனத்தை நடுங்கப்பண்ணிக் கொடுமையையுடைய காலன்வர ஐம்பொறிகளும் கலங்குங்காலத்தில்; எ—று.

வி- -ரை.---இதனால் தன்னுடைய பேதைமையும்அருகனுடையவருளுடைமையுங் கூறப்பட்டன; நீ—எழுவாய்; இரப்ப—செயப்படுபொருள்;ஈ—பயனிலை.　　　　(சகூ)

அறுசீர்க்கழி நெடில் விருத்தம். (வண்டுவிடுதூது.)

பொறிவரிய வண்டினங்கா ளுமக்கு மாமென்
　　பொருந்தியவெந் துயர்நோய்க்கு மருந்து மாகுஞ்
செறிவரிய வுமைத்தொழுதேன் வினைய கற்றுஞ்
　　செம்பொனெயி லகங்குறுகித் தேன்யாழ் செய்யும்
வெறிகமழு மலர்மாரி யூடு போகி
　　வீசசா மரைவெள்ளங் கடந்து புக்கென்
னறிவர்மா மணியரங்கின் மீது தூங்கு
　　மலர்த்தாம வாசங்கொண் டணைகு வீரே.

இ - ள். புள்ளிகளுடன் வரிகளையுடைய வண்டுக்கூட்டங்களே! உங்களுக்கும் ஆகும்; என்னைச் சேர்ந்த கொடுமையான துன்பஞ் செய்யும வியாதிக்கு அவிழ்தமும் ஆம்; நெருங்குதற்குரிய உங்களை வணங்கினேன்; வினைகளைக் கெடுக்கும் சிவந்த பொன்னலாகிய மும்மதில் சூழ்ந்த சமவசரணத்தை நீங்களடைந்து, வண்டுகள் வீணையின்பாடுதலைச் செய்யும் வாசனை கமழும் தேவர்கள் சொரியும் பூக்களாகிய மழைக்குள்ளே புகுந்துபோகி இந்திரர்கள் வீசுகின்ற சாமரைக்கூட்டங்களைத் தாண்டி அப்புறம் போய் என்னுடைய சுவாமியாகிய அருகருடைய பெருமை பொருந்திய அழகிய சபையில் மேலே தொங்குகின்ற தாமரைப்பூமாலையினுடைய வாசனையை வாங்கிக்கொண்டு இவ்விடத்தே சேருங்கள். எ - று.

வி - ரை. இதனலருகருடைய சிறப்புக் கூறப்பட்டது; நீங்கள்—எழுவாய்; இவ்விடத்தை—செயப்படுபொருள்; அணைகுவீர்—பயனிலை.　　　　(௭௦)

கலிவிருத்தம்.

அணையோமினியாடகநாண்மலர்மே
லிணையோதரியார்தமரேசுவர்காண்
பிணையோபெருநீலமலர்ந்தனவோ
கணையோவெனநின்றவர்காதலையே.

இ - ள். சேரோம் இனிமேல்; பொன்னாலாகிய அன்றலர்ந்த தாமரைப்பூமேல் ஒப்புச்சொல்லுதற்கரியரான அருகபரமனுடைய அடியார்கள் நிந்திப்பார்களாகையால்; கண்ணானது மானோ பெரிதாகிய கருங்குவளை பூத்தனவோ பாணமோ என்று சொல்ல நின்ற மாதர்களுடைய ஆசையை. எ - று.

வி - ரை. நாங்கள்—எழுவாய்; காதலை—செயப்படுபொருள்; அணையோம்—பயனிலை. (௭௧)

மறம். எண்சீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

காதுசிலை வல்லமைக ளெம்மையவர் பண்டே
கண்டறிவர் தங்கள்வலி கொண்டுமக ளெண்ணார்
கோதிலரு கன்றிரு வறத்தவர்க ளேடா
குலங்கெடவு மாடுவர்க ளோவுறவு கூறுஞ்
சாதிகுல மென்றிவை யிரண்டுமல பேசுஞ்
சத்தமல தென்னுமொரு புத்தனுரை கொண்டோ
வேதியர்க ணீதிகெட வோதுமறை கொண்டோ
வெற்றிமுடி மன்னனிது சொற்றதுரை யாயே.

இ - ள். எங்களுடைய மோதுகின்ற தனுவல்லமைத் தொழில்களை இந்த அரசகுலத்தோர்கள் முன்னாலே பார்த்திருப்பார்கள்; தங்களுடைய பலத்தைக்கொண்டு பெண்ணை எண்ணமாட்டார்கள்; குற்றமில்லாத அருகபரமனுடைய அழகிய தருமத்தை யுடையவர்கள், தோழனே! சினசமயம் மாறுபட உறவைச் செய்வார்களோ? சொல்லப்பட்ட பிறப்பினாலாவது சாதியென்றும் வமிசபரம்பரையாலாவது குலமென்றுஞ் சொல்வதாகிய இவ்விரண்டும் வேறல்ல, சொல்லப்படும் சொல்லேயல்லாமல் என்று சொல்லும் ஒரு புத்தனுடைய சொல்லைக்கொண்டோ? பிராமணர்கள் நீதி யழியச்சொல்லப்படும் வேதத்தைக்கொண்டோ? சமயம் பொருந்திய மகுடந்தரித்த அரசன் இப்பெண்காரியம் சொன்னது சொல்லாய். எ - று.

வி - ரை. இதனால் மித்தியா திருட்டிகள் பழிக்கப்பட்டார்கள். எடா-எழுவாய்; இதனை—செயப்படுபொருள்; உரையாய்—பயனிலை. (௭௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

உரையோம் பயன்செய்த வற்கென்று வைத்தற மோதும்வஞ்சத்
துரையோடு ருத சுகதர்கண் டீர்பொங்கு தூங்கொலிநீர்
திரையோ டுருண்டெழு சங்கஞ் சொரிந்த செழுந்தரள
நிரையோ டிறங்குந் துறைமயி லாபுரி நின்றவரே.

இ - ள். முன்னனுபவிக்கும் பயனை வினை செய்தவனுக்குச்சொல்லோம் என்று சொல்லிவைத்துத் தருமத்தைச் சொல்லுகின்ற கபட நெறியுடனே பொருந்தாத நல்ல நடையுடைய புத்தர், மிகவும் தங்கிய சத்தம் பொருந்திய சமுத்திரத்தினுடைய அலையோடு உருண்டு வந்த வெண்மையாகிய சங்குகள் தாமீன்ற செழித்த முத்துக்களுடைய வரிசைகளுடனே துயிலும் படியான துறையையுடைய மயிலாபுரியில் நிலைபெற்று வாழ்பவர். எ - று.

வி - ரை. இதனால் புத்தமதம் பழிக்கப்பட்டது. மயிலாபுரி நின்றவர்-எழுவாய்; சுகதர்—பயனிலை. (௭௩)

எண்சீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

மயிலாபுரி நின்றவ ரரியாசன வும்பரின்
மலர்போதி லிருந்தவ ரலர்பூவி னடந்தவ
ரயிலார்விழி மென்கொடி மிடைதீபை நயந்தவ
ரமராபதி யிந்திர னணியாட லுகந்தவர்
கயிலாய மெனுந்திரு மலைமேலுறை கின்றவர்
கணநாயகர் தென்றமிழ் மலைநாயகர் செம்பொனி
னெயிலாரில குஞ்சின கிரியாள்பவர் சம்பைய
ரெனையாள நினைந்துகொல் வினையேனு ளமர்ந்ததே.

இ - ள். மயிலாபுரியில் நிலைபெற்று வாழ்பவர், சிங்காசனத்தினுடைய மேலே மலர்ந்த தாமரைப்பூவில் வீற்றிருந்தவர், மலர்ந்த அத்தாமரைப் பூவுடனே தருமகண்டமுழுவதுஞ் சென்றவர்; வேல்போலப் பொருந்திய கண்களையுடைய மெல்லிய கொடிபோன்றமாதர்கள் நெருங்கிய *தீபங்குடியை விரும்பினவர்; கற்பங்களில் வாழும் இந்திரர்களுடைய அழகிய நடனத்

* இது திருவாரூர்ப்பக்கத்தே மூன்றுமைல் தூரத்தில் உள்ளது. ஜைனர் மிகுந்துள்ள பிரதேசமாகிய திண்டிவனப்பக்கத்தும் ஒன்றுண்டு; தீபங்குடி பெரியஜைனஸ்தல மென்பது "சயங்கொண்டார், அபயன் நமதூர் யாது என்று கேட்டபோது, சொன்ன" கவியாகிய "செய்யும் வினையு மிருளுண் பதுவுந் தேனு நறவு மூனுங் களவும்-பொய்யுங் கொலையு மறமுந் தவிரப் பொய்தீ ரறநூல் செய்தார் தமதூர்-கையு முகமு மிதழும் விழியுங் காலு நிறமும் போலுங் கமலங்-கொய்யு மடவார் விழிவா யதரங் கோபங் கமழுந் தீபங் குடியே" என்னும் பாடலாலும் உணர்க.

தை யிச்சித்தவர்; கயிலாயமென்று சொல்லப்படும் திருமலையின்மீது வாழ்பவர்; பன்னிரண்டு கணங்களுக்கும் நாதரானவர்; தெற்கிலிருக்கும் பொதியமலைக்கும் நாதரானவர்; செம்பொன்னாலாகிய மும்மதில் சூழ்ந்த சமவசரணத்தையுடையவர், விளங்குகின்ற ஜினகிரியை யாளுபவர்; சம்பையென்னுந் தலத்தையுடையவர்; என்றனையாளும்படி யெண்ணித்தானோ, வினையையுடைய அடியேனது மனதில் பொருந்தினது. எ - று.

வி - ரை. இதனால் அருகபரமனுடைய கருணை கூறப்பட்டது. அருகன் அமர்ந்தது - எழுவாய்; ஆளநினைந்துகொல் - பயனிலை. (எச)

எழுசீர்க்கழி நெடில் விருத்தம்.

அமரநா டாளு மரசரை யந்தப் புரத்தினோ டாணையா லழைத்துக்
குமரிமூ வெயில்சூழ் கோயிலோ வாத சேவகங்கொள்வது குணனோ
தமர்களோ பிறர்க ளெனுந்திற மின்றித் தம்முயி ரெனவுயி ரளிக்கு
நுமரெலா நும்மை யென்சொலார் சொல்லீர் நான்மறை நூன்மொ
[ழிந்தவரே.

இ - ள். கற்பங்களை யாளுகின்ற இந்திரர்களை அவரவர்களுடைய தேவியர்களுடனே ஆக்கினையினாலே யழைப்பித்து, அழிவில்லாத மும்மதில் சூழ்ந்த சமவசரணத்தில் நீங்காத பணிவிடையை யேற்றுக்கொள்வது நன்காகுமோ? சுற்றத்தார் அன்னியர்கள் என்று சொல்லப்படும் வகையில்லாமல் தங்களுயிர்போல் சகல ஜீவன்களையும் இரட்சியாநின்ற உம்முடைய அடியார்களெல்லாம் என்ன சொல்லமாட்டார்கள்; உத்தரஞ் சொல்வீராக; நாலுவேதங்களாகிய பரமாகமத்தைச் சொன்னவரே. எ - று.

வி - ரை. இதனால் அருகனுடைய பெருமை கூறப்பட்டது. நூன்மொழிந்தவரே நீர் - எழுவாய்; சொல்வீர் - பயனிலை. (எரு)

தவம். கலி வெண்பா.

நூன்மொழியு மாறு நுழைந்து நுமக்குறுதிப்
பான்மைய வாகப் பலநாடி—யான்மொழியக்
கேண்மி னமரங்காள் கேடின்றி நிற்பதுயிர்
காண்மி னுடம்பு கவினிளமை—கேண்மையுடன்
வல்லாண்மை செல்வமென் றிவ்வெல்லாம் வானத்து
வில்லாகு மென்றே விழையன்மின்—றொல்லை
மூராணர் வினைப்பகைவர் மூளுங்கால் வாமன்

சரணார விந்தங்க ளல்லா—லரணாய்நீ

ரெண்ணும் பொருள்சுற்றம் யாக்கையென் றின்னவெலாம்
நண்ணுஞ் சரணாக நாடன்மி—னெண்ணிறந்த

வூழிக ளெல்லா மூலவாத் தடுமாற்றத்
தாழிக ளோந்தி னனந்தமுறை—சூழுங்

கறங்கி னுழலுங் கதிதோறுந் துன்பம்
பிறங்கும் பிறப்பஞ்சி வாழ்மின்—சிறந்த

பிறப்பிறப்பு மூப்புப் பிணிகளெனுந் துன்ப
முறப்புணர யானுழக்குங் காலை—யறத்திறஞ்சேர்ந்

தியானு மொருவனே யல்ல தெனக்குமற்
றேனோர் துணையல்ல ரென்றறிமி—னீனமில்சீர்ச்

சேதனமா லாவி யசேதனமா லிவ்வுடம்
பாதலினால் வேறாய வவ்விரண்டுஞ்—சேர்தலினால்

மன்னுமொன் றாய்விடினும் வாளுந் தடறும்போற்
பின்ன மெனவே பிரித்துணர்மின்—றுன்னும்

புழுப்பிண்ட மாகிப் புறஞ்செய்யுந் தூய்மை
விழுப்பொருளை வீறழிப்ப தாகி—யழுக்கொழுகு

மொன்பது வாயிற்றா மூன்குரம்பை மற்றிதனை
யின்பமதா மென்னா திழித்துவர்மின்—றுன்பந்

துளக்கமாம் யோகந் துவரடக்க மின்மை
விளக்கமிழீக் காட்சி யிவற்றாற்—கிளப்பரிய

வீறில்வினை யீரைந் திறத்தி னெமதுயிர்க்க
ணூறு மெனவே யுணர்ந்துய்ம்மின்—வீறுசால்

குத்தி சமிதி யறஞ்சிந்தை கோதிலா
மெய்த்தவமீ ராறடக்க மென்றிவையா—லொத்தெழுந்த

மாறாத ஞான தியானத்தால் வல்வினைக
ளூறாது மாழும்வகை யுள்ளுமின்கள்—கூறும்

பரிச கசையந் தவமடக்க மூன்றால்
விரிதரு ஞான தியானத்—திருவினைகள்

தத்த நிலையோ டநுபாகந் தாங்குறைந்
தொத்த வுதிர்ப்பா மெனத்தெரிமின்—வைத்த

வடியேழ் கயிற்றிடைக ளொன்றுடனைந் தொன்று
முடியேழ் கயிற்றிரட்டி யோக்கம்—படியளவாந்

தொல்லுலகு பல்லுயிருந் தோற்றற்கும் வீட்டற்கும்
மெல்லையிட மென்றியைந்து நோக்குமின்கள்—சொல்லி

னரிய பொருண்முதலாஞ் சாதனங்க ளைந்தும்
பிரிவின் றுடன்பெற்றாற் பின்னுந்—தெரிவுடைய

ஞானத் தெளிவொழுக்க மாகிய நல்லறந்
தானற் கரிதாந் தகைகினைமின்—மானந்தீர்ந்

திம்மை குறியா திதமு மதுரமுமா
மெய்ம்மை யருள்சுரந்து வீறமைந்து—பொய்ம்மை

கறுவிகந்த செவ்விதினற் காட்சியர்பாற் றேன்று
முறுதி மொழியரிதென் றோர்மின்—மறுவிலிவ்

வீரா று சிந்தைகளு மின்பவுல கெய்துவார்க்
கோரா றெனப்பரம னோதியவாற்—போரா

துளங்கொண் டிவையிவை பேணித் துளங்காது
வைகலு மொழுகுதல் சூதே.

இ-ள். பந்துக்களே! உங்களுக்கு மறுமைக்குறுதிப் பான்மையான வைகளைப் பரமாகமஞ்சொல்லுமார்க்கத்திற்புகுந்து வெகுவாயாராய்ந்துநான் சொல்லக் கேண்மின்; சீவனனது நாசமில்லாமலிருக்கப்பட்டது, நீங்கள தனை யறியுங்கள். தேகமும் அழகும் யௌவனமுஞ் சுற்றமும் அதனு டன் வீரமும் செல்வமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் மேகத் திலிட்ட விற்போல ஆகுமென்றெண்ணி அவற்றை விரும்பாதொழியுங்கள். பழைமையையுடைய வலிபொருந்திய நூற்றுநாற்பத்தெட்டுக் கருமமாகிய சத்துருக்களெதிர்க்குங்கால் அருகனுடைய பாததாமரைகளே யல்லாமல் நீங்கள் உங்களுக்குக் காவலாமெண்ணப்பட்ட தனமும் பந்துக்களுந் தேகமு மென்று சொல்லப்பட்ட இவையெல்லாம் பொருந்திய அடைக்கலமாக எண்ணுதிருங்கள். கணக்கிறந்த எல்லாவூழிக்காலத்திலுங் கெடாத சமு சாரத்திற் பஞ்சபரிவர்த்தனைகளினலே அனந்தம்வாரஞ் சூழுகின்ற காற் றுடிபோலுழலுகின்ற நாற்கதிகளிலேயுந் துயரமானதுமிகுகின்ற பிறப்பினு க்கு பயந்து வாழுங்கள். மேம்பட்ட பிறப்பு மிறப்புந் தளர்ச்சியும் வியா திகளுமென்று சொல்லப்பட்ட துயரமானது மிகவுமடைய, நான் அவற்றி லுழந்துநிற்கும் காலத்தில் சினதருமவகையை யடைந்து நானுகிய ஒருவனேயல்லாம லெனக்கந்நியர் துணையானவரல்லர் என்றறியுங்கள். குற்றமில்லாத சிறப்பையுடைய உயிரானது அறிவை யுடையது: இவ்வுடம்

பானதறிவில்லாததாகையினால், வெவ்வேறு குணங்களுடைய அவ்வுயிருட லென்னு மிரண்டுஞ் சேருகையினு னிலைபெற்றொன்று யிருப்பினும், வா ளுங்கூடும் போல வேறென்றே பகுத்தறியுங்கள். நெருங்கிய புழுக்களை யுடைய பிண்டமாகிப் புறத்தைச்சுத்தஞ் செய்கின்ற மேன்மைப் பொ ருள்களினுடைய பெருமையை யழித்தலை யுடைத்தாகி, மலங்கள் கழலு கின்ற நவத்துவாரத்தையுடைத்தாகும் மாமிசமாகிய தேகம்: இத்தேகத் தினாற் சுகமுண்டாகு மென்னாமல் நிந்தித்து வெறுத்து விடுங்கள். மூன்று விபாகதுக்கமுஞ் சலனமாகிய திரிகரணங்களும் நான்குகஷாயங்களும் பன் னிரண்டு அவ்விரதங்களுந் தெளிவில்லாத மித்தியாத்துவமுமிவற்றினாலே சொல்லற்கரிய முடிவில்லாத வினையானது பத்துவகையஸ்ரவத்தினாலே யெம்முடைய சீவனிடத்தில் அடையுமென்றே யெண்ணிப் பிழையுங்கள். பெருமை மிகுந்த திரிகுத்தியும் பஞ்சசமிதியுந் தசதருமமுந் துவாதசா நுப்பிரேக்ஷையுங் குற்றமில்லாத உண்மையையுடைய பாஹ்யாப்பியந்த ரதபஸுகளும் பிராணி சம்யமம் விஷயசம்யமம் என்று சொல்லப்பட்ட விரதங்களும் இவற்றினோடு பொருந்தியுண்டான நீங்காத தத்துவஞானத் தினாலுந் தருமத்யானத்தினாலும் வலிமையுடையவினைகள் தம்மையடை யாமல் நீங்கும்படியான வகையை நினையுங்கள். கூறப்படும் இருபத்திரண்டு பரிஷகசயமுந் தவங்களும் விரதங்களுமிவ்வகை மூன்றினோடு மிகுந்த ஞான த்தினாலுந் தியானத்தினாலும் அருமையாகிய வினைகளுந் தந்தங்கருமத்தி னுடைய திதிபந்தசத்தியுடனே அனுபாகபந்தசத்தியுங் கணந்தோறுங்குறை வுபட்டுக் கரணத்திரயத்துக்கு மொத்த உதிர்ச்சியாகு மென்றறியுங்கள். வைக்கப்பட்ட அடியிலேழ் கயிற்றகலமும் மத்திகளி லொருகயிற்றகலமும் அதினுடன் ஐந்து கயிற்றகலமுஞ் சிரசத்திலொருகயிற்றகலமும் பதினான் கு கயிற்றுயர்ச்சியும் பூமியினுடைய பிரமாணமாகும்: பழமையாகிய இவ்வுல கமானது பலவாகிய சீவன்களும் பிறத்தற்கும் முத்தியடைவதற்கும் அள வுபட்டவிடமென்றே பொருந்தி நோக்குங்கள். சொல்லுங்கால் அரிதாகிய திரவியமுதலாகிய சாதனவஸ்துக்களைத்தையும் பிரிவில்லாமல் ஒரு தன் மையாக அடைந்தாற் பின்னுந்தெளிவுடைய நன்ஞானமும் நற்காட்சியும் நல்லொழுக்கமுமான சினதருமந்தான் நன்மையாக அருமையையுடைத்தா கும் பெருமையை யெண்ணுங்கள். அபிமானத்தினின்று நீங்கி இகத்திலு ண்டான பிரயோசனத்தை யெண்ணாமல் உயிர்களிடத்திலிதமு மதுரமு மாகு முண்மையான கிருபை யுண்டாகிப் பெருமை பொருந்திப் பொய் யும்பலகையுநீங்கிய செம்மையினாலே சம்மியக் திருஷ்டிகளிடத்தி லுண்டா கா நின்ற உபதேசமொழிக ளருமையென்றறியுங்கள். குற்றமில்லாத இந்தத் துவாதசாநுப்பிரேக்ஷைகளும் முத்தியையடைபவருக் கொருமார்க்கமெ ன்று அருகபரமன் சொன்னபடியால், இப்படிச்சொன்னவைகளை நீங்கா

மன் மனதிற் கொண்டு பாதுகாத்து அசைவில்லாமல் நாடோறு நடக்குதல் உபாயமாம்; எ—று.

வி - ரை. இதனால் சீவன் நித்தியமாதலும், அந்தசீவன் ஆசையினால் வினைக்கட்படுதலும், அவ்வினையாற் பிறப்பிறப்புண்டாதலும், அவற்றால் துன்படுமெய்தலும், அவ்வினையைக்கெடுத்தால் முத்திடெய்தி இன்பம் அடைதலும், அவ்வினையைக்கெடுத்தற்கு உபாயமுங் கூறப்பட்டன. ஒழுகுதல் - எழுவாய்; சூது - பயனிலை.

நூற்றுநாற்பத்தெட்டுக் கருமமாவன*:— ஞானாவரணீயம், தரிசனாவரணீயம், வேதநீயம், மோஹநீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோத்திரம், அந்தராயம் என மூலப்பிரகிருதி - அ; மதிஞானாவரணீயம், சுருதஞானாவரணீயம், அவதிஞானாவரணீயம், மனப்பரியயஞானாவரணீயம், கேவலஞானாவரணீயம், எனஞானாவரணீயம்-ரு; சக்ஷுர்தர்சநாவரணீயம், அசக்ஷுர்தர்சநாவரணீயம், அவர்த்திதர்சநாவரணீயம், கேவலதர்சநாவரணீயம், நித்திராதர்சநாவரணீயம், நித்திராநித்திராதர்சநாவரணீயம், ப்ரசலாதர்சநாவரணீயம், ப்ரசலாப்ரசலாதர்சநாவரணீயம், ஸ்த்யாநக்ரந்திதர்சநாவரணீயம் எனத்தர்சநாவரணீயம் - கூ; ஸாதவேதநீயம், அஸாதவேதநீயம் என வேதநீயம்—௨; மித்யாத்வம், ஸம்யக்மித்யாத்வம், ஸம்யக் பிரகிருதி, அநந்தாநுபந்திக்ரோதம், மானம், மாயை, லோபம்; அப்பிரத்யாக்யானக்குரோதம், மானம், மாயை, லோபம்; பிரத்யாக்யானக்குரோதம், மானம், மாயை, லோபம்; ஸஜ்வலநக்ரோதம், மானம், மாயை, லோபம், ஹாஸ்யம், ரதி, அரதி, சோபம், பயம், ஜுகுப்ஸை, ஸ்திரீவேதம், பும்ஸவேதம், நபும்ஸவேதம் என மோஹநீயம்-உஅ; நரகாயுஷ்யம், திர்யகாயுஷ்யம், மநுஷ்யாயுஷ்யம், தேவாயுஷ்யமென ஆயுஷ்யம் - ச; நரககதி, திர்யக்கதி, மநுஷ்யகதி, தேவகதி எனகதிநாமம்—ச. ஏகேந்திரியம், த்வீந்திரியம், த்ரீந்திரியம், சதுரிந்திரியம், பஞ்சேந்திரியம் என இந்திரியநாமம்—ரு. ஔதாரிகம், வைக்ரீயிகம், ஆஹாரகம், தைஜஸம், கார்ம்மணம் எனச்சரீரநாமம்-ரு. ஔதாரிகாங்கோபாங்கம், வைக்ரீயிகாங்கோபாங்கம், ஆஹாரகாங்கோபாங்கம் என அங்கோபாங்கம்—ங. ஔதாரிகபந்தனம், வைக்ரீயிகபந்தனம், ஆஹாரகபந்தனம், தைஜஸபந்தனம், கார்ம்மணபந்தனம் எனப் பந்தனநாமம் - ரு. ஔதாரிக ஸங்காதம், வைக்ரீயிக ஸங்காதம், ஆஹாரக ஸங்காதம், தைஜஸ ஸங்காதம், கார்ம்மணஸங்காதம் என ஸங்காதநாமம் - ரு. சமசதுரச்ரஸம்ஸ்தானம், நியக்ரோதஸம்ஸ்தானம், ஸ்விதிஸம்ஸ்தானம், வாமனஸம்ஸ்தானம், குப்ஜஸம்ஸ்தானம், ஹுண்டஸம்ஸ்தானம் என ஸம்ஸ்தானநாமம்—சு. வஜ்ரரிஷபநாராசஸம்ஹந

---

* இவற்றில் அநேகம், சிந்தாமணி முத்தியிலம்பகம் சஎஅ, சஅக, சஅஉ-ம் பாடல்களிலும் பிறவற்றிலும் பொருள் விரித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

நம், நாராசஸம்ஹநநம், அர்த்தநாராசஸம்ஹநநம், கிலிதஸம்ஹநநம், அஸம்ப்ராப்தாஸம்ஹநநம், அஸ்ரபாடிகாஸம்ஹநநம் என ஸம்ஹநநநாமம் - சு. ஸ்நிக்தஸ்பரிசம், ரூக்ஷஸ்பரிசம், சீதஸ்பரிசம், உஷ்ணஸ்பரிசம், குருஸ்பரிசம், லகுஸ்பரிசம், மிருதுஸ்பரிசம், கர்க்கஸ்பரிசம் எனஸ்பரிசநாமம் - அ. திக்தரஸம், கடகரஸம், கஷாயரஸம், ஆம்ரரஸம், மதுரரஸம் என ரஸநாமம்-ரு. ஸுகந்தம், துர்க்கந்தம் என கந்தநாமம் - உ. சுவேதவர்ணம், பீதவர்ணம், ஹரிதவர்ணம், அருணவர்ணம், கிருஷ்ணவர்ணம் எனவர்ணம் - ரு. நரககத்யாநுப் பிராப்தி, திர்யக்கத்யாநுப்பிராப்தி, மனுஷ்யகத்யானுப்பிராப்தி, தேவகத்யானுப்பிராப்தி என கத்யானுப்பிராப்தி - ச. அகுருலகு உவகாதம், பரகாதம், ஆதபம், உத்தியோதம், உச்சுவாஸநிச்சுவாஸம், பிரசஸ்தவிஹாயோகதி, அப்பிரசஸ்தவிஹாயோகதி, பிரத்தியேகசரீரம், ஸாதாரணசரீரம், த்ரஸநாமம், ஸ்தாவரநாமம், சுபநாமம், அசுபநாமம், சுபகந்துர்ப்பகம், ஸுஸ்வரம், துஸ்வரம், ஸூக்ஷ்மம், பாதரம், பர்யாப்தி, அபர்யாப்தி, ஸ்திரம், அஸ்திரம், ஆதேயம், அநாதேயம், யசஸ்க்கிர்த்தி, அயசஸ்க்கிர்த்தி, நிர்ம்மாணம், தீர்த்தீகரத்துவம் எனநாமம் - உகூ; ஆ கசஅ.

உச்சைர்கோத்திரம், நிச்சைர்கோத்திரம் எனகோத்தரம் - உ. தாநாந்தராயம், லாபாந்தராயம், போகாந்தராயம், உவபோகாந்தராயம், வீர்யாந்தராயம் என அந்தராயம் - ரு. ஆகமூலோத்தரப்பிரகிருதிகளாம். பஞ்சபரிவர்த்தனையாவன:—திரவ்யபரிவர்த்தனை, க்ஷேத்ரபரிவர்த்தனை, காலபரிவர்த்தனை, பாவபரிவர்த்தனை, பவபரிவர்த்தனைகளாம். விபாவதுக்கம் மூன்றாவன:—சரீரதுக்கம், மானஸதுக்கம், ஆகந்துக்கங்களாம். கரணமூன்றாவன:—மனோவந்தக்கரணம், வாகந்தக்கரணம், காயவந்தக்கரணங்களாம். கஷாயம் நான்காவன:—அனந்தானுபந்தி, அப்பிரத்தியாக்யாநம், பிரத்தியாக்யானம், சஞ்சுவலநங்களாம். பிராணிஸம்யமம் ஆறாவன:—பிருத்விகாயம், அப்புகாயம், தேஜஸ்காயம், வாயுகாயம், பாதகாயம், வநஸ்பதிகாயங்களாம். விஷயஸம்யமம் ஆறாவன:—ஸ்பரிசநேந்திரியம், ரஸநேந்திரியம், கிராணேந்திரியம், சக்ஷுரிந்திரியம், சுரோத்திரேந்திரியம், மநோந்திரியங்களாம்.

அஸ்ரவம் பத்தாவன:—மிதியாஸ்ரவம், அவதிகாஸ்ரவம், ஈர்யாபதஸ்ரவம், கஷாயாஸ்ரவம், ஞானஸ்ரவம், அஞ்ஞானஸ்ரவம், புண்ணியஸ்ரவம், பாவாஸ்ரவம், திரவ்வியாஸ்ரவம் பாவாஸ்ரவங்களாம். திரிகுப்தியாவன:—மனோகுப்தி, வாக்குப்தி, காயகுப்திகளாம். ஸமிதி ஐந்தாவன:—ஈர்யாஸமிதி, பாஷாஸமிதி, ஏஷணாஸமிதி, ஆதாநநிக்ஷேபணஸமிதி, வ்யுஸர்கஸமிதிகளாம். தசதர்மமாவன:— உத்தமக்ஷமம் உத்தமார்தவம், உத்தமார்ஜ்ஜவம், உத்தமஸத்தியம், உத்தமசௌசம், உத்தமஸம்யமம், உத்தமதவம், உத்தமத்யாகம், உத்தமாகிஞ்சிந்யம், உத்தமப்ரும்மசரிய

களாம். அநுப்பிரேக்ஷை பன்னிரண்டாவன:—அநித்தியம், அசரணம், ஸம்ஸாரம், ஏகத்துவம், அந்யத்துவம், அசுசித்துவம், ஆஸ்ரவம், ஸம்வரை, நிர்ஜ்ஜரை, லோகம், போதிதுர்லபம், தர்ம்மஸ்வாக்கியாநங்களாம். பாஹ்யதபம் ஆறுவன:—அநசனம், ஆவமோதர்யம், ப்ரதிபரிஸங்கியானம், ரஸபரித்தியாகம், விவக்தசையாஸநம், காயக்கிலேசங்களாம்.

அந்தரங்கதபஸு ஆறுவன:—பிராயச்சித்தம், விநயம், வையாப்பிரத்தியம், ஸ்வாத்தியாயம், வ்யுத்ஸர்கம், தியானங்களாம். பரிஷஹஜயமாவன:—க்ஷுத் விபாஸ சீதஉஷ்ணாதம்ச மசகநாக்ந அரதிஸ்த்ரீசர்யா நிஷத்யா சய்யா ஆக்ரோச வத யாசநா அலாப ரோக திருஷ்ண ஸ்பரிச மலஸ்பர்ச ஸத்கார புரஸ்காரபிரக்ஞா அஜ்ஞாந ஆதர்சநங்களாம். கரணத்திரயமாவன:—அதப்பிரவிருத்திகரணம், அபூர்வகரணம், அநிவிருத்திகரணங்களாம். ஸாதனவஸ்துக்களைந்தாவன:—மானுஷ்யதேகம், கர்ம்மபூமி, மோக்ஷயடையுங்காலம், சுபபரிணாமம், முடிந்தபவங்களாம். ரத்நத்ரயமூன்றுவன:—ஸம்மியக்ஞானம், ஸம்மியக்தர்சனம், ஸம்மியக்சாரித்திரங்களாம்.

மடக்கு விருத்தம்.

சூதும்போ தார்முலைநட் சேதங்கூர் சிற்றிடையிற் சுடரும்பூணார் களுடன் படர்வண்டார் காவுமளி, பூதும்போ தாரமளி மீதுநீங் காவமரா ருலகந்தாள் பாடவெறி யிலகும்பூ வேறிபிறை, போதும்போ தாவியல்வ னேதும்போ தாவியல்வன் பொழியும்பூ வாளிமற பொழியும்பூ வாளிமறங், காதும்பே ராழியுடன் போதும்பே ராழியுடன் கழுமும்பே ரோதையனே குழுமும்பே ரோதையனே.

இ - ள். பெரிதான சமுத்திரம் போல வொரு தன்மையாகப் பொருந்துகின்ற திவ்வியத்தொனியை யுடையவனும், கூட்டமாகிய ஆயிரத்தெட்டு நாமங்களினாலே யோதப்படுஞ்சுவாமியுமான அருகபரமன், சொக்கட்டான்காயுந் தாமரைமுகையும்போலப் பொருந்திய தனங்களுக்கு வருத்தப்படுகின்ற சிற்றிடையிற் பிரகாசியாநின்ற மேகலாபரணமுடைய மாதர்களுடன் பரந்தசுரும்புகள் பொருந்திய கற்பகச்சோலையினின்றும், வண்டுகள் பாடுகின்ற மலர்கள் பொருந்திய சயனத்தினின்றும் நீங்காத தேவர்களும் உலகத்தாரும் பாதத்தைத்துதிக்க வாசனைவிளங்குகின்ற தாமரைப்பூவிலமர்ந்து கணப்பொழுதும் வீண்போகாமலெங்குஞ்சஞ்சரிப்பான், எப்பொருளு மொவ்வாத குணமுடையவன், பிரயோகியாநின்ற மலராகிய பாணங்களுடைய மன்மதனது வீரத்தினின்று நீங்கிய பொலிவினையுடையவனுய்ப் பாவத்தை யோதிடக்கின்ற தருமசக்கரத்துடன் வருவான்; எ - று.

இதனால், அருகனுடைய பெருமை கூறப்பட்டது. ஐயன் - எழுவாய்; போதும் - பயனிலை. (எஎ.)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

ஓதாதுலகிற் பொருளனைத்துமுடனே யுணர்ந்தானுணர்ந்தவற்றை
வேதாகமங்க ளாறேழால் விரித்தான் விமலன் விரித்தளவே
கோதார் நெஞ்சத் தவர்பிறழக் கொண்டே தாமே கண்டார்போற்
பேதா பேதம் பேதமெனப் பிணங்கா நின்றார் பிரமித்தே.

இ - ள். உலகத்திலுள்ள அறுவகைப்பொருளையு மொருவராலும் சொல்லப்படாமலே யோகதன்மையாலே யறிந்தவனும், தானறிந்த வெல்லா வற்றையும் வேதாகமமென்னும் பெயரினையுடைய நாற்பத்திரண்டங்கத்தி னாற் சொன்னவனுமாகிய அருகன் சொன்னமட்டும் குற்றம்பொருந்திய மனமுடையவர்கள் மாறுபாடாக்கொண்டு, தாங்களே கண்டவர்கள்போல, பேதமாயும் அபேதமாயுமிருப்பதையறியாமன் மயங்கி பேதமும் அபேத மும் வேறுவேறென்று மாறுபடுகின்றார்கள். எ - று.

இதனால் மித்தியாதிருஷ்டிகளுடைய சாத்திரம் பழிக்கப்பட்டது. நெ ஞ்சத்தவர்—எழுவாய்; பிணங்காநின்றார்—பயனிலை. (எஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

பிரமனே காமனைவெந் கண்ட வென்றிப் பெருமானே கருவினிலே வினையை வென்ற, சரமனே சகமுழுதும் வணங்கச் செல்லுஞ் சது முகனே நின்முகப்பேர் தரியார் மீது, கரமனே கம்படைத்துப் படை களேந்திக் கண்ணனே கம்பரப்பிக் கனல்கள் சிந்திச், சிரமனே கஞ் சுமந்து செருச்செய் தோடுந் தேவரோ வீரரெனத் தேர்கிற் பாரே.

இ - ள். பிரமனே! மன்மதனைச் சயித்த வெற்றியையுடைய கருத் தனே! கருப்பத்திற் பிறக்கநிலைத்த கருமத்தை வென்ற சாமதேசத்தை யுடையவனே! உலகமுழுதும் பணிய நடக்கப்பட்ட நான்முகனே! உனது மார்க்கங்களாகப் பெயரைத்தரியாதவர்களாகி, தேகத்தின்மீது பலவாகக் கைகளைப்பெற்று ஆயுதங்களை அந்தக்கையிற்றரித்துப் பலவாகக்கணகளை விழித்து நெருப்புக்களையிறைத்துப் பலவாகத் தலைகளைத்தாங்கி யுத்தத் தைப் பண்ணியோடுகின்ற தேவர்களையோ வீரரென்று சாதுக்கள் தெளி வார்கள்; எ—று.

இதனால், மித்தியா தெய்வம் பழிக்கப்பட்டது. சாதுக்கள் - எழுவாய்; தேவரை - செயப்படுபொருள்; தேர்கிற்பார் - பயனிலை. (எக)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

பாரே ழுடையாயைப் பாரளந்தா படைத்துண்டா யென்கு வேனோ
காரேர் கருமக் கடல் கடந்த கைவலத்தா யென்குவேனோ
போரேறு காமன் பொருசிலையி னுணறுத்தா யென்கு வேனோ
நேரே யெழுபிறப்பும் நீதலைவன் யானடிமை யென்கு வேனோ.

இ—ள். பூமியேழையுமுடைய நின்னை யந்தப் பூமியைப்பரமாணுவினால் அளந்தியாவர்க்குந் தெரியவுரைத்து ஞானத்தினால் விழுங்கினையென்று சொல்லுவேனோ, கருமையையேற்ற வினைக்கடலைத்தாண்டிய முத்தியை யுடையவனே யென்று சொல்லுவேனோ, யுத்தத்திற் சிங்கம் போன்ற மன்மதன் பொருகின்ற தனுவினுடைய நாரியை அறுத்தனை யென்று சொல்லுவேனோ; நேராக எழ்பிறப்பினும் நீயே கருத்தன்; யானே அடிமையானவனென்று சொல்லுவேனோ! எ - று.

இதனால், ஜீவராசிகளுக்கு ஆதாரமானவனிவனே யென்பது கூறப்பட்டது. யான் - எழுவாய; நின்னை - செயப்படுபொருள்; என்குவேனோ- பயனிலை. (௮0)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

ஓரேழ பங்கவுரை வரம்பில்குணந் தோறுமொரு பொருளுக் கோதிப்
பாரேழுந் தொழவிருந்த பண்ணவனைப் பணியாதே யனந்த கால
மீரேழு தலத்திலிரு நெறிவழியி லைங் கொட்பிற் கதிக ணன்கி
னேரேழ பிறவிகளி னிருவினையி னொருவினையே னின்ற வாறே.

இ—ள். ஒருபொருளுக்களவில்லாத குணங்கடோறு மேழுவகையான நியாயமொழியையுபதேசித்தே யேழுவகைப்பட்டவுலகமும் வணங்க வீற்றிருந்தசுவாமியை வணங்காமலேதான்; அனந்தகாலமாகப்பதினான்கான மார்க்கணாஸ்தானத்திலுமில்லறந்துறவறமாகிய மார்க்கத்திலும் பஞ்சவிடயங்களிலும் நான்கு பிறப்பிலுண்டாகாநின்ற வேழுபிறப்பிலு மிருவினையினாலே யொருவினையையுடைய யானின்றவிதம். எ - று.

இதனால், அருகனைப் பணியாதார் பிறவியறக்கமாட்டாரென்பது கூறப்பட்டது. நின்றவிதம் - எழுவாய்; பணியாதே - பயனிலை.

மார்க்கணாஸ்தானம்பதினான்காவன:—கதி, இந்திரியம், காயம், யோகம், வேதம், கஷாயம், ஞானம், ஸம்யமம், தர்சனம், லேசியா, கவ்யத்வம்என்பன.

ஸப்தபஙகி நியாயமாவன:—ஸ்யாதஸ்தி, ஸ்யாந்நாஸ்தி, ஸ்யாதஸ்திநாஸ்தி, ஸ்யாத்வக்தவ்யம், ஸ்யாதஸ்திவக்தவ்யம், ஸ்யாந்நாஸ்திவக்தவ்யம், ஸ்யாதஸ்திநாஸ்திவக்தவ்யம் என்பன.

காப்பியக்கலித்துறை. (அக)

நில்லாத செல்வத்து நிற்பேணமை நீயஞ்ச லென்னுவிடிற்
புல்லா தருட்கென்று புத்தேளிர் சொல்லும் புகழ்ச்சோதியே
யெல்லா வுயிர்க்கு மளிக்கின்ற நின்னேமி யின்றென்கொலோ
வில்லா லலைத்தென்கண் மாரன்செய் வெந்நோய் விலக்காததே.

இ - ள். அநித்தியமான செல்வத்தினிற்கு யெங்களை நீ பயப்படாதேயென்று சொல்லாவிட்டால் நினது கிருபைக்குப் பெருமையிணையாதென்று தேவர்கள் சொல்லுகின்ற புகழையுடைய சோதியாகிய அருகனே! ஐவகைப்பட்ட உயிரையும்ரக்ஷிக்கின்ற உனது தருமசக்கரமானது, மன்மதனைவ னிப்பொழுது கருப்பு வில்லினலே யென்னையலைவுபடுத்தி என்னிடத்திற்செய்கின்ற வெப்பமாகிய வியாதியை நீக்காததென்னகாரணமோ? எ - று.

வி-ரை. இதனல் அருகனது பெருமையுந் தனதெளிமையுங் கூறப்பட்டன. நீக்காதது - எழுவாய்; என்கொல் - பயனிலை. (அஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

விலங்காய்ப் பிறந்து தடுமாறி வீழ்வார் தம்மைத் தேவரிவர், கலங்காக் கருணை யாற்பிறந்து காப்பா ரென்பீர் பிறவாது, நிலங்காப் பார் வன்பிலங்காப்பார் நெடுவான் காப்பார் விலங்குகளாய், புலங்காப் பார் தம் மொழிகேட்டுப் புவிகாப் பாரைப் போற்றீரே.

இ - ள். மிருகங்களாகி உலகிற்பிறந்து சமுசாரத்தில் விழுமவர்களைத் தேவர்களென்று மிக்கத்தேவர்கள் மயக்கமில்லாத கிருபையினலே அவதரித்துச் சீவன்களை இரட்சிப்பார்களென்றுஞ் சொல்லுமவரே! என்றும் பிறக்காமற் பூமியைக் காவல்செய்வார்; வலிமைபொருந்திய பாதலத்தைக் காவல்செய்வார்; நீண்ட சுவர்க்கத்தைக் காவல் செய்வார்; மிருகங்கள் போன்ற பஞ்சவிடயங்களைக் காவல்செய்வார்; இத்தன்மையையுடையவருடையதருமமொழியை மனத்திற் பொருந்தக்கேட்டு உலகத்தில் வாழுஞ் சீவன்களைக்காவல்செய்யும் அருகபரமேட்டியைப் போற்றுங்கள்; எ - று.

வி-ரை. இதனல் அருகபரமனது பெருமை கூறப்பட்டது. என்பீர் - எழுவாய்; காப்பாரை - செயப்படுபொருள்; போற்றீர் - பயனிலை. (அங)

வெண்பா.

போற்று மிதுவென்கொல் பொய்ந்நூல் களைப்புலவீர்
சாற்று மனந்த சதுட்டயத்தா—னேற்றுந்
துளக்கப் படாத சுருதியா லல்லா
லளக்கப் படுமோ வறம்.

இ - ள். அறிவுடையவரே! நீங்கள் பொய்யாகிய சாத்திரங்களைப் போற்றுகின்ற இச்செயலென்னகாரணம்? சொல்லப்பட்ட அநந்த சதுட்டயங்களையுடைய அருகபரம னாங்கமேற்றிய அசைக்கப்படாத வேதத்தாலல்லாமற் றருமமானது மற்றொன்றால் அளவுகாணப்படுமோ? எ - று.

வி-ரை. இதனால், அருகபரமனோதிய தருமமே மெய்யான சாத்திரமென்பது கூறப்பட்டது. புலவீர் - எழுவாய்; அளக்கப்படுமோ - பயனிலை. (அச)

கட்டளைக் கலித்துறை.

அறமா முயிர்க்கொலை யென்னின்மற் றுருயி ரோம்புதலோ
மறமா வதுமறஞ் செய்தவ ரெய்துவர் வானமென்றாற்
பிறமா நரகம் மெய்தவர்க் கோபிண்டி வாமன்மெய்ந்நூற்
றிறமா றுகொண்டசின் னூற்றிண்ணர்காளொன் றுசெப்புமினே

இ - ள். அசோகிலமர்ந்த அருகபரமனுடைய உண்மை விளங்காநின்ற பரமாகமத்தினுடைய வகைக்குமாறுபாடுகொண்ட அற்பநூலின்கண் உறுதியையுடையவரே! சீவனைக் கொல்லுத லறமாகுமென்று சொன்னால் நிறைந்த சீவனையிரட்சித்தலோ பாவமாவது? பாவத்தைப் பண்ணினவர்கள் சுவர்க்கத்தையடைவார்களென்று சொன்னாற்கொடிய நரகமானது தருமத்தைப் பண்ணினவருக்கோ? இரண்டிலொருதுணிவு சொல்லுங்கள்; எ - று.

வி-ரை. இதனால் மித்தியாதிருட்டிகளுனால் பழிக்கப்பட்டது. சின்னூற்றிண்ணர்காள் - எழுவாய்; ஒன்றை - செயப்படு பொருள்; செப்புமின் - பயனிலை; பிற என்பது அசை. (அரு)

எழுசீர்க் கழிநெடில் விருத்தம்.

மின்னிடை மடவார் குழைதொடர்ந் தகன்று விடந்தரு படைவிழிக் குடைந்து, வெங்கிடு மவர்கள் வீரரே யுலகில் வீரரல் லாதவ ருளரே, கொன்னுடை நெடுவே லரசரு மமர குலமுநின் னடிமுதல் வணங்கி, நின்னுடை யடியே யருளென விருந்த நிமலனே நீயலா விடினே.

இ - ள். அச்சந்தருதலை யுடைத்தாகிய நீண்ட வேலினையுடைய சக்கரவர்த்திகளும் தேவர்களுடைய கூட்டமு முன்னுடைய பாதத்தடியிலிறைஞ்சி உம்முடைய பாதத்தை யெங்களுக்குக் கொடுமென்று சொல்ல வீற்றிருந்த திருமலனே! நீயல்லாவிட்டால், மின்னலை யொத்த இடையையுடைய மாதர்களது குண்டலத்தையுடையகாதளவுந் தாவிப்பாந்து விடம் பொருந்திய வாள்போன்ற கண்களுக்குத்தோற்று முதுகு காட்டியோடுமவர்கள் வீரர்களானு லுலகத்தில் வீரரல்லாதவர்களுண்டோ? எ - று.

வி-ரை. இதனுல் வினையினீங்காதவை மித்தியாதெய்வங்களென்று அத்தெய்வம் பழிக்கப்பட்டது. வீரரல்லாதவர் - எழுவாய்; உளரே - பயனிலை. (அசு)

கலிவிருத்தம்.

விட்டகல்வ தேகருமம் வெய்யவினை காண்முன்
கட்டழுலு னுங்குல மடங்கமடி யக்கார்
மட்டவிழு மாமலரின் வந்தவர தர்க்கென்
னிட்டமிட மாயின தினித்தொடர் விலேனே.

இ - ள். வெப்பமான வினைகளே! மிகுந்த நெருப்பினுள் ஆதியிலும் முடைய குலமுழுவதுங் கெடச் சலத்திலே தேனுனது விரியாநின்ற பெருமையையுடைய தாமரைப்பூவிற் றிருவுலாவந்த கருத்தனுக்கு என்னுடைய அன்பே இடமாயிற்று; இனியும்மொடு தொடர்ச்சியில்லை; ஆதலாலென்னை விட்டகல்வதே காரியமாகும்; எ - று.

வி-ரை. இதனுல் அருகனிடத்திற் றனதுமனமடைந்த பெற்றி கூறப்பட்டது. அகல்வதே - எழுவாய்; கருமம் - பயனிலை. (அஎ)

கலிவிருத்தம்.

தொடர்படு சடையுட னிருந்து தோகையர்க்
கிடர்படு மனத்தவ ரிறைமை கேட்பரோ
படர்படு கதிப்பெயர்ப் பவ்வ நான்கையுந்
திடர்பட வெகுண்டவர்க் குரிய செல்வரே.

இ - ள். பரவிய நான்குகதியென்ற பெயரையுடைய நான்கு கடலையு மேடாகக் கோபித்த அருகருக்குரிமை யென்னுஞ் செல்வத்தை யுடைய சாதுக்கள், தொடர்ச்சிபட்ட சடையுடனேவீற்றிருந்து மாதர்களுக்குத் துன்பப்படும் மனத்தையுடையவருடைய சுவாமித்துவத்தை யொருவர் சொல்லக் கேட்பார்களோ; எ - று.

வி-ரை. இதனால் அருகனுடைய அடியார் மித்தியாதெய்வங்களை மதியாரென்பது கூறப்பட்டது. செல்வர் - எழுவாய்; இறைமையை - செயப்படுபொருள்; கேட்பரோ - பயனிலை. (அஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

செல்வ ரென்று தாந்தம்மைத் தேறிக் கல்வித் திருவுடைய
மல்லன் மதியோர் வறுமை யைக்கண் டிகழு மடவார் பாலணுகோ
மல்லல் வினைவெங் கலிகடிந்திட் டகிலம் புரக்குந் தனிச்செங்கோற்
றொல்லை மறைநா யகன்றருமச் சுடர்மா மணிகைக் கொண்டோமே.

இ-ள். துன்பத்தைத்தரும் வினையாகிய வெப்பம் பொருந்திய வறுமையைநீக்கி யாவற்றையும் அளிக்கின்ற ஒப்பற்ற ஆணையாகிய பழமையையுடைய வேதத்தைச்சொன்ன அருகபரமனுடைய தருமமாகிய பிரகாசியாநின்ற பெருமைபொருந்திய இரத்தினத்திரயத்தைக் கையிற்கொண்டோமாகையால் தாங்கள் செல்வத்தையுடையோமென்று தங்களைத்தெளிந்து கல்வியாகிய செல்வத்தையுடைய வளப்பம்பொருந்திய புத்தியையுடையவரது தரித்திரத்தைப்பார்த்து நிந்தியாநின்ற பேதைமையையுடையவரிடம் யாஞ் சேரோம்; எ-று.

வி-ரை. இதனால் மித்தியாதிருட்டிகளெவ்வளவு செல்வத்தராயினும் சம்மியக்திருட்டிகட்கிணையாகாரென்பது கூறப்பட்டது. யாம் - எழுவாய்; மடவாரை - செயப்படுபொருள்; அணுகோம் - பயனிலை. (அகூ.

ஆசிரிய விருத்தம்.

கொண்டல் வண்ணனைப்பண்ணவர் தலைவனைக்கொலைகடிந்துயிரோம்
கொற்றநேமியங்கடவுளைமகரவெல்கொடியவன்றனைக்காய்ந்து[பும்
தொண்டர்சிந்தையிற்றுணிபுநன்மதியெனத்தோன்றுதண்சுடரோனை
தூயநான்மறைத்தலைவனையறிவனைத் தொழாதவர் தொலையாத[த்
சண்டவெந்துயர் நரகினில் வெருவுறு விலங்கினிற் பசியாலே
தளர்ந்து நல்லறி விழந்தமா னிடத்தினிற் றாழ்ந்தினி வரும்பேரப்
பண்டை வல்வினைப் பெரும்பகை துரந்திடத் துரந்திடத் தடுமாறிப்
பரிவு கொண்டொரு நிலையிலா வருந்துவர் வருந்திலர் பணிவாரே.

இ-ள். மேகம்போன்ற நிறத்தையுடையவனை, கடவுளர்களுடைய நாயகனை, கொல்லுதலைநீக்கிச் சீவனை யிரட்சியாநின்ற வெற்றிபொருந்திய தருமசக்கரத்தையுடைய அழகியசுவாமியை, மகரமீனெழுதிய யாவற்றையுஞ்

செயித்த கொடியையுடைய மன்மதனைக்கொன்று அடியவருடைய மனதி னல்லபுத்தியென்றுசொல்லத் துணிந்து உதிக்கின்ற குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனை, பரிசுத்தமான நான்கு வேதத்திற்கு முதல்வனை, ஞானியை வண ங்குமவர் துன்புறார்; வணங்காதவர்கள், நீங்காத மிகுந்த வெப்பமாகிய துன் பத்தைத்தரு நரகத்திலும் பயப்படுகின்ற மிருகத்திலும் பசியினாலே சோர் ந்து நல்லஞானத்தையிழந்த மனிதர்களிலும்பிறந்து மேல்வரப்பட்ட மிகு தியையுடையஅநாதியிற்கட்டிய வலியையுடைய தீவினையாகிய பெரியபகை வன் செலுத்தச்செலுத்த மயங்கித்துன்பங்கொண்டொரு நிலையுமில்லாமற் றுன்புறுவார்கள்; எ-று.

வி-ரை. இதனால், சகலசீவாதாரன் அருகனே என்பது கூறப்பட்டது. வணங்குமவர்-எழுவாய்; துன்புறார்-பயனிலை; வணங்காதவர்-எழுவாய்; துன் புறுவார்-பயனிலை. (௬௦)

ஆசிரிய விருத்தம்.

கலி.

பண்டயன்றலை மண்டையிற்றிரு மாலரற்கு நிறைத்திடும்
 பழையமந்திர மன்றுமந்திர யானமோதிய போதியா
னுண்ட மந்திர மன்றுவேதியர் வேதமந்திர மோதிநின்
 றுண்ணுமந்திர மன்றெனுவிடை நண்ணுமந்திர மந்திரத்
தண்டர்தம்பதி கண்களாயிர முங்கரங்களு மாடநின்
 றாடிநெஞ்சு களிப்பவஞ்ச மொளிப்பவைம் பெருநூறுவாய்க்
கொண்டமந்திர மெமக்கனந்த சுகத்தை யேதரு மந்திரங்
 கொற்றமுக்குடை நற்றவன்றமர் கூறுமந்திர மஞ்சுமே.

இ-ள். என்னுவிலே பொருந்துமந்திரம், விமானத்திலேயாழும் தேவர் களுடைய நாயகனான இந்திரன் ஆயிரங்கண்களும் ஆயிரங்கைகளுமாடும்படி யெதிரேநின்று நடித்துமனமானது சந்தோஷிக்க கபடமொளிக்க ஐந்நூறு வாயிலும் செபித்துக்கொண்ட மந்திரம், எங்களுக் கனந்தசுகத்தைக் கொடு க்குமந்திரம், வெற்றியையுடைய மூன்று குடையையுடைய நல்லதவத்தையு டைய அருகனதுபத்தர்கள்சொல்லும் பஞ்சமந்திரமும்; ஆதியிற்பிரமனுடை யதலைமண்டையில் விஷ்ணு அரனுக்கு நிறைத்த பழங்கள்ளன்று; கள்ளின் விதியைச்சொன்ன வரசநிழலையுடைய புத்தன் குடித்த கள்ளன்று; பிராம ணர் வேதமந்திரத்தை யோதிக்கொண்டு குடிக்கின்ற கள்ளன்று; எ-று.

வி-ரை. இதனால் பஞ்சமந்திரத்தினது பெருமை கூறப்பட்டது. மந் திரமஞ்சும்-எழுவாய்; கள்ளன்று-பயனிலை. (௬௧)

எண்சீர்க்கழி நெடில்விருத்தம்.

அஞ்சன நெடுங்கயல் கொடுங்குழை நெருக்கு
மானன வரம்பையர்க ளாயிரவ ராடுங்
கஞ்சமல ராயிர மருங்குடைய தெய்வக்
காமர்நளி னத்தமரர் கைதொழ நடந்தாய்
வெஞ்சின மடங்கலொடு குஞ்சரமு நண்பாய்
மேவியொழு கப்புவனி காவல்புரி வீரா
நெஞ்சநிறை வல்லரண் முருங்கவொ ரனங்கன்
நின்றுமலை யாநிலைமை யென்றுபெறு வேனே.

இ - ள். மைதீட்டிய நீண்ட சேற்கெண்டையாகிய கண்கள் கனமான குண்டலம் பொருந்திய காதை நெருக்குகின்ற முகத்தையுடைய தெய்வமாதர்கள் ஆயிரவர் நடிக்கப்பட்ட தாமரைமலர்கள் ஆயிரம் பக்கத்திலுடைத்தாகிய தெய்வத்தன்மையையுடைய அழகிய தாமரைப்பூவில் தேவர்கள் கைகளைக்கூப்பி வணங்க நடந்தவனே! வெப்பம் பொருந்திய கோபத்தையுடைய சிங்கத்துடனே யானையுஞ் சினேகமாய்ப் பொருந்திநடக்க உலகத்தைக் காத்தலைச்செய்யாநின்ற அநந்த வீரியனே! கற்பாகிய வலிமையுடைய மதிலழிய ஒரு மன்மதனெதிர்நின்று சண்டை பண்ணாத நிலையான தன்மையை யெப்பொழுது அடைவேன்? எ - று.

வி - ரை. இதனால் காமங்கடத்தலே முத்திக்கு நெறியென்பது கூறப்பட்டது. யான்-எழுவாய்; நிலைமையை-செயப்படுபொருள்; என்று பெறுவேன் - பயனிலை. (கூஉ)

ஆசிரிய விருத்தம்.

பெறுவ தெண்டிசை கைதொழ வருளறந் தருதனிச் செங்கோ
லாற்-பிறங்குமூவுல கொருங்குடனாள்வதோர் பெருமையைப் பெறு
திங்கு, மறுவ ரும்பெருந் துயர்தரு வினைப்பழம் பகைவர்கை யகப்ப
ட்டு- வருந்து கின்றதுன் றிருந்தடி நினைகுவ தருமையின் வெறிவீச,
வறுப தந்தொடர்ந் தெழுசுரம் பெனமுரல் விசைகுழு கும்மென்ன -
வலங்கு தண்மதுத் திவலையொ டிழிதரு மலர்மழை வலையத்து, ளுறு
வர் வந்தனை செயவிருந் தருளிய வும்பர்நா யகனேயென்-னுள்ள மா
மலர் மிசையினு மொருபொழு துலாவெழுந் தருள்வாயே.

இ - ள். வாசனைவீச வண்டினங்கள் பின்றொடர்ந்து சத்தசுரம்போலச் சப்திக்கின்ற இராகமானது குமுகும் மென்றொலிக்க அசைகின்ற குளிர்

ந்த தேன்றுளியுடனே யிறங்குகின்ற புஷ்பமாரியினுடைய வட்டத்தினுள் முனிவர்கள் வணக்கத்தைச்செய்ய வீற்றிருந்த தேவர்களுக்கு நாதனே! இவ்விடத்தில் எட்டுத்திக்குமுள்ளாகக் கைகளைக்கூப்பி வணங்கப்பெறுவதுமருளாகிய தருமத்தைக்கொடுக்கின்ற ஒப்பற்றஆக்கினையினாலே விளங்குகின்ற மூன்றுலகமுமொன்ருக வொருதன்மையாய் ஆள்வதுமாகிய ஒப்பற்றபெருமையை யடையாமற் குற்றங்கள் உறுகின்ற மிகுந்த துன்பத்தைக்கொடுக்கின்ற வினைகளாகிய பழமைபொருந்திய பகைவர் கையில் அகப்பட்டு உன்னுடைய திருத்தமாகிய பாதங்களை நினைகுவதருமையாகையால் என் மனமானது துன்புறுகின்றது; ஆகையாலென்னுடைய உள்ளமாகிய பெருமை பொருந்திய தாமரைப்பூமேலு மொருகணந் திருவுலாவெழுந் தருள்வாய்; எ - று.

வி - ரை. இதனால் அருகனை மனத்தில் வையாதவர்கள் கருமங்கெடுத்துவீடுபெறமாட்டார்களென்பது கூறப்பட்டது. நாயகனே, நீ - எழுவாய்; உலாவெழுந்தருள் - பயனிலை. (௧௩)

வஞ்சி விருத்தம்.

அருவினை விடும்பகவர் சித்தர்க
ளொருதுறவு தந்தருளு முத்தமர்
சுருதிகள் பயந்தருள்செய் சுத்தர்க
டிருமுனிவர் தங்கள்பெயர் செப்பவே.

இ - ள். அருகருஞ் சித்தர்களும் ஒப்பற்ற தவத்தைக்கொடுக்கின்ற ஆசாரியரும் வேதங்களையோதுவித்து இரட்சியாநின்ற உபாத்தியாயர்களும் சித்தித்திருவையுடைய சாதுக்களுமாகிய பஞ்சபரமேஷ்டிகளுடைய நாமங்களைச்சொல்லவே வெல்லுதற்கரிதாகிய வினையானது சீவனைவிடும். எ-று

வி - ரை. இதனால் பஞ்சமந்திரமே முத்திக்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது. வினை - எழுவாய்; சீவனை - செயப்படுபொருள்; விடும் - பயனிலை. (௧௪)

கலித்தாழிசை.

பல்லுருவ மெல்லாம் படைத்தேனுங் கெட்டாத
வெல்லுருவாய் நீண்ட வெழிலுருவம் யாதரோ
வெல்லுருவாய் நீண்ட வெழிலுருவ முக்குடைக்கீழ்த்
தொல்லுலக மூன்றுந் தொழச்சூழ் வினையென்னும்
வல்லிருள் துறந்திடுவ தன்றே.

இ-ள். பலவாகிய வுருவங்களெல்லாமெடுத்த எனக்கடைடக்கூடாத பிரகாசியாநின்ற உருவமாயுயர்ந்த அழகிய வுருவமானதியாதுதான்: பிரகாச மாகிய வுருவமாகி வளர்ந்த அழகியஉருவமானது, முக்குடைநிழலிற்பழமை யாகிய மூன்றுலகமும் வணங்கச் சீவனைப்பற்றிய வினையாகிய வலிய இருட் டை ஓட்டுவதன்றோ; எ-று.

வி-ரை. இதனால் சித்தருடைய உருவங்கிடைத்தல் அரிதென்பது கூறப்பட்டது. உருவம்-எழுவாய்; யாது-பயனிலை; உருவம்-எழுவாய்; இரு ட்டை-செயப்படுபொருள்; துறந்திடுவதன்றே-பயனிலை. (கூரு)

சந்தவிருத்தம்.

இடுகிடை தளபவார் செற்றன விளையன விளையர்தோள் வெற்ற மு-மிதயமு நிறையுமோ டப்பொரு தெறிவன முளரிநாண் மொட்டி னே, யடுவனவிவையென நச்செழிலயில்விழி மயிலனார் கச்சணி-யணி முலை பரசிமா லுற்றுள மலமரு செயலெலாம் விட்டன, முடுகிய வி வுளிதேர் வெற்புறழ் முரணிய மறவர்கால் செற்றதொர்-முரிதிரை யுவரிபோன் மொய்த்திகன்முறுகுதொறூழ்குசோரிப்புனல், கடுகிய கதிகளா கத்தெறு கறுவுகொ டமர்செயா தொத்தெழ-கருணைகொ டுலகமாள் கொற்றவர் கடிமலர் நடவுதாள் பற்றியே.

இ-ள். முடுகுகின்ற இயல்பையுடைய குதிரையு மிரதமு மலையையொ த்தயானையும் வலியையுடையவீரர்களும், காற்றாற் கோபித்துச்சூழ்ந்துகொ ண்டுஉடையும் அலையையுடைய சமுத்திரம்போலநெருங்கி யுத்தமானது மிகு ந்தொறும் ஒழுக்கப்பட்ட இரத்தமாகியசலமானது முடுகியவெள்ளமாக ஓடு தலுண்டாகக் கொல்லுகின்ற வைரத்தைக்கொண்டு யுத்தம் பண்ணுமற் பொருந்தி எழுகின்ற கிருபையைக்கொண்டு உலகத்தையாளுகின்ற வெற்றி யையுடைய அருகபரமனது வாசனைபொருந்திய தாமரைப்பூவை நடத்துத லைச்செய்யும் பாதத்தைப்பிடித்தே, சிறுகிய மருங்குல் சோரக் கச்சினைச்செ யித்தஇவைகள்;இளையவர்களுடைய தோளினதுவெற்றியு மனமுங்கற்புநீங் கமோதியடிப்பன; முளரியினுடைய அன்றலரு மொட்டினைச்செயிப்பன இவையென்று விடம்பொருந்திய அழகையுடைய வேல்போன்ற கண்களையு டைய மயில்போன்ற மாதர்களுடைய கச்சினையணிந் தாபரணமும் பொருந் திய தனங்களைத்துதித்து மயக்கத்தைப் பொருந்தி மனமானதுசுழல்கின்ற செய்கையெல்லாவற்றையும் யாம்விட்டோம்; எ-று.

வி-ரை. இதனால் அருகனைத்துதித்து நம்புபவரே காமனை வென் றவரொன்பதுகூறப்பட்டது. யாம்-எழுவாய்; எல்லாவற்றையும் - செயப்படு பொருள்; விட்டனம்-பயனிலை. (கசு)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

பற்றற் றவர்கள் வந்துன்னைப் பற்றி லவர்கள் பற்றற்றே
நிற்றற் கியைந்து பற்றுது நின்று யிதுவு நெறியாமோ
கொற்றக் கவிகை யொருமூன் றுங் குளிர்வெண்டிங்க ணிலாவெறிக்கு
முற்றத் தமரர் முடிகள்வெயி லெறிக்கு மெயிலாய் மொழியாயே.

இ - ள். வெற்றிபொருந்திய மூன்றுகுடையும் குளிர்ந்த வெண்மையாகிய சந்திரன்போல் பிரகாசத்தை வீசாநின்ற முன்வாயிலிலே, தேவர்களுடைய கிரீடங்களினாலே இளஞ்சூரியன்போல விளங்காநின்ற மும்மதிலையுடையவனே! வினைப்பற்று நீங்கினவர்கள் உன்னிடத்தில் வந்து உன்னைப் பற்றினால் அவர்கள் வினைப்பற்றுநீங்கியே நிற்றலுக்குப் பொருந்தி, நீ யவரைப்பற்றுமனின்று விட்டாய்; இந்தத்தன்மையுன்னெறியாமோ? நீ சொல். எ - று.

வி - ரை. இதனால் அருகனுடைய அவாவற்ற குணமும் அவ்வினை நினைத்தவர் பெரும்பேறுங் கூறப்பட்டன. நெறி-எழுவாய்; ஆமோ-பயனிலை; நீ-எழுவாய். சொல்-பயனிலை. (௬௭)

வெண்பா.

மொழிவழி வாராத மூர்க்கர் நிரையப்
பழிவரு வெஞ்சிறையிற் பட்டார்—மொழிவழி
வந்தார்கள் வானநா டாள்கின்று ரன்னதோ
வெந்தாய்வேந் தாகு மியல்பு.

இ - ள். என் கருத்தனே! திவ்வியத் தொனியாகிய ஆணையினுடைய மார்க்கத்தில் நடவாத மூர்க்கர்கள் நிந்தைவருகின்ற வெப்பமானநரகமாகிய சிறைச்சாலையில் அகப்பட்டார்கள்; ஆணையினுடைய மார்க்கத்தில் நடந்தவர்கள் கற்பங்களையாள்கின்றார்கள்; ஆகையால்அருகனுக்கியல்பு அன்னதன்மைத்தோ; எ - று.

வி - ரை. இதனால் அருகனுடைய திவ்வியத்தொனியினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. மூர்க்கர்-எழுவாய்;பட்டார்-பயனிலை; வந்தார்கள்-எழுவாய். வானநாடு - செயப்படுபொருள்; ஆள்கின்றார் - பயனிலை; இயல்பு- எழுவாய்; அன்னதோ-பயனிலை. (௬௮)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

இயல்பிறு கிலநீர்த் காலாகாய மிரவிமதி யியமான றுகின்ற,
மயலிலா வெண்மூர்த்தி யனந்தமூர்த்தி வரம்பிகந்த மாசிலாஞான மூ

ர்த்தி, செயலினும் வினைமூர்த்தி யவர்கள்சிந்த மும்மூர்த்தி யாயுயர்ந் த தெய்வமூர்த்தி, பெயரினு மாயிரத்தெண் மூர்த்தி யல்லாற் பிறமூர் த்தி களைபென்னோ பேணு மாறே.

இ - ள். இயல்பாக ஆகிய பூமியுஞ் சலமு மக்கினியும் வாயுவுமாகாயமு ஞ் சூரியனுஞ் சந்திரனும் சீவனுமாகி நிலைபெற்றுநின்ற மயக்கமில்லாத எட்டு மூர்த்தத்தையுடையவர்; அனந்தமயமான மூர்த்தத்தை யுடையவர்; அளவு நீங்கிய குற்றமில்லாத ஞானமயமான மூர்த்தத்தையுடையவர்; செய்கையினுலேயாகிய வினையென்னும் மூர்த்தத்தையுடையவர்கள் கெட முச்சோதி யுருவமாய் மேம்பட்ட தெய்வீக மூர்த்தத்தை யுடையவர்; பெயரினுலாகிய ஆயிரத்தெட்டு மூர்த்தத்தையுடையவரை யல்லாமல் அந் நியமாகிய உருவையுடையவர்களை யாதரிக்கும் விதமென்ன காரணமோ? எ-று.

வி - ரை. இதனுல் மித்தியாதெய்வம் பழிக்கப்பட்டது. பேணு மாறு - எழுவாய்; என்னே - பயனிலை. (கக)

ஆசிரியவிருத்தம்.

பேணுந்தகைய வானின்மிசை யோனிமிசையோ ராயிரத்திற்
பெருகுந் தொண்ணூற் றேழினெடு மருவுமிருபத்தொருமூன் றுங்
காணுந்தகைய மண்ணினிடை நானூற்றைம்பத் தோரெட்டுங்
கனகபவணத் தேழ்கோடி மிசையொன் பதிற்றெட்டிலக்கமுஞ்சீர்
மாணுந்தகைய பஞ்சவர்கள் வயங்கு மிருநால் வியந்தரர்கண்
மருவும் விமானத் தெண்ணிலவு மாகிவடபொற் குன்றென்னச்
சேணின் றிலங்கு சினகரமுஞ் செயற்கை வரம்பில் கோயில்களுஞ்
செம்பொ னெயிலு முடையாரென் சிந்தை யமர்வ தறியேனே.

இ - ள். யாவரும் ஆதரிக்கப்படும் பெருமையையுடைய கற்பங்களில் எண்பத்துநாலு லட்சத்துத் தொண்ணூற்றேழாயிரத்திருபத்து மூன்றும், பார்க்கப்படும் அழகையுடைய பூமியில் நானூற்றைம்பத்தெட்டும், பொன் ஞலாகிய பவணலோகத்தி லேழுகோடியு மெழுபத்திரண்டு லட்சமும், சிறப்பானது பொருந்துங் குணத்தையுடைய சோதிடர்களும், விளங்குகின் ற எண்மராகிய வியந்தரர்களும் பொருந்திய விமானங்களில் கணக்கில்லா தனவாகி, வடக்கின்கண்ணிருக்கும் மேருவைப்போல ஆகாயத்தினிலைபெற் று நின்றுவிளங்குகின்ற கோயில்களுஞ் செய்கைபடுதலையுடைய அளவில்லா த கோயில்களுஞ் சிவந்த பொன்னுலாகிய சமவசரணமுமுடைய அருகபரம ன்னனது மனத்திற்றங்குவதை யானறியேன்; எ - று.

வி - ரை. இதனால் பவ்விய சீவர்களுடைய மனத்திலெப்போதும் வாசம் பண்ணுவர் அருக ரென்பது கூறப்பட்டது. யான் - எழுவாய்; அமர்வதை - செயப்படுபொருள்; அறியேன் - பயனிலை. (கoo)

ஆசிரியவிருத்தம்.

அறிவன் காதற் பெருங்கிழத்தி யகில மீன்ற தாயென்று
மழியாக் கன்னி யறம்வளர்த்த வன்னை யாறு சமயத்தின்
பிறிவு தன்பாற் றோன்றியவள் பிறங்கு புவனத் தனிவிளக்குப்
பிறழா முத்தி நாயகிநம் பிறவிப் பகைத்தி யுயிர்க்கெல்லாஞ்
செறியுங் கருணை சுரந்தளிக்குந் தெய்வச் செவிலி கற்புடைய
செஞ்சொற் பாவை யானந்த வல்லி ஞானச் செழுங்கொழுந்து
பொறியைம்புலத்தின்வேட்கைநோய்தீர்க்குமருந்தென்றருந்தவர்க
ளேற்றும்பதத்தான்செய்யபதம் போற்றாருணர்வுபொங்காதே.

இ - ள். அருகபரமனுடைய விருப்பத்திற்கு மிகுந்த உரிமையானவள்; யாவற்றையும் பெற்றதாயானவள்; எக்காலமுங் கெடாதகன்னிகையானவள்; தருமத்தை வளரப்பண்ணின செவிலித்தாயானவள்; அறுவகையாகிய ஏகாந்த வாதத்தினது பிறிவு தன்னிடத்திலுண்டாயினவள்; விளங்குகின்ற புவனத்திற்குத் தனித்தீபமானவள்; மாறுபடாத சித்தியாகிய நாயகமானவள்; நம்முடைய பிறப்புக்குப் பகையானவள்; சீவர்களுக்கெல்லா நெருங்கியகிருபை சுரந்துகொடுக்குந் தெய்வத்தன்மையுடைய உயிர்ப்பாங்கியானவள்; கற்பினையுடைய செம்மையாகிய சொல்லையுடைய பாவையானவள்; இன்பமயமான கொடியானவள்; ஞானமயமான செழுமையாகிய தளிராகியவள்; ஐம்பொறிகளுக்கும் பஞ்சவிடயங்களிலுண்டாகிய ஆசையாகிய வியாதியைத்தீர்க்கின்ற மருந்தென்றுசொல்லி, அரிதாகிய தவத்தையுடையவர்கள் துதிக்கின்ற பாதத்தையுடைய சித்தருடைய சிவந்தபாதத்தைத் துதியாதவருக்கு அறிவானது மிகாது; எ - று.

வி - ரை. இதனால் சித்தித்திருவினது பெருமையுஞ் சித்தருடைய பாதமேசித்திஎன்பதும் கூறப்பட்டன. உணர்வு - எழுவாய்; பொங்காது - பயனிலை. (கoக)

ஆசிரிய விருத்தம். (சம்பிரதம்.)

பொங்கு நாவலம் பொழிலினைச் சிமிழினு ளடக்குவன் வடமேமேருப், பொருப்பைப யூசியின் றுளையிடைப் போக்குவ னேக்கிலிப் புவனத்து, மெங்கும் யாவையுஞ் செயுஞ்செயும் விச்சைக ளிவைசில

பொருளோமற், றேழு லோகமு மலோகமுந் தம்முளே யடக்கிநின் றடங்காது, கொங்கு வீசுசெம் பங்கயப் பூமிசை நடந்தவர் தடந் தாளுட், கொண்ட தொண்டர்த மருளினால் வந்தது குறிக்கொண் மின் குபதத்தே, தங்கு மார்வமிக் குடையவப் பாதகத் தோர்கண் முதலாகுஞ், சமய வாதிகள் செவியினி லறம்புகச் சாற்றுவன் காணீ ரே.

இ - ள். உலகத்தாரே! விளங்குகின்ற சம்புதீபத்தைப் பரணிக்குள்ளே யடக்குவன்; வடக்கின்கண்ணிருக்கும் மேருமலையை ஊசியினுடையகாதி லே நுழைப்பேன்; இப்புவனத்தில் பார்க்குமிட மெவ்விடத்திலுஞ் சகல பொருள்களையும் பண்ணப்பட்டபண்ணப்பட்ட வித்தைகள் எனக்கு ஒரு பொருட்டோ? எழுவகை யுலகமும் அலோகமும் தமக்குள்ளே யடக்கிக் கொண்டு நிலைபெற்றுந் தான் அடங்காமல் வாசனையை வீசுகின்ற சிவந்ததாம ரைப்பூமேல் நடந்த அருகருடைய பெருமைபொருந்திய பாதத்தை மன தில் உறுதியாகக்கொண்ட அடியார்களுடைய கிருபையினாலே உபதேச மானதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்; குச்சித பதத்திலே பொருந்திய ஆசை மிகுதியுடைய அந்தப்பாவிகளான புத்தர்களுடைய கூட்டமுதலாகிய ஏகாந்தவாதிகளுடைய காதினிற் சினதருமம் நுழைய யான் சொல்லுவன் பாருங்கள்; எ - று.

வி - ரை. இதனால், மித்தியாவாதிக ளறிவிலரென்பதும், சினதரு மத்தின் பெருமையே மிகுந்ததென்பதும் கூறப்பட்டன. யான் சொல்லு வன் - எழுவாய்; காணீர் - பயனிலை. (௯0உ)

எழுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

காணுங் கண்ணுள வேனுங் கண்கொடு காணார் கடைதபு ஞான த்தார், பேணும் பொருளுள வேனும் புலனவை துவ்வார் பெருகிய போகத்தோர், பூணும், புரவியு மேறும் பாகனு மொழியப் புண்டரி கத்திண்டேர், சேணின் றடியிணை தோயா வகைதனி யூர்வார் செ யலிவை தெரியாவே.

இ - ள். முடிவில்லாத ஞானத்தையுடையவர், பார்க்கின்ற கண்களுள வாயிருந்தாலுங் கண்ணைக் கொண்டொன்றையும் பாரார்; அனந்தமான சுகத்தையுடையவர், ஆதரிக்கின்ற பொருள்களுளவாயிருந்தாலும் விடயங் களை யனுபவியார்; பூண்டிழுக்கும் குதிரைகளும் ஏறிநடத்தும் பாகனும் நீங்கத் தாமரைப் பூவாகிய பலம்பொருந்திய தேரின்மே லிரண்டுபாதங்

களும் பொருந்தாதவிதமாக ஆகாயத்தினின்று மொப்பற நடத்துவாரா கையால் இச்செயல்கள் நம்மனோருக்குத் தெரியா; எ - று.

வி - ரை. இதனால், அருகனுடைய அதிசயங்கள் கூறப்பட்டன. இவை - எழுவாய்; தெரியா - பயனிலை. (௧௦௩)

சந்தவிருத்தம்.

தெரிந்த வறமழை பொழிந்த வருண்முகில் சிவந்த மரைமலர் சுமந்ததாள், விரிஞ்ச னருமறை புகழ்ந்து நடனவின் மதங்கி நடனவிறடங்கண்மால், புரிந்து கொலைகள விளைந்து புவியுடன் மலைந்து கருமையொ டகன்றனோர், சரிந்து தவம்விழ நிமிர்ந்து பிறழ்வன தழங்கு பரசுத ஸிகர்ந்தவே.

இ - ள். தெரியப்பட்ட தருமமாகிய மழையைச் சொரிந்த கருணையையுடைய மேகமானவனும் சிவந்தநிறமுடைய தாமரைப்பூவானது தாங்கிய பாதத்தையுடைய பரமேட்டியுமான அருகனுடைய அரிதாகிய வேதத்தைத் துதித்து நாட்டியத்தைச் செய்கின்ற மதங்கஸ்திரீயினுடைய நடனத்தைக் காட்டுகின்ற விசாலமானநேத்திரங்கள் ஆசையைச்செய்து கொல்லுதலும்இருட்டும் பொருந்தி உலகத்தாருடன் சண்டைசெய்து கருத்தநிறத்துடன்பரந்து நோரகச்சோர்ந்து தவமானது கீழ்ப்பட நீண்டு பிரகாசிப்பன-எப்படியிருந்தவென்றால், சப்தியானின்ற அருகனைத்துதித்தலையொத்தன; எ று.

வி - ரை. இதனால், மதங்கஸ்திரீயின் தன்மை கூறப்பட்டது. கண்கள் - எழுவாய்; பிறழ்வன - பயனிலை. (௧௦௪)

சந்த விருத்தம்.

நிகரின் முனிவ ரரசர் கந்தியர் நிரைசெய் பவண ரவர்த மங்கையர்-நெறிகொள் சுடரி னிலகு பஞ்சவர் நெடிய விழியி னிவர்கள் வஞ்சியர், புகரி லமர ரவர்ம டந்தையர் பொழில்கள் பலவு நிலவி யந்தரர்-பொருவி லவர்கள் துணைவி லங்குகள் புக லுமினைய பலக ணந்தொழ, மகர வரிகொ ளணையி னும்பரின் மறுவில் கவிகை நிலவி நின்றொளிர்- வலய முழுதும் வெயிலில் வண்டரு மலர்கள் பொதுளு மிருளில் வெண்டிரை, யிகல்செய் கவரி யசைய வண்டறை யிணர்கொண் மழையி னடுவு துந்துபி- யிமிழ விசையொ டினிதி ருந்தனை மெது பிறவி தொறும்வ ணங்கவே.

இ - ள். நாங்களெங்களுடைய பிறவிகடோறும் வணங்கவே, ஒப்பி ல்லாதமுனிவர்களும் மன்னவர்களும் ஆரியாங்கனைகளும் வரிசையைச் செய் கின்றபவணர்களும் அப்பவணர்களுடையநாயகிகளும் ஆகாயவீதியைக்கொ ண்ட காந்தியினுலே விளங்குகின்ற சோதிடர்களும் நீண்டகண்களுடைய இந்தச்சோதிடர்களுடைய நாயகியரும் குற்றமில்லாததேவர்களும் அத்தே வர்களுடைய நாயகியர்களும் பூமியெங்குந்திரிகின்ற வியந்தரர்களும் ஒப்பில் லாத அவ்வியந்தரர்களுடைய நாயகியரும் மிருகங்களும் சொல்லப்பட்ட வித்தன்மையவாகிய பன்னிரண்டு கணங்களும் வணங்க, பூந்தாதுக்கள் பொருந்திய சிங்கங்கொண்டவாசனத்தினுடையமேலே குற்றமில்லாத முக் குடையும் விளங்கிநின்று பிரகாசிக்கின்ற பிரபாவலயமூன்றிலும் சூரியனைப் போல வளப்பமான பூக்கணெருங்கும் அசோகமரமும் விளங்க, களங்கமில் லாத வெண்மையானதிரையுடனே பகைகொள்ளும் கவரித்திரள்களெப்பக்க மும் அசைய, வண்டுகண்மோதுகின்ற பூங்கொத்துக்களைக்கொண்ட மழை யினுடையமத்தியிற் றேவதுந்துபி சத்திக்க, கீர்த்தியுடனே யின்பமாக அரு கபரமன் வீற்றிருந்தான்; எ - று.

வி - ரை. இதனுல், அருகனது பெருமையுந் தேவர்கள் சிறப்புச்செய்யு ந்தன்மையுங் கூறப்பட்டன. அருகபரமன்—எழுவாய்; வீற்றிருந்தனன்— பயனிலை. (௧௦௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வணங்கப் படுந்தெய்வ நீயல்ல தியார்நின் வரம்பிகந்த
குணங்கட் கியார்குற்றங் கூறவல் லார்குறி யாறிரண்டு
கணங்கட் கிறைநின் குணமெங் கடவுட்கு மாமென்றுதாம்
பிணங்கப் புகுவர்பின் கொண்டா டுவதவர் பேய்த்தனமே.

இ - ள். குறித்த பன்னிரண்டு கணங்களுக்கு மிறையவனே! நீயல்லா மல் எல்லாருந் "துதிக்கப்படுகின்ற சுவாமி எவர்களிருக்கின்றார்கள்? உன் னுடைய அநந்தமான எண்குணங்களுக்கு மெவர்கடாங் குற்றஞ் சொல் லவல்லவர்கள்? அப்படி யிருக்க உன்றுகுணங்களெங்களுடைய சுவாமிக்குமா குமென்றே அவர்கள் மாறுபடப்புகுவார்கள்; பின்புகொண்டாடுதல் அவர்க ளுடைய பேய்த்தனம்; எ - று.

வி - ரை. இதனுல், அருகனுடைய குணமகிமையும் மித்தியா தெய்வ ங்களுடைய குணவீனமுங் கூறப்பட்டன. யார் - எழுவாய்; கூறவல்லார்- பயனிலை. (௧௦௬)

சந்தவிருத்தம்.

தனஞ்சமங் கலமரு மிடையவர் தடங்கணின் கடைதெற மெலிய லர் - சரண்புகுந் தடிதொழி னலர்தரு சரந்துரந் தெதிர்பொரு பகை யிலர், மனஞ்சலம் படுகழு தொடுபிண வனந்தொறும் படர்தரு மய லிலர் - வனந்தரும் பதிதொறு மிடுபலி வருந்தியுண் டலமரு பசியி லர், சினஞ்செய்வன் பகைவரு மெனவலி சிதைந்துவெம் படைபல சுமவலர் - சிரங்களெண் டிசைநிரை கொளவரை செயும்புயம் பல கொடு திரியல, ரனந்தர்கொண் டமளியின் மிசையறி வழிந்துகண் படுவதொ ரசைவில - ரகண்டமங் கையின்மணி யெனவுண ரபங்கர் சங் கரர்சின ரகரே.

இ - ள். சகலமு முள்ளங்கையிலிருக்கின்ற இரத்தினம்போல அறிகி ன்ற பங்கமில்லாதவர்; சுகத்தைப் பண்ணுமவர்; வினையைச் செயித்தவர், பாவமில்லாதவராகிய அருகபரமனுனவர்; மூலகளைத் தாங்கி வருந்தாநி ன்ற இடையையுடையவரது விசாலமான கடைக்கண்கள் வருத்தவிளையாத வர்; அடைக்கலமடைந்து பாதத்தைவணங்கினுல் மிகுந்த பாணங்களையேவி யெதிர்நின்று சண்டைபண்ணும் பகையில்லாதவர்; மனமானது சலனப்ப டும் பேயுடனே பிணத்தையுடைய சுடலைதோறுந் திரியாநின்ற மயக்கமி ல்லாதவர்; அழகைக் கொடாநின்ற நாடுகடோறு மிடப்பட்ட பிச்சையை வருந்திவாங்கிப் புசித்துச் சுழலாநின்ற பசியில்லாதவர்; கோபத்தைப்பண் ணுநின்ற கடினமானபகைவன் வருவானென்று பலஞ்சிதைந்துவெப்பமான ஆயுதங்கள் அனேகமாகத்தாங்காதவர்; எட்டுத்திக்கிலும் தலைகள்வரிசைகொ ள்ள மலைபோலக்காட்டும் புயங்களனேகங்கொண்டு திரியாதவர்; சயனத் தின்மே னித்திரையைக்கொண்டு அறிவுகெட்டுப் படுப்பதாகிய ஓர் சோர் வில்லாதவர்; எ - று.

வி - ரை. இதனுல், அருகனுடைய குணப்பெருமையும், மித்தியா தெ ய்வங்களுடைய குணக்குற்றமுங்கூறப்பட்டன. அநகர் - எழுவாய்; மெலி யலர் முதலானவை தனித்தனி பயனிலைகள். (௧0௭)

வெண்பா.

அனக னமல னலர்கமல மேந்துந்
தனகமல பாதங்க டந்து—நினகமல
நீக்குமா றென்றக்கா னெஞ்சமே வல்வினையை
யாக்குமா றென்னோ வகன்று.

இ - ள். மனமே! பாபமில்லாதவனும், நிருமலனானவனுமாகிய அருகன் மலர்ந்த தாமரைப்பூவானது தாங்குகின்ற தன்னுடைய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களைக் கொடுத்து உன்னுடையவிடத்திலிருக்கும் வினையை நீக்குகின்ற நெறியானது துறவறமென்று சொன்னால், அந்தத்துறவறத்தை நீங்கி வலிமையானகருமத்தை மீட்டுஞ் செய்யும் விதமென்ன காரணம்? எ - று.

வி—ரை. இதனால் துறவறத்தின் பெருமைகூறப்பட்டது. ஆக்குமாறு—எழுவாய்; என்—பயநிலை. (௧0அ)

வஞ்சிப்பா.

அகன்றலை விசும்புதொட - நிவந்துயர் சிமையந்தூங்குங்
கல்பொரு கறங்கருவி - வெல்கொடியின் மிசைநுடங்கும்
போக்கறு சுடர்வெள்ளி - மாக்கயிலை மிசைநாப்பண்
பொன்னியல் புகழ்நிலத்துப் - பன்னிரு புகைப்பரப்பின்
முழுமணியின் முறைவகுத்த - வெழுநிலத்தின் மிசையரங்கி
னாற்றிசை யணிப்படுகான் - மேக்குயர் நெடுவீதித்
துணிமான விருள்சீக்கு - மணிமானத் தூணத்துக்
கண்டவர் கருத்தளவாம் - வண்டுசூழ் மலர்க்கிடங்கி
னடர்பைம்பொன் னவிர்மணியிற் - சுடர்பாலைத் தோரணத்
தெண்டிசைக் கிழவர்முத - லொண்சுடரோ டுரகர்க்குஞ்
சேயுயர் நெடுவரையிற் - போயிலகு பொலன்றாபை
நெடுநிலை வியன்வாயிற் - கொடிநிரைத்த வருகுமிசை
கருவியோ டிசைத்தேனுஞ் - செருவறியா வொருமும்மை
மின்னிவர் மணிச்சூட்டிற் - பொன்னெயிற் புடையரங்கின்
மழைதவழ் பன்மாடத் - திழைவளர் முலைமகளிர்
பாடலின் பலபாணி - யாடலின் கனசாலை
பல்பிறப்பு வெளிப்படுக்கும் - புள்ளிமிழ் பூம்பொய்கை
கொய்பூவிற் கொடிப்பந்தரிற் - செய்குன்றிற் செழும்பொனியல்
பல்காவிற் பளிக்கறையி - லெல்லொளிப் பல்பீடத்
திலங்குமணிக் காலாயிரம் - வயங்குமணி மண்டபத்
தருமறை முதல்வர் தொழுதறிந் தெடுத்த
தொல்வேதப் பேரொலியிற் - பல்பலி நல்வேள்வியிற்
றேங்கமழ் வெறிகலந்து - கான்றுகமழ் பூம்பொய்கை
மண்ணோடு விண்புதைய - விண்ணோடு மண்பொதுளித்

தொடியோடு தொடிதேய்ப்ப - முடியோடு முடிநெருக்க
வெழுதருபொற் றுகளுவப்பி - னவிழ்தருகண் ணீரவிப்ப
வேத்தொலியி னிசையொலியிற் - கூத்தொலியின் முழவொலியிற்
கார்க்கட லுடன்கலந்த - தீர்த்தமலி திருமுன்றில்
விசும்புமாசு துடைப்பன்ன - பசும்பொன்னின் பதாகைநிரை
நீர்திகழ் நெடுவரையிற் - சீர்திகழ் செழுங்கோயிற்
றத்தொளிப் பஃறுமச் - சித்திர மணிக்கூடத்துப்
பைந்துணர்ப் பல்போதி - னந்தளி ரசோகின்கீழ்
வண்டரளத் தண்கோதைக் - கந்தகுடி மணியரங்கிற்
சுரியுளைப் பேழ்வாய - வரிசுமந்த மணியணைமிசை
பொன்கதிர் மதிமூன்றின் - வெண்குடை மிசைநிழற்ற
வெழுசுடர் மண்டிலத்தி - னொருசுடர் மின்னிலங்கத்
தண்கதிர் நிலாக்கற்றை - வெண்கவரி நெடுவெள்ள
மென்காலோ டிருமருங்கும் - பொங்குபு புடைபெயரத்
தேன்றுவலை யளிமுழக்கிற் - பூம்புயல்கள் கால்வீழ்ப்ப
வந்தர மழையுருமிற் - றுந்துபி சூழ்ந்தொலிப்ப
விருட்பகையிற் றிசைநான்கி - னருட்டிகிரி வினையகற்றப்
பெருந்தொடர்ப் பிறப்பெறியு - மருந்தவத் தரசர்முதல்
மாறிகந்த விலங்கிறுதி - யாறிரண்டு கணஞ்சூழச்
செம்மையிற் றிரியாது - வெம்மைதீர் வெயின்மண்டிலம்
பல்கோடி கதிரொளியி - னொல்காத வுயர்வரையி
னாயிரத்தெட் டிலக்கணத்தொடு - சேயிலகு திருமூர்த்தி
யலகிறந்த வொளிமூன்றி - னுலகனைத்து முடன்விழுங்கிக்
கடையிகந்த காட்சியொடு - கடையிகந்த வாலறிவி
னீறிகந்த வின்பத்தின் - மாறிகந்த பெருவலியி
னோவாத பெருந்திருவின் - கோவாகி வீற்றிருந்
தோராறு முதற்பொருளின் - மூவாறு மொழிப்பொதுமை
யொருமொழியி னுயிர்பரந்த - மருண்மருவா வருண்முதல்வனை
மூவிலையொரு கெடுவேலின் - மேவாத வினையவுணர்
குன்றுபட நூழிலாட்டி - வென்றட்ட விறல்வெகுளியை
மூவெயிலின் முரண்முருக்கி - மூவர்சர ணடையநின்றனை
சுருப்புநாண் வில்லிபட - நெருப்புமிழ் நெடுநோக்கினை

கோள்வலிய கொடுங்கூற்றைத் - தாள்வலியின் விழவுதைத்தனை
பரிவில்கே வலக்கிழக்கி - பிரிவில்லா வொருபாகனை
யான்றமெய் யறம்வளர்க்கும் - மூன்றுகண் முனித்தலைவனை
யாலநெடு நிழலமர்ந்தனை - காலமூன்று முடனளந்தனை
தாழ்சடை முடிச்சென்னிக் - காசறுபொன் னெயிற்கடவுளை
மன்னியபே ருலகனைத்தும் -தன்னுள்ளே நீயொடுக்கினை
நின்னின்று நீவிரித்தனை - நின்னருளி னீகாத்தனை
யெனவாங்

காதி பகவனை யருகனை
மாதுயர் நீங்க வழுத்துவம் பலவே.

இ - ள். நெஞ்சமே! பரந்த விடத்தையுடைய ஆகாயத்தைத் தொ டும்படி மேனோக்கியுயர்ந்த சிகரத்திற்றங்கிய கல்லுகளைமோதிச் சப்தி க்கின்ற அருவியாறு வெற்றிக் கொடிபோல மேலேயசைகின்ற குற்ற மற்ற பிரகாசியாநின்ற வெள்ளியாலாகிய பெருமைபொருந்திய சயி லாயமலைமேன் மத்தியில், பொன்னுலியன்ற கீர்த்தியையுடைய பூமி யிற் பன்னிரண்டு யோசனையகலத்தில் இந்திரநீலமணியினாற் கிரமமாக ஏற்படுத்திய எழுநிலத்தின்மேல், சபைபோல நான்குதிக்கிலும் மணிகளழுத் திய தூண்கள்மேலே அசைகின்ற உயர்ந்த நீண்ட வீதிகளிற், றுணிபு கொண்ட அபிமானமாகிய அஞ்ஞானமென்னும் இருளைப்போக்காநின்ற மணியழுத்திய மானஸ்தம் பத்திலும், பார்த்தவர்களுடைய மனத் துக்களவாகிய சுரும்புகள்சூழ்ந்த தாமரை மலர் பொருந்திய அகழியி லும் தகடுபடச் செய்த பசுமையாகிய பொன்னும் விளங்குகின்ற மணி யும்போலப் பிரகாசியாநின்ற ஒழுங்காகிய தோரணத்தையும் வியந்த ரர் முதலாகப் பிரகாசமாகிய சோதிடருடனே பவணருக்கும் மிகவுமுய ர்ந்து நீண்ட மலைபோல, எங்குஞ்சென்று விளங்குகின்ற பொன்னலா கிய ஸ்தூபிகளையுமுடைய நீண்ட நிலையையுடைய பெருத்தவாயில்களிற் கொடிகள் வரிசையாகக் கட்டியபக்கத்தில் கூட்டத்துடன் இராகத்தைப் பாடுகின்ற வண்டுகளும் யுத்தத்தை யறியாத - மின்னலைப்போலப் பிர காசியாநின்ற மணிகளிழைத்த சிகரத்தையுடைய பொன்னலாகிய ஒரு மூன்று மதிலினுடைய பக்கத்திடத்தின், மேகங்களூர்கின்ற பலமாடங்க ளில் ஆபரணங்கள் பொருந்திய தனத்தையுடைய தெய்வப்பெண்களின் பாடலினாலும், பலவாகிய கைகளாடலினாலும், விளங்கிய பெரிய சபைக ளினாலும், முற்சனனங்களைத் தெரியப்படுத்தும் வண்டுகள் சத்திக்கின்ற மலர்களையுடைய தடாகங்களினாலும், பறிக்கப்படுகின்ற பூவினையுடைய

கொடிகளாலாகிய பந்தரினாலும் செய்குன்றினாலும் செழுமையாகிய பொன்னாலியன்ற பலவாகிய சோலைகளிற் பளிங்கினாற் செய்த வீடுகளினாலும் சூரியனைப்போலக் காந்தியையுடைய மூன்றாகிய மேகலாபீடத்தினாலும் விளங்காநின்ற நவமணிகளாற்செய்த ஆயிரங்கால்களினாற் பிரகாசியாநின்ற அழகிய இலக்குமிமண்டபத்தில், அரிதாகிய கணதரர்கள் வணங்கிப் பொருளறிந்தெடுத்துச்சொன்ன அநாதியாகிய வேதத்தினுடைய பெரிதான வொலியிலும் எட்டுவிதமான வருச்சனைசெய்யும் நல்ல வேள்வியிலும் (மனம்வைத்துத்)தேனானதுவாசியாநின்ற வாசனையானது நிரம்பியொளியைக்கக்கி விளங்காநின்ற மலர்களையுடைய தடாகங்களையுடைய பூமியுடனே ஆகாயமுமறையத் தேவர்களுடனே மண்ணுலகத்தாருநெருங்கி வாகுவலயத்துடன் வாகுவலயங்கடேயக் கிரீடங்களுடனே கிரீடங்கணெருக்குண அதனாலெழப்பட்ட பொற்பொடிகளை அவர்கட்குண்டாகிய சந்தோஷத்தினாலே யுண்டாகாநின்ற ஆனந்தக்கண்ணீரானது தணிக்க, ஜயகோஷணையினாலும் பாட்டினொலியினாலும் நடனவொலியினாலும் வாத்தியவொலியினாலுங் கருங்கடலொலியுடனே யொப்பாகக்கலந்த விழவுநிறைந்த அழகிய முன்வாயிலில் ஆகாயத்தினது தூசியைத் துடைக்கக்கட்டியதுபோலப் பசுமையாகிய பொன்னாற்செய்த கொடிவரிசைகள் அருவிநீர்விளங்குகின்ற நீண்டமலைபோலச் சிறப்பானது பிரகாசிக்கின்ற செழித்த கோயிலினுடைய விட்டுவிட்டு விளங்குகின்ற பலவாகிய மாலைகளையுடைய விசித்திரஞ்செய்த அழகியகூடத்தில், பசுமையாகிய கொத்துக்களையுடைய பலமலர்களினாலே அழகுபெற்ற தளிரையுடைய அசோகமர நிழலில், வளப்பமான முத்தாலாகிய குளிர்ந்த மாலைகளையுடைய சந்தகுடி யென்னு மழகியவிடத்தில், சிரித்துக்கொண்டிராநின்ற புறமயிரையும் பிளப்புவாயையுமுடைய சிங்கமானது தாங்கிய இரத்தினமழுத்திய ஆசனத்தின்மீது பிரகாசியாநின்ற கிரணங்களையுடைய மும்மதிபோன்ற வெண்மையாகிய முக்குடையானது மேலே நிழலைச்செய்ய, உதிக்கின்ற சூரியமண்டலம்போல ஒப்பற்ற பிரபாவலயம் மின்னலைப்போல விளங்க, சந்திரனுடைய பிரகாசத்தினது கற்றைபோன்ற வெண்மையாகிய சாமரத்தினது மிகுத்த வெள்ளமானது மென்மையாகிய காற்றுடனே இருபக்கமுமிகுந்து பக்கங்களிலசைய, தேனாகிய திவலைகளை வண்டுகளினது முழக்கத்துடன் புட்பமேகங்கள் பெய்ய, ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் மேகத்திடிபோல துந்துபியான தெங்குஞ் சூழ்ந்து சத்திக்க, சூரியனைப்போல நான்குதிக்கிலும் தர்மசக்கரமானது தீவினைகளை நீக்க, அநாதியிற்றானே தொடர்ந்துவந்த பிறப்பினைக் கெடுக்கின்ற அரிதாகிய தவச்சிரேட்டர்கள் முதலாகப் பகைநீங்கிய மிருகங்களிறுதியாகப் பன்னிரண்டாகிய கணங்கள் சூழ்ந்திருக்க, செம்மையினின்று மாறாமல் வெப்பமானது தீர்ந்த சூரியமண்டலத்திற் பல

கோடி சூரியனெளிபோல அசையாத உயர்ந்த மலையினிருந்து ஆயிரத் தெட்டிலக்கணத்துடனே மிகவும் விளங்குகின்ற அழகிய உருவத்தை யுடையவனே! கணக்கிறந்த முச்சோதியினாலே உலகமுழுதையு மொரு தன்மையாக உட்கொண்டு அனந்தமான தரிசனத்துடனே அனந்தமான பரிசுத்தமான ஞானத்திலும் அனந்தமான வின்பத்திலும் திரிவில் லாத அனந்த வீரியத்திலும் நீங்காத பெரிதாகிய செல்வத்திற்கு சுவாமியாகி வீற்றிருந்து அறுவகைப்பொருளையும் பதினெண்மொழிக்கும் பொதுமையாக மாகதபாஷையினாலே, சீவன்களிடத்திற் கலந்த வினை யானது பொருந்தாமற்கெட உபதேசம் பண்ணுமாதியே! மூன்றிலையை யுடைய ஒன்றாகிய நீண்டவேலினாலே அடங்காத வினைகளாகிய அசுரர்கள் குன்றுதலடையப் பொடிபடுத்திச் செயித்துக் கொன்ற வலியுடைய கோப முடையவனே! மும்மதிலினுடைய வலியைக் கெடுத்து மூவுலக இந்திர ரும் உனது பாதத்திற் சேர்ந்துவணங்க நின்றவனே! வண்டுகளாகிய நாரி பொருந்திய கரும்புவில்லையுடைய மன்மதன்பட அக்கினியைக் கக்குகின்ற மிகுந்த நோக்கினையுடையவனே! குற்றத்திற் பலத்தையுடைய கொடுமை யாகிய காலனை முயற்சிவலியாற் கெட உதைத்தவனே! முத்திநாயகி நீங்கா த ஒருபாகத்தை யுடையவனே,! பொருந்திய உண்மைத்தருமத்தை வளர்க் கின்ற மூன்று கண்ணினையுடைய முனிவர்க்குசுவாமியே! ஆலமரத்தினுடை யமிகுந்த நிழலிலமர்ந்தவனே! முக்காலத்தையு மொருதன்மையாக அளந்த வனே! பொருந்திய சடையைமுடித்தலையுடைய குற்றமற்ற பொன்னா லான மதிலையுடைய கருத்தனே! நிலைபெற்ற பெரிய வுலகமுழுது முனக் குள்ளே நீ யொடுக்கினாய்; உன்னிடத்தில் நின்று நீ தெரிவித்தாய்; உன்ன ருளினாலே நீ காத்தாயென்று சொல்லி ஆதியாகிய பகவானை, அருகபரமனை மிகுந்த துன்பமானதுதீர யாம் பலவாகத் துதிப்போம்; எ - று.

வி - ரை. இதனால், சமவசரணப் பெருமையும் * அருகனது குணப் பெருமையுங் கூறப்பட்டன; யாம் - எழுவாய்; அருகனை - செயப்படுபொ ருள்; வழுத்துவம் - பயனிலை. (௧0௬)

வெண்பா.

பலவாம் பருவமெல்லாம் பாரளிக்குங் காலை
யுலவா வொன்றாக வுரைத்தார் — பலரெனினுங்
காவலராந் தேவ ரொருவரே யாங்கவர்தாட்
பூவலரா னஞ்சூடும் பூ.

இ - ள். சாதுக்களே! உத்ஸர்ப்பிணி அவஸர்ப்பிணி யென்னும் பல வாகிய எல்லாக்காலத்திலும் பூமியைக்காக்காநின்றகாலத்தின் முன்னாடு

* இச்சமவசரணத்தின் இயல்பு, ஸ்ரீ புராணத்தும் மேருமந்தர புராண த்தும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

பின் மாறுபடாமலொருதன்மையாகத் தத்துவமுரைத்தவர் பலராயினும் சுவாமிகளாகியதேவர் தன்மையாலொருவரே யாகையால், நாமெல்லாரும் சிரத்திற்றரிக்கும் பூவானது அத்தேவருடைய பாதமாகிய பொலிவினையுடைய மலராகும்; எ - று

வி - ரை. இதனால், எக்காலத்திலும் சுவாமியொருவரே என்பதும், அவரே தத்துவத்தலைவரென்பதும், அவரது தாண்மலர் யாவரும் தரிக்கத் தக்கதென்பதும் கூறப்பட்டன. குடும்பூ—எழுவாய்; அலராம்—பயனிலை.

திருக்கலம்பகமூலமும் உரையும் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

கடவுள் துணை.

திருத்தக்கதேவர்

இயற்றிய

நரிவிருத்தம்

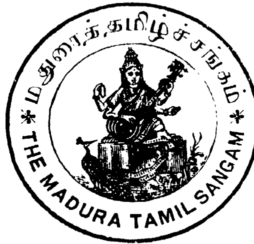

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துச்

"செந்தமிழ்"ப் பத்திராசிரியர்

மு. இராகவையங்காரால்

அரும்பதவுரை யெழுதி வெளியிடப்பெற்றது.

"செந்தமிழ்" ப்பிரசுரம்—உ0.

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலைப்

பதிப்பு

1907.

நரிவிருத்தம்

முகவுரை.

நரிவிருத்தம் என்பது நரியைப்பற்றிய பாடல்களாலானதொரு நூல் எனப்பொருள் படும். விருத்தம்-யாப்பு. அன்றி, விருத்தம் என்பதற்கு விர்த்தாந்தம் அல்லது கதை யென்று பொருள்கொண்டு நரியின் கதையினைக் கூறும் நூல் எனக் கொள்ளினும் பொருந்தும். இந்நூலிற் கூறப்படும் நரிக்கதையாவது:—வேடனொருவன் மலைப்பக்கத்தே தினைப்புனத்தை அழித்துநின்ற யானையைக் கொல்லவேண்டி, ஒருபுற்றின்மேல் ஏறிநின்று வில்லைவளைத்து அதன் மஸ்தகத்தில் அம்பையெய்ய, அதுபாய்ந்ததால் யானை மிக்கசினத்துடன் எதிர்த்து,நெற்றியினுருவிய அம்புடன் அப்புற்றைத்தாக்கித் தானும்வீழ்ந்திறந்தது. அவ்யானையின் தாக்கால் அப்புற்றிலிருந்த நாகம் வெளியேறிச்சினந்து அங்குநின்ற வேடனைச் சீறிக்கடிக்கவும், வேடனும் வெகுண்டு தன் வாளையுருவி அந்த நாகத்தை இருதுண்டமாகச் சேதித்துத் தானும் இறந்தான். இவ்வாறு தினைப்புனத்தையழித்த யானையும் யானையையெய்த வேடனும் வேடனைக்கடித்தபாம்பும் ஒருசேர இறந்துகிடத்தலைப் பக்கத்தே கண்டிருந்த ஒருநரி மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் "ஆ! நமக்கு நிரம்பவும் உணவு குவிந்துவிட்டன; யானை ஆறுமாதத்துக்கும் வேடன்ஏழுநாட்கும் நாகம்ஒருநாட்கும் ஆகாரமாகும்" என்று பலவாறு நினைந்து அப்பிணங்களின் அருகேவந்து, முதலில் வீழ்ந்துகிடக்கும் வேடன்கைவில்லின் குதைவாரைக்கடித்துண்ணத் தொடங்கவும் அவ்வாரறுந்துபோக வில்லு விசையாக நிமிர்ந்து, கடித்த நரியின் வாய்க்குட் கோத்துக் கொண்டமையால் நரியும் விரைவிற் செத்தது. இக்கதைபோன்றதே உலகவாழ்வும்" என்பது. இச்சரித்திரத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு பலநீதிகளும் உவமைக்கதைகளும் இந்நூலுட் கூறப்படுகின்றன. இந்நூல் இயற்றியவர் "வையம் புகழ்ந்து மணிமுடி சூட்டிய, பொய்யில் வான்

கதை பொதிந்த செந்தமிழ்"*க்காப்பியமென்று சிறப்பிக்கப்படும் சீவகசிந்தாமணியை இயற்றியவராகிய திருத்தக்கதேவர் என்னும் புலவர் பெருமானேயாவர். இந்நரிவிருத்தத்தைத் தேவர்பாடியதன் வரலாறுவது:—†திருத்தக்கதேவர் சீவகன் சரித்திரத்தைப் பெருங் காப்பியமாகப் பாடத்துணிந்து, தமதெண்ணத்தைத் தம்மாசிரியர் பாற்சென்று விண்ணப்பிக்க, ஆசிரியரும் அவ்வாறுபாடுவதிற் றம் மாணாக்கர் வல்லுநராயிருத்தலை நன்குணர்ந்தவராயினும், மாணாக்கர் கருத்தை அளந்தறிய ஆலோசித்திருக்கும் பொழுது; அவ்விருவர்க் குமிடையே ஒருநரியானது ஓட, அதனைக்கண்ட ஆசிரியர் மாணாக்க ரை நோக்கி "இந்நரிச்சாதித் தன்மையை ஆதாரமாகக் கொண்டு உமக்குத்தோற்றியவாறே ஒரு சிறியநூல் இயற்றுதிர்" என்றுகூற, திருத்தக்கதேவரும் அவ்வாணைப்படியே நரியை ஆதாரமாகக்கொண்டு யாக்கைநிலையாமை செல்வநிலையாமை முதலியவைகளெல்லாம் வெள் ளிடைமலைபோற் றெள்ளிதிற் புலப்படும் வண்ணம் விரைவில் "நரிவிருத்தம்" என்னும் ஒரு நூலியற்றி ஆசிரியர்க்குக் காட்டவும் ஆசிரியர் பெரிதும் வியப்புற்றுச் சிந்தாமணியைப் பாடும்படி கட்ட ளையிட்டனர்"—என்பது. இவ்வாறு திருத்தக்கதேவரால் நரிவிஷ யத்துக்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட கதை அவராற் புனைந்துரைத் ததன்றிப் பழமையானதாகவே தெரிகின்றது. வடமொழியிலுள்ள பழைய நூலாகிய ஹிதோபதேசத்தே ‡மித்திரலாபமென்னும் பகு தியில் வியாத மிருக சூகர சர்ப்ப சிருகாலர்கள் கதை என்பதொன்று கூறப்பட்டுளது. (வேடன் மான் பன்றி பாம்பு நரி-இவற்றின கதை என்பது பொருள்) இதனுட்கண்ட வரலாறு நரிவிருத்தக்கதையுடன் பெரும்பாகம் ஒத்துச் சிறுபான்மையே வேறுபாடு கொண்டுளது. இதோபதேசத்துக் கண்ட வரலாறுவது:—பைரவன் என்னும் வேடன் ஒருமானை எய்துகொன்று அதனை யெடுத்துக் கொண்டு வரும் வழியில் ஒரு பன்றியைக் கண்டு, அதனை அம்பாலெய்ய அது

---

* நச்சினார்க்கினியர் உரைப்பாயிரம்.

† சீவகசிந்தாமணிப் பதிப்பிலுள்ள திருத்தக்கதேவர் வரலாற்றைக் காண்க.

‡ இது, வடமொழியினின்று தமிழில் சுன்னாகம் ஸ்ரீ: நாகநாதபண்டி தரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, ஷை யூர் வித்வான் ஸ்ரீ: அ. குமாரசுவாமிப் பிள்ளையவர்களால் 1886-ஆம் வருடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மிக்க சினத்துடனெதிர்த்து அவ்வேடனது முஷ்கதேசத்தில் அடித்து அவனைக்கொன்று தானும் இறந்தது; அவ்விருவரும் காலடித்து உதறியதனால் இடையில் அகப்பட்ட பாம்பொன்றும் இறந்தது; அப்போது உணவின் பொருட்டுச் சுற்றித்திரிந்த தீர்க்கராவன் என்னும் நரி, இறந்துகிடக்கும் மான் வேடன் பாம்பு பன்றி என்ற நான்கையுங் கண்டு 'ஆ! எனக்கு இன்றைக்கு நல்லபோஜனங் கிடைத்திருக்கிறது; ஒரு மாசத்துக்கு வேடனுடைய மாமிசம் போதும்; இரண்டு மாசங்களுக்கு மானும் பன்றியும் போதும்; பாம்பு ஒரு தினத்துக்குப் போதும்; இப்போது இந்த விற்குதையில் ஒட்டியிருக்கும் வார்க்கயிற்றை உண்பேன்' என்று சொல்லி அவ்வாறே செய்ய, அப்போது வார்க்கயிறு அற்றுப்போக வில்லுவிசையாய் மேலே நிமிர்ந்து அந்நரியின் நெஞ்சைப்பிளக்க அதனால் அந்தத்தீர்க்கராவனென்னும் நரி உயிர் விட்டது"—என்பது. இக்கதைக்கும் நரிவிருத்தக்கதைக்குமுள்ள சிறுவேறுபாடுகள் நோக்கிக்கொள்க. இக்கதையே, திருத்தக்கதேவரால், பன்றியை யானை என்றது முதலிய சிலவிஷயங்கள் மாற்றிப் பாடப்பட்டதென்று நாம் கருத இடமுண்டாகிறது.

இந்நூல் "உவமைக்கதை நீதி நரிவிருத்தம்" என்னும் அடையுடன் ஒரு பிரதியிற் காணப்பட்டது. இது, காப்பை நீக்கி ஐம்பது பாடல்களுடையது. இவற்றுள் நரியின் விருத்தாந்தம் கூறும் பாடல்கள் எட்டேயாம். ஏனையவற்றில், இக்கதையை ஆதாரமாகக் கொண்டு நீதிகளும் அந்நீதிகட்கேற்ற பல கதைகளும் கூறப்படுகின்றன. இந்நூலுள் வருங்கதைகள் பதினெட்டு; அவை முழுதும் ஜைனமதசம்பந்தமானவைகளேயாம். இந்நூலின் வாக்குச் சிந்தாமணி வாக்கோடு பெரும்பான்மை ஒத்ததென்னலாம். யாக்கை செல்வங்களது நிலையாமையும், பொய் கொலை களவு கட்காமம் என்பவற்றால் அழிந்தவர்கதைகளும் அவையின்றியுயர்ந்தோர் சரிதங்களும், யதிதர்மசிராவகதர்மங்களது பெருமையும், பிறதர்மவிஷயங்களும் இதனுள் அடங்கியுள்ளன.

இவ்வாறு,நீதிபுகட்டும் சிலசிறுகதைகளை ஆதாரமாகக்கொண்டு பல அரிய விஷயங்களைப் பாடுமுறை பழங்காலத்தில் வழங்கியதே

யாம். இந்நரிவிருத்தம்போலவே, கிளிவிருத்தம் எலிவிருத்தம் என்னும் வேறு நூல்களும் ஜைனர்களாற் பாடப்பட்டு வழங்கிவந்தன. இவ்விஷயம், வீரசோழியம், யாப்புப்படலம், உக-ம் பாடலுரையில் "குண்டலகேசிவிருத்தம் கிளிவிருத்தம் எலிவிருத்தம் நரிவிருத்தமுதலாயுள்ளவற்றிற் கலித்துறைகளும் உளவாம்" என்னும் வாக்கியத்தால்விளங்கும். இவ்விருத்தங்களெல்லாம், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் திருநாவுக்கரசரென்னும் சைவசமயாசாரியர் காலத்துக்கு முன்பேசெய்யப்பட்டவை என்பதும், அவர்கள் நாளிலே, ஜைனர்களால் எப்பொழுதும் அவை பாராயணஞ் செய்யப்பட்டுவந்தன என்பதும், முறையே, திருவாலவாய்த்திருப்பதிகத்தும் ஆதிபுராணத்திருக்குறுந்தொகைப் பொதுப்பதிகத்தும் வருகின்ற,

"கூட்டினார்கிளியின்விருத்தமுரைத்ததோரெலியின்றொழிற்
பாட்டுமெய்சொலிப்பக்கமேசெலுமெக்கர் தங்களை"

"எரிபெருக்குவ ரவ்வெரி யீசன
துருவருக்கம தாவ துணர்கிலார்
அரிய யற்கரி யானை யயர்த்துப்போய்
நரிவிருத்தம தாகுவர் நாடரே"

என்னும் பாசுரங்களால் நன்கு தெளியப்படும். இவற்றுள், பின்னதில்வரும் 'நரிவிருத்தமதாகுவர்' என்பது 'நரியின்விருத்தாந்தத்தினையுடையராகுவர்' என்று பொருள் தருவதாயினும், அந்நரிவிருத்தாந்தமும், கிளிவிருத்தம் எலிவிருத்தம்போன்றதோர் நூலினின்றே அக்காலத்துப் பிரசித்தமாகவழங்கியதென்றும், சுவாமிகளும் அவ்வாறு பிரபலமாயிருந்த நரிவிருத்தத்தின் வழக்கைக்கருதியே அங்ஙனம் பாடினாரென்றும் கொள்ளக்கிடக்கின்றது. ஏனெனில், உடனெடுத்த கிளியெலிவிருத்தங்கள் தேவாரத்துட்பயில்கின்றனவாதலின்.

இந்நரிவிருத்தம் இக்காலத்து அருகிய நூலாயிருப்பினும், இதனுட்கூறப்பட்ட நரிக்கதை இந்நாட்டில் பண்டிதர் பாமரர் எல்லாரும் தெரிந்திருந்ததாகவே வெளியாகிறது. நம்மவரிற் பெரும்பாலார்க்கு, தாம் சிறுபருவத்தே கற்ற,

"கரியொரு திங்க ளாறு கானவன் மூன்று நாளாம்
இருதலைப் புற்றி னாக மின்றுண்ணு மிரையாமென்று

விரிதலை வேடன் கையில் விற்குதை நரம்பைக் கவ்வி
*நரியினார் பட்ட பாடு நாளைநாம் படுவோ மன்றே.**

என்னும் நீதிப்பாடல் இன்னும் ஞாபகத்திலிருக்கக்கூடும். இப்பிரசித்தமானபாட்டு, நரிவிருத்தக்கதையின்முடிவையே கூறுவதோடு, அந்நூலில்வரும் "களிற றுதிங்கட்காகும்" என்னும் செய்யுளின் சொற்பொருள்களையும் அநேகமாகக் கொண்டுளது.

இனி, மேற்கூறியவாறு, வீரசோழிய உரைவாக்கியத்தில், கிளி எலிநரிவிருத்தங்களில் கலித்துறைகளும் உளவாம் என்னும்விஷயங் கூறப்படுகிறது. ஆனால், நரிவிருத்தத்தே கலித்துறையொன்றும் காணப்பட்டிலது. இதனால், அக்கலித்துறைகளையுடைய கிளிஎலிவிருத்தங்களோடு, அஃதில்லாத நரிவிருத்தமும் தவறாகச் சேர்க்கப்பட்டதென்றேனும், நரிவிருத்தத்தே கலித்துறைப்பாடல்கள் சிலவிருந்து பின்பு சிதைந்தன என்றேனும் கொள்ளும்படி நேருகின்றது. வெவ்வேறிடங்களிலிருந்து எனக்குக்கிடைத்த நரிவிருத்தப் பிரதிமூன்றும் முடிந்தநூலாகவும் ஈற்றுவாழ்த்துடனும் உள்ளமையால்,முன்னதானஊகம் பொருத்தமுடையதுபோல் எனக்குத்தோன்றுகின்றதாயினும் உண்மை தெளிவாகவில்லை.

இந்நரிவிருத்தப்பிரதியொன்று தம்மிடமிருந்ததை எனக்கு அன்புடனனுப்பிச் "செந்தமிழில்" வெளியிட்டுக்கொள்ளும்படி உபகரித்தவர் ஸ்ரீரங்கத்தில் வசிக்கும் பண்டிதர்- ஸ்ரீ: பி. ஆர். கிருஷ்ணமாசாரியரவர்கள். இவர்களாற்கிடைத்த இந்நூலை வேறு பிரதிகளுடனும்வைத்து ஆராய்தல்வேண்டி, என் நண்பர்களாகிய மன்னார்குடிமிஷன்காலேஜ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத்-சர்க்கரை: இராமசாமிப் புலவரவர்களையும், ஆரணி: ஸ்ரீமத்-சந்திரநாதநயினார் அண்டுப்ரதர்ஸ் அவர்களையும் உசாவினேன். இவர்கள் பெரிதும் சிரமமெடுத்து அப்பக்கத்து ஜைனகிருகங்களிலிருந்த நரிவிருத்த ஏடுகளினின்று பிரதிகள் எழுதியனுப்பினார்கள். இன்னோர்களுடையசெய்யாமற்செய்ததும், காலத்தினாற்செய்தனவுமான நன்றிகட்கு யான் என்ன கைம்மாறு செய்யவல்லேன்! இந்நரிவிருத்தத்து வரும் ஜைன

---

* விவேகசிந்தாமணி என்ற பெயருடன் வழங்கும் ஒரு பலதிரட்டுச்சுப் புத்தகத்தும் இப்பாடலைக் காணலாம்.

கதைகள் பெரும்பாலவும், இச்சங்கத்துள்ள மணிப்பிரவாள நடையினதாகிய ஸ்ரீபுராணம் (முதற்பகுதி), உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுளாகிய ஜீவஸம்போதனை, தமிழ்மேருமந்தர புராணம், அருங்கலச்செப்புரை என்னும் ஜைனகிரந்தங்களால் நன்குவிளங்கின. சில கதைகள், அவற்றிற்குரிய நூல்கள் இங்கின்மையால் விளங்கக்கூடவில்லை. அதுபற்றி, தமது மதவாராய்ச்சியிற் றேர்ந்தவர்களான வீடூர்: ஸ்ரீமத்—அப்பாசாமிசாஸ்திரியாரவர்கட்கு எழுதிக்கேட்ப, அவர்கள், என் வேண்டுகோட்படியே, விளங்காத கதைகளையெல்லாம் சுருக்கமாக எழுதி அன்புடன் அனுப்பினார்கள். இவர்கள் உபகாரம் என்றும் என்னால் மறக்கத்தக்கதன்று. இவ்வாறு கதைகள் முழுதும் ஒருபடியாக விளங்கினமையால், இச்சிறுநூலுக்கு அரும்பதவுரை யொன்றெழுதி, என் சிற்றறிவிற்குத்தெரிந்தவைகளை அதனுள் விளக்க முயன்றுள்ளேன். இந்நூற்பதிப்பிற் காணுங் குற்றங்குறைகளை அறிஞர் பொறுத்தருளுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

இங்ஙனம்,

மு. இராகவையங்கார்.

"செந்தமிழ்"ப் பத்திராசிரியர்.

ஸ்ரீ:

கடவுள் துணை.

நரி விருத்தம்.

காப்பு.

பானிலா மதிய மூன்று பன்மணி மிடைந்த டாங்காய்
மேனிலா விரித்த போலும் விளங்குமுக் குடையி னீழல்
தேனவாங் குளிர்கொள் பிண்டிச் செல்வன்சே வடியை வாழ்த்தி
யூனவா நரியினார்த முரைசிறி துரைக்க லுற்றேன்.

நூல்.

சென்றுயர் மதிய முட்டுஞ் சிகரமால் வரைகள் சூழ்ந்த
குன்றியிற் குறவர் வாழுங் குறிச்சியு ளானோர் வேடன்
கன்றியூன் கிழங்கு காய்தேங் கனியொடு தேன்க ளுய்ப்பான்
நன்றியில் செய்கை தம்மால் நாரகர் தம்மோ டொப்பான். (க)

வாங்குவிற் கலப்ப வீசி வளைகடன் முகந்து வானம்
பாங்கினா லெழுந்து மின்னிப் படுமழை பொழிந்த காலைத்
தேங்கமழ் சிலம்பின் வாழுங் குறவர்கள் நறவு மாந்தி
வேங்கைபூ விரித்த நன்னாள் விளைவுநாட் செய்ய லுற்றார். (உ)

காப்பு. அமுதகிரணங்களைக்கொண்ட மூன்று சந்திரர், பல்மணிகள் நெருங்குதலால் உண்டான அழகினையுடையராய், ஆகாயத்தினின்று ஒளியைப்பரப்பியது போல விளங்கும் முக்குடையென்க. தேன் அவாம்-வண்டுகள் விரும்பும். பிண்டிச்செல்வன் - அருகன்; ஈண்டு ஒருசொல். ஊன் - மாமிசம். நரியினார் - இழித்தற்கட்சிறப்பு.

நூல். க. சிகரம் - கொடுமுடி. குன்றி - மலை. குறிச்சி - மலைநாட்டூர். கன்றுதல் - பழகிமுதிர்தல். நன்றியில் செய்கை, உடையானது குற்றம் செய்கைமேலேற்றப்பட்டது. நாரகர் - நரகலோகவாசிகள்.

உ. வாங்குவில் - வளைந்தஇந்திரவில். வேங்கை மலருங்காலம் தினை கொய்தற்கும் அது வித்தற்கும் உரியது.

கருவியா லகிலொ டாரங் கற்புரந் திமிசு நூறி
மருவியாங் குறவர் நீக்கி வளைத்தன காடு மாணப்
பரவியாங் கருவி வீழும் சாரற்பைந் தினையை வித்திக்
குருவியுங் கிளியு மோப்பிக் குறமகள் காக்கு நாளால். (௩.)

விண்ணினுர் வரையின் றாழ்வில் வேழமென் றினையை மாந்த
நண்ணினுன் குறவ னண்ணி நனிவெகுண் டோடி யேறி
பண்ணினுர் புற்றி னுச்சி நின்றுவார் சிலையை வாங்கிக்
கண்ணினு லமர்ந்து நோக்கிக் களிற்றின்மத் தகத்தி னெய்தான். (௪)

விடுகணை நுதலி னுங்க வேழமும் வெகுண்டு மற்றோர்
தொடுகணை தொடாம லந்தப் புற்றின்மே லோடி யேறிப்
படுகணை யுருவப் பாயப் பாம்பழ லுமிழ்ந்து பொங்கி
கொடுவிலுங் கணையும் வீழக் குறவற்கொன் றிட்ட தன்றே. (௫)

நாகத்தைக் குறவ னல்ல பத்திர முருவிக் கொண்டு
பாகத்தைப் படுத்து வீழ்ந்தான் வீழ்தலிற் பசியின் வாடி
மோகத்தாற் சென்று கண்டோர் முதுழுநரி முழுதுந் தின்பான்
ஆகத்தா னமைக வென்ன வாய்ந்தது வகுக்கு மன்றே. (௬)

---

௩. கருவி - ஆயுதங்கள். ஆரம் - சந்தனமரம். "திமிசு - ஓர்மரம்" (சிந்தா - விம - கரு). மருவியாம் குறவர் - பயிலப்பழகிவருகின்ற மலைநாட்டார்; "மருவியாம் மாயமலைநாடன்" என்னுந் திணைமாலைநூற்றைம்பதுந் தொடர்க்கு (கஅ) இப்பொருள் கூறப்பட்டது. நூறி நீக்கி வளைத்த காடுகள் மாட்சிபெற என இயைக்க. பரவி - பரந்து. ஆங்கு அசை.

௪. மாந்த - உண்ண. மண்ணின் - மண்ணுல். வாங்கி - வளைத்து. அமர்ந்துநோக்குதல், குறிவைத்துப் பார்த்தல். மத்தகம் - யானைநெற்றி.

௫. நுங்குதல் - மூழ்குதல். வேடன் மற்றோரம்பை விடுதற்குமுன், யானை புற்றிற்கெதிரோடியேறி தன்மேற்பட்ட அம்பு அப்புற்றிலுருவும் படிபாய்தலால், அங்கிருந்த பாம்பு விஷாக்கினியைக் கக்கிக்கொண்டு சீறிக் குறவனைக் கொன்றிட்டதென்க. கொடுவில் - வளைந்தவில்.

௬. பத்திரம் - வாள்; "பத்திரம் வாங்கி" என்பது பெரியபுராணம். (மெய்ப்பொருளு - கரு.) படுத்தல் - துண்டித்தல். முழை - குகை. ஆகத்தான் அமைக - இச்சரீரங்களால் ஆகாரம் நிரம்புவதாக. வகுத்தல் - கூறுபடுத்துச் சொல்லல்.

களிறறு திங்கட் காகுங் கானவ னுகு மேழ்நா
ளொளிறுவா ளெயிற்று நாக முண்டொர்நாட் கிறையென் றெண்ணி
வெளிறிலாச் சிலையிற் கோத்த நாரிவாய்க் குதையைக் கவ்விக்
குளிறுபேழ் வாயி லுய்ப்பக் கொடுவிற்கோத் திட்ட தன்றே. (௭)

அத்திபு மாவின் வீழ்ந்த வேடனும் வேடன் கொன்ற
துத்திமா நாகந் தானுங் கிடப்பவிற் குதையைக் கவ்விச்
செத்தவிந் நரியைப் போலச் செய்பொரு ளீட்டு வார்கள்
சித்தம்வைத் தறங்கள் செய்யார் தேர்ச்சியின் மாக்க ளந்தோ. (௮)

சுற்றினார் வில்லின் வீழ்ந்த சூழ்ச்சியி னரியைப் போலப்
பற்றினார் பெரிதும் வவ்விப் பகுத்துணா தீட்டி னார்கள்
மற்றுறை வெறுக்கை தன்னை மன்னரும் பிறரும் வவ்வத்
தெற்றென வெளிறு நீரார் செல்வமு மிழப்ப ரன்றே. (௯)

குடற்படு முடையைக் கண்டு குறுநரி தின்று மான்றேர்க்
கடற்படை யியக்கங் கண்டே கள்ளத்தாற் கிடப்ப யாரும்

---

௭. திங்கள் - மாசம். ஒளிறு வாள் எயிறு - விளங்குகின்ற வாள்போற் கூரிய பல். இறை ஆகும் என முன்னுங்கூட்டுக. வெளிறு - குற்றம்; "வெளிறில் வாள்" என்புழிப்போல (சிந்தா - முத் - ௪௭௬). நாரி வாய்க் குதை - நாணைத் தன்னிடங் கொண்ட விற்கடையிலுள்ள வரை. குளிறுதல் - ஓசையிடுதல்.

௮. அத்தி - யானை. துத்தி - புள்ளி.

௯. சுற்றின் ஆர் வில் - கட்டுப்பொருந்திய வில். சூழ்ச்சி - அறிவு. பற்றினார் - பற்றினையுடையராய். உறைவெறுக்கை-தான்ய தனங்கள். பிறர், திருடர் முதலானோர். தெற்றென - நிச்சயமாக. வெளிறு நீரார் - மதிகெட்ட தன்மையராய்; வெளிறுதல் - உள்ளீடின்றாதல்; 'வயிரமின் மரத்தை வெளிறென்பது வழக்கு.' பிறருடைமையைவௌவி ஈதலின்றி ஈட்டியவர் தம்முடைமையைப் பிறர் வெளவ இழப்பர் என்க. "அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய - வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர்" என்னுந் திருக்குறளோடு இதனை ஒப்பிடுக.

௧௦. குடல் படு முடை - குடரிலுள்ள மாமிசம். இயக்கம் - செலவு. திடன் - வலிமை. குடர்மாமிச மொன்றைக் கண்டு தின்றுகொண்டிருந்த நரி அருகே சைந்நியமொன்று செல்லுதலை நோக்கி 'இங்கே போர்நிகழு

[illegible]

[illegible] ()

[illegible]

[illegible] (கக)

[illegible]

[illegible] (கஉ)

[illegible]

[illegible]

மாதலால் நிக்க ஊனுணவுண்டாம்' என்று கருதிச் செத்ததுபோல வழியிற் கிடக்க, அவ்வாறு போர்ச்சுழ்ச்சி யொன்றுமின்மையால், வழிப்போக்கனொருவன் செவியையும் வாலையுங் கொய்து அதன்றோலையுரித்துச் சென்றான் என்க. பொருள் வேட்கையாற் செய்யும் சூழ்ச்சி உயிர்க்கிறுதி பயக்கும் என்பதுபட நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதல் என்னும் அலங்காரம்; பிறவும் இவ்வாறே வருவனவற்றுக்குரைத்துக்கொள்க. "தொடற்பயனின்மையாலே துளைச்செவி வால்கொய்வானும்" எனவும் பாடம்.

கக. பார்க்கீழ் அகழ்ந்து. பாட்டரு மக்கள் - புகழ்தற்கரிய மக்கட் பண்புடையோர்; மக்கட்பண்பாவது ஐயறிவோடு மனமென்னும் ஆறுமறிவு முடைமை; "மனஷ்ஷஷ்டாநீந்திரியாணி" என்பது கீதை. "மக்க டாமே யாறறி வுயிரே" என்பது தொல்காப்பியம்

கஉ. உம்மையை எனையவற்றுக்கும் கூட்டுக. இணைதல்-மகளிர்முயக்கம். "இணைவிழை வொருங்கு" எனவும் பாடம். மாக்கள் என்றார், பசுப்போல மனவுணர்வின்றி ஐயுணர்வேயுடைமைபற்றி; "மாவு மாக்களு மையறி வுயிரே" என்பது தொல்காப்பியம். "ஆகார நித்ரா பயமைதுனஞ்ச ஸாமான்ய மேதத் பசுபிர் நராணும்; தர்மோஹி தேஷா மதிகோ விசேஷ:, தர்மேண ஹீனு: பசுபிஸ் ஸமாநு" என்னும் வடமொழிநீதிவசனத்தோடு இதனை ஒப்பிடுக.

கந. உஞ்சயினி நகரத்தில் ராஜசிரேஷ்டியாய் இப்பர் குடியினனான ஸ்ரீ தத்தனுக்கும் அவன் மனைவி யசோபத்ரைக்கும் நெடுநாள் புத்திரின்

கெடியெனக் கூறி யாங்கே புணர்தலிற் கேட்டு வந்த
வுடையது மொருங்கு கொண்டே விடையமுங் கடிவித் திட்டான். ()

இளமையும் வனப்பு நில்லா வின்பமு நின்ற வல்ல
வளமையும் வலிது நில்லா வாழ்வுநா ணின்ற வல்ல
களமக ணேச நில்லா கைப்பொருள் கள்வர் கொள்வார்
அளவிலா வறத்தின் மிக்க தியாதுமற் றில்லை யன்றே. (கச)

நின்றன வல்ல வாணு ணிதியமு நின்ற வல்ல
சென்றுசென் றணுகி நாளுஞ் சினவரன் சொன்ன நன்னூ
லொன்றிய மனத்த ராகி யூதியங் கொள்வர் நல்லோர்
அன்றெனி லதனைக் காணு வாதனே போலு மன்றே. (கரு)

கேத்திர நன்ற தாகிற் கேடின்றி யிட்ட வித்து
வாய்த்ததா வெழுந்து நன்றாய் விளைதலைக் காட்டு மாபோல்

றிப்பின் சுகுமாரன் என்னும் புத்திரன் பிறந்ததும், தந்தை துறந்து தீக்ஷா ப்ராப்தனாக, தாயான யசோபத்ரை புத்திரனுடன் ஒரு முனிவரை யடைந்து போய்நமஸ்கரிக்க, அம்முனிவர் 'இம்மகன் சீக்கிரம் துறந்து முனியாவான்' என்று கூறலும், தாய் வியசனித்தவளாய், புத்திரனுக்கு ஸம்சாரதுக்கமே தோன்றாவண்ணம் எல்லாபோகவஸ்துக்களையும் நிரப்பி, தேவஸ்திரீகளுக்கு சமானரான முப்பத்திருவரை மணப்பித்து இவ்வாறு செல்கின்ற காலத்தே, சுகுமாரனது பக்குவதசையையறிந்துதபோதனரொருவர் அவன் வசிக்கும் மாடத்தருகேயுள்ள ஜினாலயமொன்றிலிருந்து, அர்த்தராத்திரியில் அவன் காதுகேட்ப, தேவமானுஷ்யநரகலோகஸ்திதிகளைக் கூறிப் பின்பு பத்மகுல்மமென்னும் விமான விசேஷமுரைத்தலும், அவன் பூர்வஜன்மத்தே அதில் இருந்தவனாதலால், ஜாதிஸ்மரணைவந்து சம்ஸாரவைராக்கியனாய் வாயில்காவலரும் அறியாதே போய் அம்முனிவரை அடைந்து நமஸ்கரித்து தீக்ஷாப்ராப்தனாயினன்" இக்கதை, ஜீவசம்போதனையிற் கண்டது. இக்கதையை உட்கொண்டு இப்பாடலமைந்திருத்தல் உய்த்துணர்க.

கச. களமகள் - இல்லாள். கெடி - ஈண்டு வியப்புணர்த்தியது.

கரு. சினவரன் - அருகன். ஊதியம் -பயன். அதனை-அவ்வூதியத்தை. ஆதன் - மூடன்.

கசு. கேத்திரம் - க்ஷேத்திரம். "நன்னிலத் திட்ட வித்தி னயம்வர விளைந்து செல்வம் - பின்னலம் பெருக வீனும் பெறலருங் கொடையும்'

எத்தருந் தவத்தின் மிக்க வெல்லையில் குணத்தி னோர்க்குப்
பாத்திர தான மீந்தாற் பயனுமற் றதனை யன்றே. (௧௬)

ஒக்கத்தான் மதிய முட்டு முறுதவ னகரி முன்னே
யாக்கையா லழகி தாயோர் பொன்மயி லாடக் கண்டு
தோக்கையைப் பற்ற லோடுந் தொட்டவன் காய நூக்கிக்
காக்கையாப் பறந்தே யோடக் கவர்ந்தங்கை சோர்ந்து விட்டான். ()

வேறு.

நல்ல சூழ்ச்சியி லாநரி யெய்திய
அல்லல் கேட்டு மறஞ்செய்கி லாதவர்

என இவ்வாசிரியரே கூறுதல் காண்க (சிந்தா - முத்தி). பாத்ரதானம் நால்வகைத்தானங்களிலொன்று; -அஃதாவது, தபோதனர்க்கு நவபுண்யக் கிரமத்தால் நிரவத்யாகாரத்தினைத் தான், பவித்ரமாகிய சாஸ்திரத்தினைத் தான், விசுத்தமாகிய ஔஷதத்தினைத்தான் தானம் பண்ணுதல். (ஸ்ரீபுராணம்) பயனும் அதனை அற்று - பயனும் அக்கேத்திரவிளைவின் அளவாம்.

௧௭. ஒக்கம் - உயர்ச்சி. "மதிய முட்டும் உறுதவம்" என்பது தவத்தின் பெருமையைக் காட்டும் ஒரு ஜைனவழக்கு. உறுதவன் நகரி - ஜினசைத்தியாலயம். தோக்கை விரித்தல். தொட்டவன்-கைப்பற்றிய அர்ச்சகன். தாமீகனென சிராவகனொருவன் ஜினசைத்யாலயமொன்றுகட்டி ஜினபிம்பப் பிரதிஷ்டையும் செய்து நித்யபூஜாங்கத்துக்கு யோக்யமாகிய படித்தரம் செய்விக்காது இறந்து போய்த் தேவலோகத்திற் பிறந்ததாகவும், அங்கே அவன் அவதிஜ்ஞானத்தாலே பூர்வபவங்களையறிந்து கோயிலுக்குப் படித்தரம்செய்யாததை உணர்ந்து, தானே பொன்மயில் ரூபமாகத் தான் கட்டிய ஜினாலயத்தையடைந்து, சுவாமிக்கும் அர்ச்சகனுக்கும் யோக்யமாக நித்யக்கட்டளைக்கு இரண்டுபொன்னிறகு போகட்டுவந்ததாகவும், அவற்றுள் அந்தஅர்ச்சகன் ஜீவித்துக்கொண்டு சுவாமி பூஜாகார்யங்களைச்செய்து வருகின்றவன் துராசையால் அந்தமயிலைப்பிடித்து விற்கலாமென்று அதனை நெருங்கித்தழுவப்போக, அஃது ஆகாசத்தில் அவனுடன் எழும்பிக் காக்கைவடிவாய்ப் பறந்து போக, அவ்வர்ச்சகன் பூமியில் விழுந்து மாண்டுவிட்டதாகவும் புண்யாசிரவகதையில் கதைகாணப்படுமென்பர். "கவுத்தன்கை சோர்ந்து விட்டான்" எனவும் ஒரு பிரதியிற் காண்டலால், இவன் பெயர் 'கவுத்தன்' போலும். நூக்குதல் - தள்ளல்.

௧௮. பின்வரும் எய்திய, செய்யிய என்னெச்சம். இட்டிகை- செங்கல். புல்லிதாக் கொண்ட - அற்பமென்று நினைத்துக் கைப்பற்றிய. இது

செல்ல லெய்திய செம்பொனி னிட்டிகை
புல்லி தாக்கொண்ட வாணிகன் போல்வரே. (கூ)

மெய்ப்பொரு டேறலன் பற்றுள மேபுரிந்
திப்பை யாக்கையிற் றேர்ச்சியில் வாணிகன்
கப்பி யாப்பிறந் தானெனுங் கட்டுரை
ஒப்ப நாலுணர்ந் தார்சொலக் கேட்டுமால். (கக)

லோலுபன் என்னும் பிட்டுவாணிகன் கதை கூறியவாறு; அஃதாவது:— "ஒரு நாள் தன் நகராதிபதியாகிய ஜயசேனமகாராஜன் ஒரு ஜினபவனங் கல்பிப்பான்வேண்டி இஷ்டகைகளைப் பரிஜனங்களால் அழைப்பிக்கின்ற பொழுது, பரிஜனங்களுள் ஒருவனுக்கு லோலுபன் ஆகாரங்கொடுத்துச் சில இஷ்டகைகளைப் பிரயோஜனத்தால் வாங்கிவைக்கின்ற பொழுது, ஒரு இஷ்டகையதனுள் சுவர்ணசகலம் (துண்டம்) காணப்பட்டது. அதுகண்டு சந்துஷ்டனாகி முன் தந்த பரிஜனத்துக்கு பகுவிதசம்மானதானங்களினால் அவ்வவ் இஷ்டகைகளை ப்ரச்சந்நமாக அழைப்பித்துவாங்கித் தன் கிருகத்தில் நிக்ஷேபிக்கின்ற இவன், ஒருநாள் கிராமாந்தரத்துத் தன் புத்திரியினைக் காண்பான்வேண்டிப் போகின்றவன் தன் புத்திரனை நோக்கி, 'புத்திரனே! ஆகாராதிதானத்தினால் இஷ்டகாஸங்கிரகணம் பண்ணுவாயாக' என்று சொல்லிப்போகி மீண்டுவந்து, புத்திரன் உபேக்ஷையால் இஷ்டாசங்கிரகணம் பண்ணுவது கண்டு கோபித்துப் புத்திரன் மஸ்தகத்தினையும் போன தன் கால்களையும் அடித்தனன். எதத்விருத்தாந்தத்தினைக் கேட்ட நரபதி யாஞ்ஞையால் பரிஜனங்கள் சித்ரதண்டம் பண்ண மரணமடைந்து இந்தக் கிரியாயினன்" எனக்காண்க. இச்சரிதம் ஸ்ரீபுராணம் விருஷப தீர்த்தகர புராணத்துக் கண்டது.

கக. பற்றுள்ளம் - இவறுமெண்ணம். இப் பை யாக்கை - இந்தக் கூடாகிய உடல். யாக்கையிற் றேர்ச்சி யின்மை - அதனிழிவு நிலையாமை களை அறியாமை. கப்பி - குரங்கு; கபி: என்னுமாரியச் சிதைவு. நாகதந்தன் என்னும் வாணிகன்வரலாறு கூறியவாறு. அஃதாவது:— "தான்யபுரத்து குபேரதத்த சிரேஷ்டியினுக்கும் சுதத்தை என்னும் பாரியைக்கும் நாகதந் தன் (என்பான்) புத்திரன். இவன் அப்ரத்தியாக்யான மாயாசஷாய தீவ் ரோதயத்தால் தகர்மருப்போடொத்த மாயையினில் மனோவாக்காயங்க ளால் அடக்கமின்றி வர்த்தித்தலில் ப்ரபத்ததிர்யகாஷ்யுத்சனாகி வர் த்திக்கின்றகாலத்து, தன் தங்கை கல்யாண விதியின் பொருட்டுத் தன் பிதாவினது கடையிலே தன்மாதா ஸாரரத்னங்களைத் தெரிந்து வாங்கு

நரிவிருத்தம்.

நரியி னுருரை கேட்டபி னல்லராய்ப்
புரிவி னல்லறஞ் செய்வர்பொய் யாக்கொளீஇ
அரிவ ரம்மக னப்பொருள் வேட்கையாற்
றெரிவித் திட்டறஞ் செய்பொருள் செப்பினன். (உ0)

அஞ்சு மின்னதி லோபமில் லோர்களுஞ்
செஞ்சு டர்நெடு வேற்றிரி யோதனன்
பஞ்ச வர்க்குமண் பாகங் கொடாமலே
துஞ்சி னுவகிலை தன்னொடு மென்பவே. (உக)

குட்ட நீர்த்துறைப் போம்வழிக் கூனியை
யொட்ட லன்புன லுய்த்தவக் காருத்தன்
றிட்டை வேண்டிய தேர்ச்சியில் வாணிகன்
பட்ட தெய்துவ பற்றுளத் தார்களே. (உஉ)

ன்ற விடத்து வஞ்சிக்கவிடம்பெறுமையால் சங்கிலேசத்தோடு மரித்து க்குரங்காயினன்" என்பது. கட்டுரை-வரலாறு. இச்சரிதமும் ஸ்ரீபுரா ணத்து மேற்குறித்தவிடத்திற் கண்டது.

உ0. நரியினுர் உரை - நரிவிருத்தம். புரிவின் - விருப்பத்துடன். பொய்யாக்கொளீஇ- (யாக்கை செல்வங்களை) அநித்தியமாகக் கருதி. கொ ளீஇ நல்லறஞ்செய்வர். அரிவரனுகிய மகன். அரிவரன் என்பானொருவன் தருமத்தைச்செய்யவேண்டுமென்ற ஆசையால், முனிகளிடத்தே தர்மங் கேட்டு அதை அநுஷ்டித்தான் எனவும் இது கதாகோசம் என்னும் நூலிற் காணப்பட்டதெனவும் கூறுவர்.

உக. பொருள் வெளிப்படை. "அதிலோபமுள்ளோர்களும்" எனவும் பாடம்.

உஉ. காருத்தன் என்னும் வாணிகன் ஒருஸ்திரீயின் ஆபரணவாஞ்சை யால் நடுக்குளத்தில் அவளைத்தள்ளி அவளாபரணத்தை கைக்கொள்ளப் போக அவள் இவனை இறுகத்தழுவிக்கொள்ளுதலால் தன்னுயிரைக் காப்பா ற்றுதற்கு மேடுநிலம் காணப்பெறுது அமிழ்ந்து உயிர்விட்டான் என்பது ஜைனவரலாறு. காருத்தனுகிய வாணிகன் என இயைக்க. திட்டை-மேட்டு நிலம்.

நட்டவன் வந்து நல்லறங் காட்டவும்
ஒட்ட லன்னதி லோப முடைப்பெருஞ்
செட்டி யெய்திய தெய்துவ தேபொருட்
கிட்டி யம்மனத் தார்கிளர்ந் தென்பவே. (௨௩)

காட்டி யாத்திரை செய்பவ னன்மணி
காட்டி வைத்தவன் போய்வந்து கண்ணுறச்

௨௩. நட்டவன் - சிநேகித்தவன். நல்லறம் - நீதிமுறை. ஒட்டலன் — சம்மதியாதவனை. இக்கதை, "தநதேவனால் நிக்ஷேபிக்கப்பட்ட தனம் என்கண்ணில்லையென்று கொடாத சிவதேவனுக்கு ஜிஹ்வோத்சாடனம் பண்ணுகின்றபடியும்" எனவரும் ஸ்ரீ புராணவரலாறு போலும். பொருள் கிளர்ந்து கிட்டிய மனத்தார் - பொருளிடத்து மிகுந்த பற்றுள்ளமுடையார். கிளர்ந்து எய்துவது எனவியைப்பினும் அமையும். மனத்தார் எய்துவது செட்டி எய்தியதே எனமுடிக்க.

௨௪. காட்டிவைத்தவன் - குறிப்பிட்டு நிக்ஷேபித்துச்சென்றவன். சாட்டியம் - ஸாக்ஷியம்; "அழிசாட்டியம்" என்பது உலகவழக்கு. சத்தியகோடன்-சத்தியகோஷன். இவன் கதை ஸ்ரீபுராணத்து விமலதீர்த்தகர தீர்த்தப் பிரவித்தமாகிய மேருமந்தரகணதரர்களது சரிதத்துக்கண்டது; அது வருமாறு:—ஜம்பூத்வீப பரதக்ஷேத்திர ஸிம்ஹபுரத்து ராஜா ஸிம்ஹஸேனன்: தேவி ராமதத்தை: இவன்மந்திரி சுருதிஸ்மிருதிபுராணாதி ஸர்வசாஸ்திர பாரங்கதனாகி ஸத்யவாதாதிசயத்தால் ஸத்தியகோஷன் என்னும் நாமத்தையுடையனாகிய ஸ்ரீபூதி என்பான். பத்மஷண்டபுரத்து சுதத்தசிரேஷ்டிக்கும் சுமித்ராதேவிக்கும் புத்திரன் பத்ரமித்ரன்; இவன் ரத்நத்வீபமடைந்து உபார்ஜித பகுவித ரத்நத்தனாகி, ஸிம்ஹபுரத்திலே வசிப்பான்வேண்டி வந்து ஸ்ரீபூதி சமீபமடைந்து ஸ்வவ்ருத்தாந்த நிவேதனபுரஸ்ஸரம் ப்ரமாணபூதனென நினைந்து, இவன்கையில் தனது ரத்னங்களை நிக்ஷேபித்துப்போகி, பத்மஷண்டத்து நின்றும் ஸ்வபந்து ஜனங்களைப் பேர்ந்து, ஸிம்ஹபுரம் புகுந்து சத்யகோஷனையடைந்து தனதுரத்னங்களை வேண்டிய பின், ஸத்யகோஷனும் 'அஸத்யம் சொல்லுகின்றாய்; யான் உன்னைக்கண்டறிவதில்லை' என்று சொல்லி லோபகாயாதிரேகத்தால் அத்யந்தாபந்ஹவம் பண்ணினன். அதுகேட்ட பத்ரமித்ரனும் அதிக கோபசோகத்தினால் 'அஹோ! ஸ்ரீபூதி, ராஜமந்த்ரி ஸத்யகோஷனென்றும் விப்ரோத்தமனென்றும் மந்த்ரி முக்யனென்றும் தர்மசாஸ்திரியென்றும் பாதிரவ்ய சுத்தனென்றும் நினைந்து அப்ரகாசமாக என்னால் ஸ்வஹஸ்தநிக்ஷிப்தமாகிய ரத்னகரண்டகத்தினைச் சௌர்யத்தினால் ஸ்வீகரித்து........தர்மசாஸ்திரப்ரோக்தமா

சாட்டி யஞ்சொன்ன சத்திய கோடனும்
ஈட்டி வைத்திழந் தான்பொரு ளென்பவே. (உச)

கிய நியாஸாபஹ்ஹவ தோஷத்தையறிந்தும் திரவ்யலோபாதிரேகத்தால் அத்யந்தாபஹ்ஹவம்பண்ணுகின்ற மந்திரியது அந்யாயமார்க்கத்தை ஸர்வஜனங்களும் அறிவீராகின்' என்று அநவரதம் ராஜத்வாரத்திலும் ஸபாஸ்தானங்களிலும் விருக்ஷாக்கிரங்களிலும்நின்று ஸர்வஜனங்களும் அறியக் கூப்பிடலுற்றனன். சத்யகோஷனும் ஸ்வதோஷப்பிரச்சாதனார்த்தமாக, 'அகோ! பத்ரமித்ரன் சோரஜனங்களாலே அபஹ்ருத ஸர்வஸ்வரத்நரத்னனாதலில் சோகத்தால் உன்மத்தனாகி அஸமஞ்ஜஸப் பிரலாபியாகின்றனன்' என்று சகலருமறிவித்து, ஆத்மசுத்யர்த்தமாக நிபதிசந்நிதானத்து தர்மாதிகாரப்ரோக்தமாகிய சபதத்தினையும் செய்தனன். ராமதத்தாமகாதேவி பத்ரமித்ரனது அநவரத ஆக்ரோசத்தைக் கேட்டு, 'பூர்வாபர விரோதமின்றியே ஏகப்ரகாரத்தால் ஆக்ரோசிக்கின்றஇவன் உன்மத்தனல்லன்போலும்; ஸத்யகோஷாபஹ்ஹவத்தினை த்யூதவியாஜத்தால் ப்ரகாசிப்பன்' என ஸிம்ஹஸேனமகாராஜாவுக்கு அறிவித்து, யஜ்ஞோபவீத நாமமுத்ரிகைகளையே பணிதபந்தமாகவிசைந்து ஸத்யகோஷனோடு த்யூதஞ்செய்து ஜயித்தபின், அவ்விரண்டினையும் வாங்கி ரகஸ்யமாக நிபுணமதியென்னும் தாசிகையுட் கொடுத்து, இவையே அபிஜ்ஞானமாக, பத்ரமித்ரநிக்ஷிப்த ரத்னகரண்டகத்தினைத் தருகவென்று ஸத்யகோஷன் ஆஜ்ஞாபித்தனனென்று தத் பாண்டாகாரிகனுக்குச் செல்லி அதனைவாங்கிக்கொண்டு வருவாயாக வென்று சொல்லிப்போகவிட்டழைப்பித்த பின், ராஜா, அநர்க்கியமாகிய ஸ்வரத்னங்களையும் அவற்றையுங்கலந்து ரத்னகரண்டகத்தினை பத்ரமித்ரனை அழைத்துக் கொடுப்ப, அவனும் அவற்றுள் ஸ்வரத்னங்களையே தெரிந்துகொண்டு சேஷரத்னங்களைக் கொடுத்தனன். ராஜாவும் அதுகண்டு சந்துஷ்டனாகி அதிகப் பிரஸாதஞ்செய்து, பத்ரமித்ரனுக்கு ஸத்யகோஷநாமஸஹித ச்ரேஷ்டி முக்யபதங்கொடுத்து, மருஷாவாதியும் மாயாவியுமாகிய ஸ்ரீபூதியினுக்கு தர்மாதிகார நிர்த்திஷ்டமாகிய தண்டங்களைச் செய்கவென்று நியோகித்து தர்மிளன் என்னும் ப்ராஹ்மணனை மந்திரிபதம் வைத்தனன். ஸ்ரீபூதியும் ஸர்வஸ்வஹரணமும் மல்லமுஷ்டி என்னும் மல்லரால் இடப்பட்ட சவட்டைமுப்பதும் கம்ஸபாத்ரத்ரயம்நிறைந்த கோமயபக்ஷணமுமாகிய தண்டத்ரயங்களை அனுபவித்து நரபதியினை பத்தவைரத்தனாகி ......ஆர்த்தத்தியானத்தோடு மரித்து ராஜபாண்டாகாரத்து அகந்தியன் என்னும் சர்ப்பமாகிப் பிறந்தனன்." இவ்வரலாறு தமிழ் மேருமந்தர புராணம் பத்ரமித்ரன் சருக்கத்தும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

விழுமின் பொற்கலம் பெற்றங்கொ ரேழைபோய்க்
கழுவு வான்புகக் கைத்தலத் தின்னிரா
தழுவ நீர்புகுந் தாழ்தலிற் கெட்டுயிர்
வழுவி னார்கதை வைகலுங் கேட்டுமால். (உரு)

சந்த மாயினுந் தன்பழப் பிண்டியைக்
கந்த மாய்ப்புளி நீரொடு காடியாய்ச்
சிந்தை யொன்றில னண்ட செட்டியுர்
அந்த மில்பொருள் காத்தவ னாயினன். (உசா)

உரு. விழுமின் பொற்கலம் - விரும்பத்தகும் ஒளியுடைய பொற்பாத்திரம். அழுவம் - பாப்பு. உயிர்வழுவினார் - உயிர் விட்டவர். இக்கதை ஜீவசம்போதனை என்னும் ஜைனமதகிரந்தத்தே அடியில் வருமாறு காணப்படுகிறது:—"பொன்னின் பரிகலத்தைப் போய்விற்பக் கண்டொருவன் - தன்னை விலையாடித் தான்விடவும்—பின்னை, விலைகொண் டவன் கழுவ வீழ்தரவி னுள்ளே - தலைகொண்டு போய்வீழ்ந்தான் ருழ்ந்து"—என்பது, கிருஷியாளன் மண்பணிசெய்யாநிற்ப, புராதனத்துக்கிடந்த பாசியேறிய பொன்னின்தளிகையைக் கண்டெடுத்து அதனை ஸ்வர்ணமாவதறியாதே ஒரு செட்டிக்குக்காட்ட, அவனும் பொன்னாவதறிந்து 'இதற்கு விலையென்' என்று கேட்ப, அவனும் அதற்கு நாழிமிளகுவேணுமென்று சொல்ல, செட்டி ஒருகாலே விலையறுத்தலாகாது என்றுகருதி ஆழாக்குக் கொள்ளீர் உரிகொள்ளீர் என்று விட்டுப்பற்றுவதென்றுகருதி அங்ஙனமேசெய்ய, அவனும் போய் மற்றொருசெட்டிவந்தானுக்குக் காட்ட, அவனும் பொற்கலமாவதறிந்து நாழிமிளகுங்கொடுத்துக் கொண்டு, சீக்கிரம்போய் அதனைப் பாசியறக் கழுவுவனென்று ஒருபழந் துரவின் கரையிலிருந்து உரிஞ்சிக்கழுவாநிற்பக் கைநழுவிப்பாதாளத்திலே விழக்கண்டு ப்ரமைகொண்டு 'அதுகழுவாக்காலோ' என்று பிதற்றி மரணமெய்தினான்; முன்னம் விலையாடி விட்ட செட்டியும் அவனை யெங்கும் தேடிக்காணாமையால் 'அம்மிளகு கொடுத்தாலோ, அம்மிளகு கொடுத்தாலோ' என்று பிதற்றி மரணமெய்தினான்" என்பது. இப்பாட்டில், நீர் புகுந்து ஆழ்தலினாலும், கெடவிட்டமையாலும் உயிர்வழுவினார் (இருவர்) கதை எனப் பொருள்கொள்க. கெட்டு - முன்னரே வாங்காது தவறவிட்டு.

உசா. சந்தம்மாயினும்-இயற்கை நலங்கெட்டிருப்பினும். தன் பழப்பிண்டியை-தன்னிடமுள்ள பழைய இலவமுண்மாவை; பிண்டி - மா. கந்தமாக-வாசமுடையதாக. சிந்தை ஒன்றிலன் - சிந்தையிலே இழிவுகருதானாய்.

பொன்னி னேறுடைச் செட்டியிற் போந்திருட்
கன்ன மிட்டவ னப்பொருள் கொண்டுபோய்த்
துன்னு தாபதன் றாங்குறி யிற்கிடந்
தின்ன லெய்தின னென்பதுங் கேட்டுமால். (உஎ)

நீடு நீணெறி செல்பவ னொடொறும்
பாடி கண்டங்கொர் பாசனத் தானிரை

"ஒருலோபியாகிய செட்டி இலவமுள்ளை மாவாக இடித்துப்புளித்தகாடியிற் கூழாகக்காய்ச்சிக்குடித்து மிருந்ததிரவியம் சம்பாதித்தானென்பதும், அந்தத் திரவியத்தினுடைய ஆர்த்தத்யானத்தால்மரித்துப் பாம்பாய்ப்பிறந்து அத னைக்காத்துக்கொண்டிருந்தா" னென்பதும் கதை. இது ஜீவசம்போதனையி ற்கண்டது.

உஎ. பொன்னின் ஏறு - செல்வத்தின் மிகுதி. கன்னமிட்டவனும்த்துன் னியதாபதன் எனவும் தாபதன் இன்னலெய்தினன் எனவுமியையும். இவன் உறித்தாபதன் எனப்படுவான்; இவன்கதை சிராவகாசாரம் என்னும் நூலி ல்விசேடமாகக் காணப்படுமென்பர். இவன் ஆலமரமொன்றில் உறியைக் கட்டி அதிற்பகல்முழுதும் தங்கியிருந்து, இராவந்ததும் களவுசெய்பவனெ ன்பதும், இச்செய்தி அரசனுக்குத் தெரிந்து அத்தாபஸனை சிக்ஷிக்க அத னால் மரணமடைந்து நரகமடைந்தானென்பதும் கதை. "தனசிரி சத்தியன் தாபதன் காப்பான், இனை தாடி வெண்ணெய் உமை" என்னும் அருங்கலச் செப்பில் தாபதன் என்பவன் உறித்தாபதன் என உரைகூறப்படுதலோடு அவன் "அந்நியருடைமையைக் கன்னமிட்டுத்திருடும்" தன்மைக்குக் கூறப் பட்டுமுள்ளான்.

உஅ. பாடி - ஆயர் ஊர். பாசனம் - பாத்திரம். தாடிவெண்ணெய்க்கா ரன் என்பவன், நாள்தோறும் பசுக்கூட்டத்தையுடைய ஆயர்பாடியிற் சென்று அவராற் பெற்றுக்குடித்துவந்த மோரில் உண்டானவெண்ணெயை த்தாடியால் தோய்த்தெடுத்து ஒருசேர் நெய் திரட்டியதாகவும் அதை வைத்துப் பெருத்த வியாபாரம் செய்யலாமென்னும் எண்ணத்தால் வெகு வாரம்பபரிக்ரகத்தை மனதிலே நினைத்துக் கொண்டேயிறந்து நரகத்தை யடைந்தான் என்பதுங் கதை. மேற்பாடலுரையிற் காட்டிய அருங்கலச் செப்பில், தாடிவெண்ணெய்க்கார னென்பவன் "க்ஷேத்திர முதலான பொருளை வரைதலுக்கு" உதகரிக்கப்பட்டுள்ளான். அருங்கலச்செப்பிற்கு முதனூலும் ஸமந்தபத்ராசாரியரால் இயற்றப்பட்டதுமான ரத்னகரண்டகம் என்னும் வடநூலில், "தனஸ்ரீ ஸத்ய கோஷௌச தாபஸா ரக்ஷகாவபி; உ

நாடி நாடொறு நெய்தனக் கீட்டிய
தாடி வெண்ணெய் தனதுரை கேட்டுமால். (உ௭)

அறத்தி னற்பொருள் கேட்டது கொள்ளலன்
மறத்தி னலர விந்தனு மாநிதித்
திறத்தி லொன்றில னூனுடை யுண்டியுண்
டிறப்ப வந்நர கத்திடை யெய்தினன். (உஅ)

பாக்யேயாஸ் தநாச்மசுரு நவநீதோ யதாக்ரமம்'' என்னும் சுலோகத்தில் இத் தாடிவெண்ணெய்க்காரன் "சுமசுருநவநீதன்'' என்று கூறப்படுவன். (சுமசுரு - மயிர்.)

உஅ. பொருள் - உபதேசப் பொருள். மறம் - பாபகர்மங்கள். மாநிதித்திறத்தில் ஒன்றிலன் - வித்யாதரசம்பத்தை அநுபவித்தலிற் பொருந்தாதவனாய். ஊன் உடை உண்டி - மாம்சத்தோடுகூடிய ஆகாரம். இவ்வரவிந்தன் சரித்திரம் ஸ்ரீபுராணத்து வருவதடியில் வருமாறு:—"இந்த நகரத்து (அளகாபுரி) ராஜா அரவிந்தன் என்பான்: அவன் சிரகாலம் வித்யாதரவிபவங்களை அநுபவித்து பஹ்வாரம்பபரிக்ரஹ ரௌத்ரத்யானபாபபரிணாமத்தினால் சஞ்சிதமாகிய பாபகர்மங்களையும் நரகாயுஷ்ய பந்தத்தினையுமுடையனாகி, பிரத்யாஸந்நமரணசமயத்து தாகச்சுரவியாதிபீடிதனாகிய பொழுது பாபாதிரேகத்தால் அப்பியசித்த வித்தைகளும் தனக்கு வசமாகாத பொழுது, ஜேஷ்டபுத்திரனாகிய அரிச்சந்திரனை அழைத்துச் சொல்லுவான்:—'புத்திரனே! தாகச்சுரமகாஸந்தாபபீடிதமாகிய எனது ஸர்வாங்கங்களிலும் சீதோபசாரக்கிரியைகளால் விடப்பட்ட கல்லார அரிசந்தனாதிகளும் கரிந்து சந்தாபத்தினைச் செய்கின்றன கண்டாய்: இனி இதற்குப் பிரதிக்கிரியையாவது - உத்தரகுருக்ஷேத்திரத்து சீதாநதி தீரோத்யானப் பிரதேசங்களில் என்னை உனது வித்தைகளால் உய்த்திடவே சீதாநதி சீதஜலபிந்துஸம்பர்க்க சீதளமாகிக் கல்பதருவனங்களிடை அசைகின்ற மந்தமாருதம் வந்துவீசிட எனது ஸர்வசந்தாபமும் உபசமித்திடும் போலும் என்றனன். என, அவனும் அவ்வாறு செய்கவென்று தனது ஆகாசகாமினி வித்தைகளையேவ அவையும் இவனது புண்யபரிக்ஷயத்தால் அவ்வாறு செய்யாது வைமுக்யமடைந்த பின், அரிச்சந்திரனும் தாகச்சுரமகாவியாதி அசாத்தியமேபோலுமென நினைந்து சோகபீடிதனாகிச் செய்வதறியாதிருப்ப ஒருநாள், பவநப்பிரதேசத்து பரஸ்பரகலகத்தினால் க்ஷதமாகிய கிருககோகிலங்களினின்றும் வீழ்கின்ற ரக்தபிந்துக்கள் அரவிந்தன் சரீரத்தின்மேல் வீழ்தலுமே, தத்பிரதேசம் பாபதோஷத்தால் தாகம் உபசமித்திட்டது

மான வேன்மன்னன் மாதவத் தார்க்குண்டி
தான மீபுழிச் சத்திய பாமையும்
ஊன மின்மனத் தாலுடன் பட்டனள்
ஈன மில்குரு வத்திடை யெய்தினள். (௩௦)

கயக்கில் கற்புடைப் பார்ப்பனி போசனம்
வியக்கப் பட்டவள் வேதியற் கில்வழி
மயக்கின் மாதவத் தாற்குண்டி யீந்தவள்
இயக்கி யாயின ளென்பதுங் கேட்டிமால். (௩௧)

இடுதலுமே, பரமௌஷதம் இதுவேபோலும் எனக்கருதி அதுபொழுதே பெறப்பட்ட விபங்கஞானத்தாலே மிருககுலமொருவழி மிகவும் நின்றமை யறிந்து குருவிந்தனென்னும் கனிஷ்ட புத்திரனை நோக்கி, இந்த மிருககுலங்களால் எனக்கு ருதிரவாவி சம்பாதித்துத் தருகவென அவனும் பாபநீருவாகி அதுபொழுதே என்செய்யத்தகுவதென நினைந்துபோகி திவ்யஞானியாயினனொரு முனிவரனால் பிரத்தியாவன்ன பிதுர் மரணத்தினையும் நரககதிப்பிராப்தியினையும் அறிந்து தத்காரியத்தில் உதாசீனனாகிலும் பிதுர்வசனம் அநுல்லங்கியமாதலில், கிருத்திரும ருபத்தால் நிறைந்ததொரு ருதிரவாவி சமைத்துக்காட்டினனாக, அவனும் அதனை மகாதனங்கண்ட தரித்திரன்போலக் கண்டு களிசிறந்து புகவீழ்ந்துமண்டி எங்கும் பரிப்ரமியாநின்று அதனை முகந்து பருகிக்கொப்புளிக்குமளவில் அது கிருத்ருமருதிரமாவதறிந்து குபிதனாகித் தனது மணிச்சுரிகையினை உருவிக்கொண்டு ஓம்ஸானந்த பரிணாமத்தாலே குருவிந்த குமாரனை வதிப்பானோடா நின்ற விடத்துத் தளர்ந்த வடியினனாகிவீழ்கின்றவிடத்துச் சுரிகைவாய் வீழ்ந்து பிங்மூர்த்தியாகிப்போய் நரககதியினைப் பிராபித்தனன்" என்பது.

௩௦. மான வேல் மன்னன் - ஸ்ரீவேஷணமகாராஜன். மானம்-பெருமை. சத்யபாமை - அம்மகாராஜனுடைய கபிலன் என்னுந் தாயைப்புத்திரனுக்கு விசாரணையின்றியே விவாகம் செய்விக்கப்பட்டவள். மாதவத்தார் - ஆதித்யமதிகள் அரிஞ்சயர் என்போர். உண்டிதானம் - மூவகைத்தானங்களில் ஒன்று. அஃதாவது - மறைதபஸ்விக்கு விசுத்த ஆகாரத்தினைக்கொடுத்தல் (ஸ்ரீபுராணம்)என்பர். இச் சத்யபாமைகதை ஸ்ரீபுராணத்து சாந்திதீர்த்தகரர் மான்மியத்துக் கண்டது. குருவம் - உத்தரகுரு என்னும் போக பூமி.

௩௧. கயக்கு இல் கற்பு - வெறுத்தலில்லாத பாதிவ்ருத்யம். பார்ப்பனியாகிய வியக்கப்பட்டவள். வேதியற்கு - தன்கணவனாகிய பிராமணனு

சந்தனை யென்னு மாதர் சாரணர்க் கண்டு முன்றில்
வந்தனை செய்து பேணி வரகுநீர்ப் புற்கை யீந்தா
ளிந்திர ருவந்து நோக்கி யெல்லையில் செம்பொன் மாரி
அந்தரத் தமர ரார்ப்பச் சொரிந்துவந் தருச்சித் தாரே. (௯௨)

க்கு. பார்ப்பனி வேதியர்க்குப் போஜனமில்லாதவிடத்தும், மாதவத்தார்க்கு உண்டியீந்து இயக்கியாயினாள் என்க. பிராமணன் ஒருவனுடைய பத்தினியானவள், தன் புருஷனுக்காகாரமில்லாதிருக்கவும், எதிர்கண்ட தபோதனனொருவனையுபசரித்து அவர்க்கு ஆகாரதானம் பண்ணினளாக, அதுகண்ட புருஷனான பிராமணன் அவளை இம்சிக்க, அது பொறுக்காது, அவள் கிணற்றில்விழுந்து இறந்து, தானபுண்ணியத்தால் தர்மதேவியென்ற யக்ஷியாகிப் பிறந்தாள் என்பதுகதை. இது, தர்மதேவதைகதையிற் கண்டதென்பர்.

௯௨. சந்தனை - சந்தனை என்னுங் கன்னி. சாரணர் - ஸ்ரீவர்த்தமானஸ்வாமி. வரகுநீர்ப் புற்கை - வரகாகாரத்தின் பரிணாமமாகிய சாலயர்நம். பின்னிரண்டடியும் சந்தனை பஞ்சாச்சரியத்தினைப் பெற்றமை கூறப்பட்டது. பஞ்சாச்சரியமாவன:--தேவர்களாற் பொழியப்பட்ட கனகவர்ஷமும் தேவதுந்துபியும் ஸுகந்தமந்தமாருதமும் தேவஸ்துதியும் புஷ்பவர்ஷமும் என இவை. ஈண்டு, 'செம்பொன்மாரி' என்றது கனகவர்ஷத்தை; 'அமரர் ஆர்ப்ப' என்றது தேவதுந்துபியையும் தேவஸ்துதியையும்; 'அருச்சித்தார்' என்றது புஷ்பவர்ஷத்தை; 'வந்து' என்பது மந்தமாருதத்தை; வந்தால் அருச்சித்தார் என்க. இனி இச்சந்தனைசரிதம் ஸ்ரீபுராணம் ஸ்ரீவர்த்தமானதீர்த்தகரபுராணத்து அடியில் வருமாறு காணப்படுகிறது.--சேடகமகாராஜன் புத்திரியாகிய சந்தனையென்னும் கன்னிகையினைப் பூர்வகிருதபாப பரிபாகத்தால் பந்துக்களிற் பிரிப்பித்து ஒரு வித்யாதரன் எடுத்துக்கொண்டு போகி ஸ்வபார்யைக்கு பீதனாகி ஓர் அடவியிலேபோகட்டுப்போக, ஒரு வேடன் அவளைக்கொணர்ந்து விருஷசேனனென்னும் வைசியனுக்கு திரவியலாபார்த்தமாகக் கொடுப்ப, புத்ரியாகி வர்த்தியாநிற்ப--இவன்பாரியை ஸுப்பிரபை என்பாள் ஸ்வபர்த்தாவினுக்கு சந்தனையுடன் ஸம்பர்க்கதோஷத்தினை சங்கித்து வரகாகாரத்தினை சராவபாத்ரத்திலே போஜனம் பண்ணுவித்து, சரணங்களில் சிருங்கலாபந்தனமும் சிரோமுண்டனம் உடையாகவும் பண்ணுவித்துச் செல்லாநிற்பப், பகவான் (வர்த்தமானசுவாமி) மற்றொருநாள் வத்ஸவிஷயகௌசம்பிநகரத்து சர்யாமார்க்கார்த்தம் எழுந்தருளுதலும், அதுகண்டு சந்தனை அதிகமெதிர்கொள்வனென நினைந்தபொழுது சிருங்கலாபந்தனமும் தானே கழன்றது; பூர்வவத்ஸுகந்த புஷ்பமால்யா

பற்றுள மென்றோர் பாவை பாவமும் பழியு மாக்கிச்
சிற்றுள மிலேச்சர் பொல்லா நாற்கதி நவையை நூக்கிச்
சொற்றுள வாய துன்பம் பயத்தலிற் றுறந்து போகிக்
கற்றறி வுடைய மாந்தர் கடிந்தன ரதனை யன்றே. (ருரு)

ஓங்கிய தவத்தின் மிக்க வுறுதவர்க் குறுதி நாடின்
ஈங்கிரண் டல்ல தில்லை யிசைகொடா நிற்ப மண்மேற்
பாங்கமை செல்வ ராகிப் பகுத்துண்டு வாழ்த லொன்றே
தாங்கிய தவத்தின் மிக்க தவநிலை நிற்ற லொன்றே. (ருசு)

இல்லறத் தியல்பு குன்று வேந்துபூண் முலையி னார்தோள்
புல்லறப் புல்லி மண்மேற் பூவணை பொருந்த லொன்றே
நல்லறத் திறைவன் சொன்ன நாற்கதி நவையை நீக்கும்
தொல்லறத் துணிவி லாதார் துன்பத்தைத் துணிந்து நின்றார்.

லங்கிருதமாகிய கேசபாரமும் அழகுபெற்றது; சீவரகண்டமும் மஹாநர்க்கியமாகிய பட்டுவஸ்திரமாயிற்று; ஸர்வாங்கமும் ஸர்வாபரண பூஷிதமாயிற்று; வரகாகாரமாகிய புற்கையும் திவ்விய சால்யந்நமாயிற்று; சராவபாத்ரமும் ஸ்வர்ணபாஜனமாயிற்று: சந்தனை அதிகாநந்தத்தினோடுங்கூட நவபுண்யக்கிரமத்தால் எதிர்கொண்டு வரகாசாரபரிணமமாகிய பவித்ர சால்யந்நத்தினை அமிர்துசெய்விப்ப பஞ்சாச்சரியத்தினையடைந்து ஸ்வபந்துக்களுடனே சேர்ந்தனள்" என்பது.

ருரு. பற்றுளமாகிய ஒருபெண். சிற்றுளமிலேச்சர் - அற்பஎண்ணமுடைய சண்டாளர். மிலேச்சர்க்குரிய நாற்கதி என்க. நாற்கதி, தேவமானுஷ்ய திரியக்நரககதிகள். நூக்குதல் - அடைவித்தல்; "குரங்குகள் மலையைநூக்க" என்பது திருமாலை.

ருசு. உறுதவர்க்கு - தபோதனர்களிடம்: வேற்றுமையக்கம். உறுதி - புருஷார்த்தம். ஈங்கு இரண்டு - இல்லறந்துறவறங்கள். கொடாநிற்ப - கொடுத்துநிற்பன. மண்மேல் பகுத்துண்டு வாழ்தலும் தவநிலைநிற்றலுமாகிய இரண்டல்லது இசைகொடாநிற்பன (பிற) இல்லை என இயையும். தாங்கியதவத்தின் - ஜன்மாந்தர புண்யத்தால். சிராவக யதிதர்மங்களிரண்டும் நற்கதியளித்தற்குரியன என்பது கருத்து.

ருரு. புல் அறப் புல்லுதல் - சிராவகதர்மத்துக் கிழுக்கின்றித் திளைத்தல். புன்மை - இழுக்கு. இறைவன் - அருகன். தர்மப்படி ஒழுகின் சிராவகநிலையே பாவத்தை நீக்கவல்லது என்பது கருத்து.

ஈகைநற் றான மீந்தா ரிணையிலாக் குருவின் மிக்க
போகத்தைக் கொடுத்துப்புத்தே ளுலகமுங்கொடுத்து மண்மே
லேகநல் லின்ப மாக்கி யிறைவனற் காட்சி யீயும்
மேகத்து மின்னே டொக்கும் விழுச்செல்வ மதிக்க வேண்டா.

பற்றுள மகல நீக்கிப் பாசிழைப் பரவை யல்குற்
பொற்றொடி மகளிர் தங்கள் புணர்முலைக் குவட்டின் வைகிச்
சுற்றத்தார் சுற்ற வாழ்த லன்றெனிற் றுறந்து போகி
நற்றவம் புரிகில் லாதார் நடலைநோய்க் கடலு ளாழ்ந்தார்.

கலையெலா நிறைத்த லொன்றே கதிர்நகைப் பவளச் செவ்வா
யலைகட லமிர்த னாரோ டகிற்புகை யளாய சேக்கை
முலையுற முயங்க லொன்றே முனிவனம் புகுத லொன்றே
புலைகொலை களவோ டொன்றிப் பொழுதவங் கழிப்ப ரன்றே.

இருந்தவர்க் கிசைவ தொன்றே கரப்பில தாக வீந்து
கருந்தடங் கண்ணி னார்தோட் கதிர்முலைக் காத்த லொன்றே
பொருந்திய சுற்ற மென்னு நிகளத்தைப் பரிந்து போகி
அருந்தவ முயற்சி யில்லா ராசையு ளழுந்து கின்றார். (௩௯)

உத்தம தான மீந்தே யொண்பொரு ளுவந்து நல்ல
உத்தமர்க் குவந்து முன்னே யுத்தம தான மீந்தே

---

௩௭. ஈகை - வறியராய் ஏற்றார்க்கு மாற்றாது தவல். நற்றானம்;—சாஸ்திரதானம் அபயதானம் ஆகாரதானமென மூவகையாகவும், தயாதானம் பாத்திரதானம் சம்மானதானம் அந்வயதானமென நால்வகையாகவும் கூறுவர்; இவற்றின் விரிவு ஸ்ரீபுராணத்துக்கண்டது. நற்காட்சி - அநந்ததரிசனம். நடலை - துன்பம்.

௩௮. பிரமசரியநிலையினராய்ச் சாஸ்திரங்களைக்கற்றலும், இல்லாளோடுகூடி சிராவகதர்மங் கொண்டொழுகலும், யதிதர்மத்தராகலும் ஆகிய இவற்றில் ஒன்றுஞ் செய்யார் என்க. ஒன்றே என்பவை மூன்றும் எண்ணெதிர்மறுத்துநின்றன; பின்வருவனவுமன்ன. முனிவனம் - தபோவனம். புலை - புலாலுண்டல். அவம் - வீண்.

௩௯. இருந்தவர் - மிக்க தவமுடையவர். இசைதல் - உபசரித்தல். கரப்பிலதாக - ஒளித்தலின்றி. நிகளம் - பாசம். பரிதல் - அறுத்தல்.

௪௰. (முதல்) உத்தமதானம் - உயர்ந்த ஆசனம். "ஒண்பொருள்" என்

உத்தம நெறிநின் றார்க்கு முவமையொன் றில்லை யாரும்
உத்தம குருவும் புத்தே ளுலகமு முடைய ரன்றே. (௪0

மறுவிலாக் குணத்தின் மிக்க மறுவறு தவத்தி னார்க்கு
மறுவறு தான மீந்தே மறுவிலா போக பூமி
மறுவிலாப் பயன்கொ டுத்து மறுவில ராவர் மாதோ
மறுவிலா மண்ணும் விண்ணு மறுவின்றி விளங்க வன்றே.

நடரிடைப் பட்ட நாளும் நாற்கதி நவையை நீக்கி
யிடரிடை யுய்த்த லின்றி நீண்மணத் தொகுப்பி னார்க்குஞ்
சுடர்கொள்பூம் பிண்டி நாதன் றொல்லறந் துணிந்து முன்னே
படர்கள்பூஞ் சிந்தை வைத்தார் பவக்கட லெல்லை காண்பார்.

உள்ளறப் பற்று நீக்கி யுத்தம தான மீந்தே
கள்ளவிழ் கோதை மாதர் கதிர்முலைக் கரத்த லொன்றோ
புள்ளுறைந் தினிது நீண்ட தவவனம் புரிந்து போகி
எள்ளற நோற்றல் செய்யா ரிடும்பைநோய்க் கிரைக ளாவார்.

வேறு.

கோற லோம்புமின் கொன்றபி னூன்றடி
மேற லோம்புமின் மெய்ப்பொரு ளல்லன

றார், "பழியினீங்கி நன்கீட்டியபசும்பொருள்" என்பதற்கு. "அறத்தினாற்றி அரும்பெரும் பொருளைப் -புறத்துறை குற்றமூன் றறுத்தகற் றவர்க்கு,உ ளமுவந் தீதல் உத்தம தானம்" என்பது திவாகரம். முன்னே - முதற்கண்.

௪௧. கொடுத்து - கொடுப்ப.

௪௨. நடரிடைப்பட்ட நாற்கதிநவையை நாளும்நீக்கி என இயைக். உய்த்தல் - செலுத்தல். நீண்மணத்தொகுப்பு - எங்குங்கமழுகின்ற வா னைச் சேர்க்கை. ஆர்க்கும் - நிறைக்கும். ஆர்க்கும் பூ எனவும் சுடர்கொ நாதன் எனவுமியையும். சுடர்கொள் - பிரபாவலய மூன்றினையுமுடை படர்கள் - தொண்டர்களாய். தொல்லறத்தைச் சிந்தைவைத்தார் என்க.

௪௩. உறைந்து - உறையப்பெற்று. புரிந்து - விரும்பி. எள் அற இகழ்ச்சி நீங்க.

௪௪. ஓம்புதல் - பரிகரித்தல். ஊன்தடி - மாமிசத்தசை. மேறல்

தேற லோம்புமின் றீயவை யாவையுங்
கூற லோம்புமின் நற்குண மல்லன. (சச)

விட்டு நீங்குமின் பற்றுள மின்மையாற்
கட்டு மெண்வினை காற்றனை கட்டலால்
ஒட்டி யின்னுயிர் கோறல் பிறர்மனை
விட்டு நீங்குமின் கற்றறிந் தீரெலாம். (சரு)

ஊக்கி யொண்பொரு ளெட்டுணைத் தாயினு
மாக்கி நல்லறஞ் செய்வர்பொய் யாக்கொளின்
நீக்கி நல்லற நிற்ப நிலாவிடிற்
றேக்கு மேற்றுணைச் செல்கதி யில்லையே. (சசு)

திருத்த மொன்றலிர் தேர்ச்சி யிலாநரி
விருத்தங் கேட்டனு மெய்யென வோர்ந்துள
வருத்த முற்றவர்க் கீந்தருள் செய்திரேல்
வருத்த மொன்றில செல்கதி மாடெலாம். (சஎ)

வரைத்த நாளன்றி வாழ்பவ ரின்மையால்
உரைத்த மாட்சி யிலாநரி யுற்றகோட்

மெல்லுதல்: தின்றல். 'மெய்ப்பொருளல்லெனில்' எனவும் பாடம். கூறற் கூறற்க: அல்லீற்று வியங்கோள். நற்குணமல்லன ஓம்புமின்.

சரு. இன்னுயிர் கோறல் காற்றனையாகக் கட்டலால் (அதிற்) பற்று ளமின்மையோடு விட்டு நீங்குமின்; பிறர்மனை (விழைதலை) விட்டு நீங்குமின் —எனஇயைக்க. கட்டும் எண்வினை - வகுப்பமைந்த எண்வினை; "கட்டமை நீதி" என்புழிப்போல (சிந்தா-குண. உகசு). எண்வினையாவன;—ஞானாவ ணீயம், தரிசனாவரணீயம், வேதனீயம, மோகனீயம், ஆயுஷ்யம், நாமம், கோ, திரம்,அந்தராயம என்பன.

சசு. சிராவக தர்மத்தினின்று சிறிதேனும் பொருளைத் தேடி நல்லற மஞ்செயவர்; அன்றி யாக்கைசெல்வங்களின் நிலையாமைகருதின் பற்றற்று யதிதர்மத்தில் நிற்பர்; இவ்விரண்டனுளொன்றில் நில்லாவிடின் நற்கதியில்லை யென்க. தேக்குதல் - இன்பம் நிறைதல்.

சஎ. திருத்தம் - ஒழுக்கம். வருத்தம் ஒன்றில-துன்பங்கள் பொருந்த

சஅ. வரைத்த நாள் - விதிக்கப்பட்ட ஆயுள். கோள்திறத்தின்—கு றப்பகுதியினின்று. ஒன்றிலன் - நல்வழியிற் பொருந்தாதவனாய். பின்னடிய

டிறத்தி ஞென்றில னானுடை யுண்டியுண்
டிறப்ப வுங்கா கத்திடை யெய்தி னான். (சஅ)

மற்றி மண்மிசைப் பற்றுளத் தாற்கிளை
யுற்ற மாந்த ருரைபல வுண்மையாற்
குற்ற மாய்க்கொண்டு லோபெனும் பாவியைக்
கற்ற மாந்தர் கடிந்தன ரென்பவே. (சகூ)

வேறு.

ஆக்குவ தேதெனி லறத்தை யாக்குவ
போக்குவ தேதெனில் வெகுளி போக்குவ
நோக்குவ தேதெனின் ஞான நோக்குவ
காக்குவ தேதெனில் விரதங் காப்பவே. (ருo)

மாலு நான்முக னும்மதி சூடிய கண்ணுத றிண்டோண்மேற்
சேலை சூடிய சேகர வானவர் தானவ ராணும்
மேலை வல்வினை துகளற விளக்கிய விளங்கொளி மணிச்சோதிக்
கோல முக்குடை யுடையவர்க் கல்லதென் கைத்தலங் குவியாதே.

ண்டும் யசோதரன் என்பான் சரிதை கூறியவாறு. யசோதரன் அவந்திநாட்டு உஞ்சையினிநகரத்தரசன்; இவன் மாவினாற் கோழியுருவமைத்து அதனைக் காளிக்குப்பலிகொடுத்ததனால் இவனும், இவனை இதுபுரிகவென்று தூண்டியதனால் இவன்தாய் சந்திரமதியுங் கொலையுண்டு, பின்னரும் பின்னரும் பல இழிபிறப்பெய்தி அப்பிறப்புக்கடோறுங் கொல்லப்பட்டிறந்தனர் என்பது கதை. இதன்விரிவு யசோதரகாவியத்துட் காண்க.

சகூ. கிளை - பந்துமித்திரர்; "கிளையுற்றமாந்தர்" என்னும் விசேடணம், அவர் தம்கிளையுடன கெட்டமை குறிக்கும். உரை - சரித்திரம். உலோபு - உலோபம் ; வடமொழியில் 'லுபு' என்பது பகுதி என்பர்: உலோபு என்பதனடியாக, பெரியாழ்வார் திருமொழியில், "எதுமுலோபாய் காணம்பீ" என வினைவிகற்பம் வருதலுங் காண்க. 'பண்புக்குப் பண்பில்லையேனும் தன்னையாக்கினானை இருமையுங் கெடுத்தற்கொடுமைபற்றி லோபத்தைப் பாவி என்றார்: கொடியானைப் பாவிஎன்னும் வழக்குண்மையான்."

ருo. விரதம் - இல்லறத்தார்க்குரிய அணுகுணசிக்ஷாவிரதங்களும், துறவறத்தார்க்குரிய மகாவிருதமுமாம்; இவற்றின் விரிவு ஜைனநூல்களிற் கண்டுகொள்க.

'மாலு நான்முகனும்'—இப்பாடல் சில பிரதிகளில் இறுதியிற்காணப்படுகிறது. சேலை - வஸ்திரம். சேகரவானவர்; வானவசேகரர்:—தேவசிரேஷ்டர், என்றவாறு.

முற்றும்.

ஸ்ரீ:

ஆசிரியமாலைச்செய்யுள்கள்.

———:o:———

[ஆசிரியமாலை என்னும் பழைய நூலின் பாடல்கள் சில புறத்திரட்டில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் சங்ககாலத்ததாகவே அதன் வாக்கு முதலியவற்றால் கருதப்படுகிறது. அன்றியும், கீழே பதிப்பிக்கப்பட்ட ஆசிரியமாலைப்பாடல்களுள் "குடிப்பிறப்புடுத்து" என்பது, தொல்காப்பியப்புறத்திணையியல் உ௨-ம்சூத்திரத்து "எட்டு வகை நுதலிய அவையகத்தானும்" என்பதற்கும்; "இருசுடர் வழங்கா" என்னும் பாடல் ஷை இயல் கஉ-ம் சூத்திரத்து "தோலின்பெருக்கமும்" என்பதற்கும் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றால் பழைய உரைகளிற் பயிலும் பெருமையுடையது இந்நூல் என்பது விளங்கும். இந்நூல், இன்ன விஷயம் பற்றியதென்பது தெரியவில்லையாயினும், ஸ்ரீராமபிரானைப்பற்றியும் பலநீதிகளைப் பற்றியும் இதிற் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. புறத்திரட்டில் கண்டபழைய நூல்களில், வளையாபதி முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுட்கள், முன்பு "செந்தமிழ்" மூலம் வெளியிடப்பட்டிருத்தல் போலவே, ஆசிரியமாலைப்பாடல்களும் இப்போது வெளியிடப்படுகின்றன. இந்நூலில் கரு-செய்யுட்களே காணப்பட்டன. புறத்திரட்டுப்பிரதிகள் சிலவற்றைக்கொண்டு, அவற்றிலுள்ளவாறே பரிசோதித்தமையால் நேரும் பிழைகளை அறிஞர் பொறுத்துத் திருத்திக்கொள்வார்களென்று நம்பி இதனை வெளியிடத்துணிந்தேன் பத்திராசிரியர்].

மூவிலை நெடுவே லாதி வானவ
னிடமருங் கொளிக்கு மிமையக் கிழவி
தனிக்கண் விளங்கு நுதற்பிறை மேலோர்
மிகைப்பிறை கதுப்பிற் சூடி வளைக்கையின்
வாள்பிடித் தாளி யேறித் தானவன்
மாளக் கடும்போர் கடந்த குமரி
மூவா மெல்லடித் திருநிழல்
வாழி காக்கவிம் மலர்தலை யுலகே. (புறத்-கடவுள்வாழ்த்து)

*

உ. எளிதென விகழா தரிதென வுரையாது
நமக்குநீர் நல்குதி ராயின் மனத்திடை
நினைப்பினும் பிறக்கு மொழியினும் வளருந்
தொழிற்படிற் சினைவிடேஉப் பயக்கு முணர்த்தி
னிவணு மும்பருந் துணையே யதனாற்
றுறைதொறுந் துறைதொறு நோக்கி
யறமே நிறுத்துமி னறிந்திசி னோரே. (அறன்வலியுறுத்தல்)

ந. வரிக்கடை நெடுங்கண் விளங்க மேதக
மணித்தோடு பெய்து வாண்முகந் திருத்தி
நானிலம் விளைத்த பரவையொடு கெழீஇய
கான்யாற்று வருபுன லாடலுந் தேமலர்
வல்லிப் பந்தர் வண்டுவா மொருசிறை
நிலாகட் புணருஞ் சேக்கையு மரமுதன்
மெல்லுரி வெண்டுகி லுடையுந் தொல்வகைப்
படையுழா விளையுளி னுணவு மந்திரத்துச்
சுடர்முதற் குலமுறை வளர்த்தலும் வரையாது
வருவிருந் தோம்புஞ் செல்வமும் வரைமுதற்
காடுகைக் கொள்ளு முறையுளு மென்றிவ்
வெண்வகை மரபி னிசைந்த வாழ்க்கை
யைம்பொறிச் சேனை காக்கு மாற்றலொடு
வென்றுவிளங்கு தவத்தின ரரசியற் பெருமை
மாக்கட லுடுத்த வரைப்பின்
யார்க்கினி தன்றஃ தறியுநர்ப் பெறினே. (தவம்)

ச. அரையது துகிலே மார்பின தார
முடியது முருகு நாறுந் தொடையல்
புடையன பால்வெண் கவரியின் கற்றை
மேலது மாலை தாழ்ந்த மணிக்காற்
றனிக்குடை முன்னது முரசு முழங்கு
தானை யிந்நிலை யினைய செல்வத்
தீங்கிவர் யாரோ தேவ ரல்லர்

இமைப்பதுஞ் செய்தனர் மாந்த ரேயென
மயக்க நீங்கக் களிற்றுமிசை வந்தனர்
நெருந லின்றிவர் பசிப்பிணி காய்தலி
னுணங்கிய துணியு முடுத்து மாசுமீப்
போர்த்த யாக்கை யோடு
தாமே யொருசிறை யிருந்தனர் மன்னே. (செல்வநிலையாமை)

ரு. யாணர் வரவின் மேனு ளீங்கிவ
ணிளமைச் செவ்வி நயந்த பேதையர்
காத லுண்கண் வருபனி நீங்கி
யின்னுந் துயில்கொண் டிலவே யின்றிவன
போர்வை பசையற வுணங்கிப் பாணர்
பழந்தலைச் சீறியாழ் போலக் குரலழிந்து
நரம்புமடித் தியாத்த யாக்கை மூப்புறப்
பதிகெழு மூதூர் மன்றத்துப்
பொதியிற் புறஞ்சிறைச் சார்ந்தனன் மன்னே.

(இளமைநிலையாமை.)

சா. உள்ளது காக்குறிக் கள்ள யாக்கை
மேம்படு குற்ற முன்றொடு வழங்கலி
னுண்டி நல்லரசு தண்டத்தின் வகுத்த
நோன்பிணி யகப்பட் டிருப்பினுந்
தோன்றுவது பின்னர்க் காப்பது முன்னே.

(யாக்கைநிலையாமை.)

எ. நெருந லைன்பது சென்றது நின்ற
வின்றுஞ் செல்லா நின்றமுன் சென்று
வருநாள் கண்டார் யாரே யதனு
லொருநா ளகப்படுத் துடையோ ரின்மையி
னில்லது நாடுமி னுள்ளது கோடுமின்
வாழ்வி லின்பமும் புணர்மி னதோன்று
கிழது நீரகம் புகினு மேலது
விசும்பின் பிடர்த்தலை யேறினும் புடையது
நேமி மால்வரைக் கப்புறம் புகினும்

கோள்வாய்த்துக் கொட்குங் கூற்றத்து
விளிக் கொடுநா விலக்குதற் கரிதே. (பலவகைநிலையாமை.)

அ. தற்பாடு பறவை பசிப்பப் பசையற
நீர்சூல் கொள்ளாது மாறிக் கால்பொரச்
சிறை வெண்டலைச் சிறுபுன் கொண்மூ
மழைகா லூன்ற வளவயல் விளையா
வாய்மையுஞ் சேட்சென்று காக்குந் தீதுதரப்
பிறவு மெல்லா நெறிமாறு படுமே
கடுஞ்சினங் கவைஇய காட்சிக்
கொடுங்கோல் வேந்தன் காக்கு நாட்டே. (கொடுங்கோன்மை)

கூ. * குடிப்பிறப் புடுத்துப் பனுவல் சூடி
விழுப்பே ரொழுக்கம் பூண்டு காமுற
வாய்மை வாய்மடுத்து மாந்தித் தூய்மையிற்
காத லின்பத் தடங்கித் தீதறு
நடுவுநிலை நெடுநகர் வைகி வைகலு
மழுக்கா றின்மை யவாவின்மை யென்றாங்
கிருபெரு நிதியமு மொருதா மீட்டுந்
தோலா நாவின் மேலோர் பேரவை
யுடன்மரீஇ யிருக்கை யொருநாட் பெறுமெனிற்
பெறுகதில் லம்ம யாமே வரன்முறைத்
தோன்றுவழித் தோன்றுவழிப் புலவுப் பொதிந்து
நின்றுழி நின்றுழி ஞாங்கர் நில்லாது
நிலையழி யாக்கை வாய்ப்பவிம்
மலர்தலை யுலகத்துக் கொட்கும் பிறப்பே. (அவையறிதல்.)

க0 தாமரை வண்கிழங்கு விரவி யொராங்குக்
கருமலங்கு மிளிரக் கொழுமுகந் தியக்கிய
பழஞ்சேற்றுப் பரப்பிற் பருமுத லெடுத்து
நெடுங்கதி ரிறைஞ்ச வாங்கிக் கால்சாய்த்து

* தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல்; -உஉ-ஆம் சூத்திரவுரையில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது.

வாளிற் றுமித்த சூடே மாவின்
சினைகளைந்து பிறக்கிய போரே யெருத்தின்
கவையடி வைத்த வுணவே மருதின்
கொழுநிழற் குவைஇய குப்பையோ டனைத்தினும்
பலர்மகிழ் தூங்க வுலகு புறந்தரூஉ
மாவண் சோணாட் டேர்தொறு
மேரோர் களவழி வாழிய நெடிதே. (நாடு)

கக. சிறுபுன் சில்லி நெடுவளி யானு
மரம்பயில் கானத்துப் பரற்புறங் கொண்ட
வடியா நெடுநெறிச் செல்லா புடையது
முல்லை வருந்திற் போகிப் புல்லருந்திக்
கானியாற்றுத் தெண்ணீர் பருகிக் காமுற
முன்ப வரும்பிய பானு செவ்வாய்
புன்றலை மகாஅர் தந்தை
கன்றுசூழ் கடிமனைக் கவைஇய நிரையே. (நிரைகோடல்)

கஉ. மாமுது தாதை யேவலி னூர்துறந்து
கானுறை வாழ்க்கையிற் கலந்த விராமன்
மாஅ விரலை வேட்டம் போகித்
தலைமகட் பிரிந்த தனிமையன் றனாது
சுற்றமுஞ் சேனைடை யதுவே முற்றியது
நஞ்சுகறை படுத்த புன்மிடற் றிறைவன்
உலகுபொதி யுருவமொடு கோதையைத் தலைநாள்
வெண்கோட்டுக் குன்ற மெடுத்த மீளி
வன்றோ ளாண்டகை யூரே யன்றோர்
சொன்முறை மறந்தனம் வாழி
வில்லு முண்டவற் கந்நா ளாங்கே
மாதர்க் கெண்டை வரிப்புறத் தோற்றமு
நீலக் குவளை நிறமும் பாழ்பட
இலங்கை யகழி முற்று மாக்கிய
கருங்கா னெடுமழைக் கண்ணும் விளிம்பழிந்து

பெருநீ ருகுதன் மாதோ ....
குரங்குதொழி லாண்ட விராமன்
அலங்குகடற் றுள்வா ......ஞான்றே. (எயில்கோடல்)

௧௩. இருசுடர் வழங்காப் பெருமூ திலங்கை
நெடுந்தோ ளிராமன் கடந்தடு ஞான்றை
யெண்கிடை மிடைந்த பைங்கட் சேனையிற்
பச்சை போர்த்த பல்புறத் தண்ணடை
யெச்சார் மருங்கினு மெயிற்புறத் திறுத்தலிற்
கடல்சூ ழரணம் போன்ற
துடல்சின வேந்தன் முற்றிய வூரே. * (௸.)

௧௪. மேலது வானத்து மூவா நகருங்
கீழது நாகர் நாடும் புடையன
திசைகாப் பாளர் தேயக் குறும்புங்
கொள்ளை சாற்றிக் கவர்ந்துமுன் றந்த
பல்வேறு விழுநிதி யெல்லா மவ்வழி
கண்ணுதல் வானவன் காதலி னிருந்த
குன்றேந்து தடக்கை யனைத்துந் தொழிலுறத்
தோலாத் துப்பிற் றுணிழல் வாழ்க்கை
வளம்படு மன்னர்க்கு வீசி யிலங்கையில்
வாடா நொச்சி வகுத்தனன்
மாலை வெண்குடை யரக்கர் கோவே. (எயில்காத்தல்)

௧௫. இருபாற் சேனையுந் தனிமருண்டு நோக்க
முடுகியற் பெருவிசை யுரவுக்கடுங் கொட்பி
னெண்டிசை மருங்கினு மெண்ணிறைந்து தோன்றினு
மொருதனி யனுமன் கையகன் றுபரப்பிய
வன்மரத் துணிபட வேறுபல நோன்படை
வழங்கி யகம்பன் றோள்படை யாக
வோச்சியாங் கவனு முன்கையி னழுத்தலிற்
றனது வன்றலை யுடல்புக்குக் குளிப்ப

* தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், ௧௨-ஆம் சூத்திரவுரை மேற்கோள்

கரிந்துயிர்போகு செந்நெறி பெருமையிற்
பொருகளத்து நின்றன நெடுஞ்சேட் பொழுதே. (தானைமறம்)

கரு. சிறுசெவி யன்னே பெருங்கேள்வி யன்னே
குறுங்கண் ணினனே நெடுங்காட் சியனே
யிளைய னாயினு மறிவின்மூத் தனனே
மகளி ரூடினும் பொய்யறி யலனே
கீழோர் கீழ்மை செய்யினுந் தான்றன்
வாய்மை வழுக்க முறுத்த லஞ்சி
மேனெறி படரும் பேரா ளன்னே
யீண்டுநலந் தருதல் வேண்டிப் பாண்டியர்
பாடுதமிழ் வளர்த்த கூடலின் வடாது
பல்குடி துவன்றிய கள்ளியம் பெரும்பதிச்
சால்பு மென்மேற் றோன்றிய வாளி
காதலின் மேவலன் பிறர்பிறர்க் கீயுந்
தானு முண்ணூர் விருந்துண்டு மிகினே. (புகழ்)

புத்தகக் குறிப்பு.

—:o:—

பிரமோத்தரகாண்ட வசனம்:—நம் தமிழ்நாட்டில் வழங்கும் பழைய தமிழ்ப்புராணங்களுள்ளே வரகுணபாண்டியரால் இயற்றப் பெற்ற பிரமோத்தரகாண்டமானது சொன்னோக்கம் பொருணோக்கந் தொடைநோக்க நடைநோக்கங்களிற் சிறந்ததொன்றென்பது அறிஞரெல்லாம் நன்கறிந்தது. இப்புராணம் சிவபூஜாவிருதாதி தர்மங்கள் பலவற்றின்விசேடங்களை நன்கு விளக்குவது. இதுகாறும் இதனைப்படித்து இம்மைமறுமைப்பயன்களுக்குரியராய் நின்றவர் பெரும்பான்மை பண்டிதரே என்னலாம். நந்நாட்டில் தமிழ்ப் பாவினங்களில் அமைந்த நூல்களை அப்பண்டிதரன்றிச் பிறஜனங்களும் அறிந்து களித்தல் முடியாதன்றோ. ஆயினும், இப்போது

பிரமோத்தரகாண்டத்தைப்பற்றிய அக்குறையும் நீக்கப்பட்டுவிட்டதையறிந்து மகிழ்கின்றோம். வரகுணபாண்டியரது அப்புராணப்பொருளைச் சிறிதும் விடாமல் இனிய எளிய வசனநடையில், அரசாங்கத்தே வெகுகாலம் நீதிபதியாயிருந்து இப்போது இளைப்பாறிவரும் ஸ்ரீமத்-த. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள் எழுதிவெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் உரைநடை மூலபுராணத்தின் மொழிப்புரைபோலவே அமைந்து, உரியவிடங்களில் அப்புராணச் செய்யுள்களையேமேற்கோளாகப்பெற்று நன்குவிளங்குகின்றது. இதன் பதிப்பும்கையடக்கமான அழகிய மாதிரிகையில் அமைந்துளது. இதற்கு முன்னும், இவ்வாறே, திருப்புகழ் முதலிய நூல்களை அழகாக வெளியிட்டுதவிய பிள்ளையவர்கள், இப்போது தென்னாட்டார் கண்டுகளிக்கத்தக்க பிரமோத்தரகாண்டத்தை வசனமாக்கியுதவியது போலவே, இன்னும் தமிழ்வளர்ச்சி புரிதற்கேற்ற அறிவாற்றல்களை அளிக்குமாறு திருவருளைச் சிந்திக்கின்றேம்.

சித்தாந்தம்:- இப்பெயருடன் ஒருசிறுவசனநூல் ஸ்ரீமத்-பூவை கல்யாணசுந்தரமுதலியாரவர்களால் இயற்றி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதில் சைவசமயம் சித்தாந்தமென்று கூறப்படுதற்கு வேண்டிய காரணங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்கொண்ட விஷயங்கள் இனிய நடையில் மிக வழகாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. சைவர்கட்கு இச்சிறுநூல் சமயவுணர்ச்சியை யளித்து மகிழ்ச்சிதரக்கூடியதென்பதில் ஐயமில்லை. இதுபோலச் சமயமுதலிய அரியவிஷயங்களைப்பற்றி, யாவரும் எளிதிற் படித்தறியத்தக்க சிறுபுஸ்தகங்கள் வெளியிடுதல், பரோபகாரமாகும். இது டெம்மி ௫௨-பக்கச்சிற்றுருவில, 40-பக்கங் கொண்டுளது. எமக்கு அன்புடன் ஒரு பிரதியனுப்பிய முதலியாரவர்கட்குப் பெரிதும் நன்றிகூறுகின்றேன்.

பத்திராசிரியர்.